

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม
ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

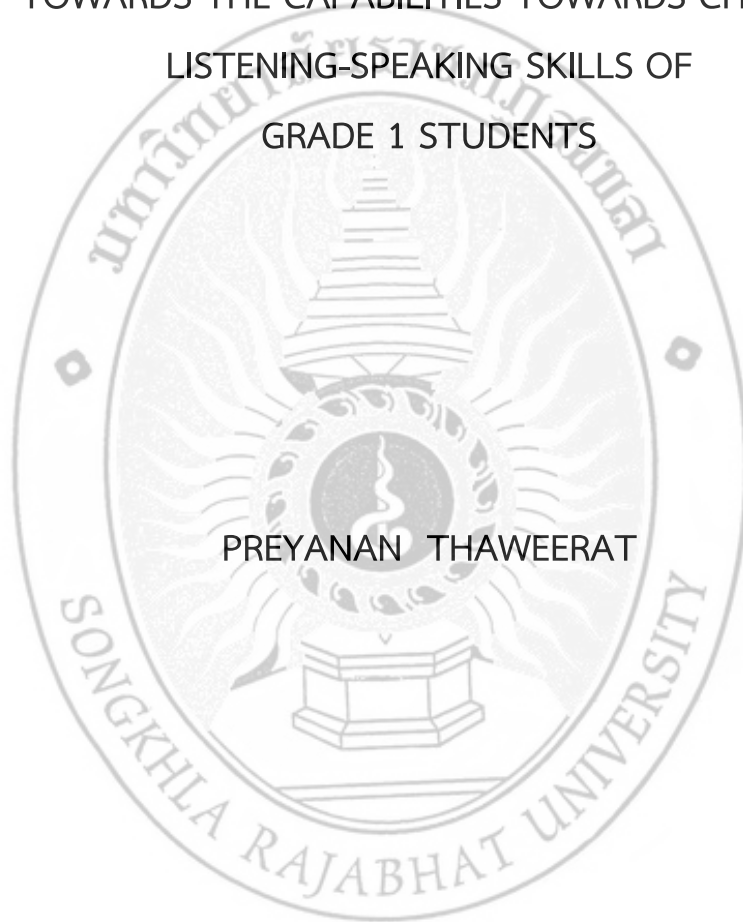
ปริญันท์ ทวีรัตน์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

TASK-BASED LEARNING MANAGEMENT THROUGH MULTIMEDIA
TOWARDS THE CAPABILITIES TOWARDS CHINESE
LISTENING-SPEAKING SKILLS OF
GRADE 1 STUDENTS

PREYANAN THAWEERAT

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
PROGRAM IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

2022

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

การค้นคว้าอิสระ

เรื่อง

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม
ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

INDEPENDENT STUDY
TASK-BASED LEARNING MANAGEMENT THROUGH MULTIMEDIA
TOWARDS THE CAPABILITIES TOWARDS CHINESE
LISTENING-SPEAKING SKILLS OF
GRADE 1 STUDENTS

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
PROGRAM IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

2022

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ชื่อการค้นคว้าอิสระ

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถ
ในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

TASK-BASED LEARNING MANAGEMENT THROUGH MULTIMEDIA TOWARDS
THE CAPABILITIES TOWARDS CHINESE LISTENING-SPEAKING SKILLS OF
GRADE 1 STUDENTS

ผู้วิจัย

นางสาวปริญนันท์ ทวีรัตน์

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระได้พิจารณาเห็นชอบโดย

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพักตร์ นภาพกุล)

..... กรรมการและเลขานุการหลักสูตร
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรศิริ ชูรักษ์)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รับรองการค้นคว้าอิสระแล้ว

..... รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาถนเรศ อากาศสุวรรณ) อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อการค้นคว้าอิสระ	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ผู้วิจัย	นางสาวปริญนันท์ ทวีรัตน์ ปีการศึกษา 2565
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพักตร์ นากุล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม มีความเหมาะสมมากที่สุดทุกแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.78$, $SD = 0.29$) 2) แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 0.82 3) แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 0.81 และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (One Sample t - test)

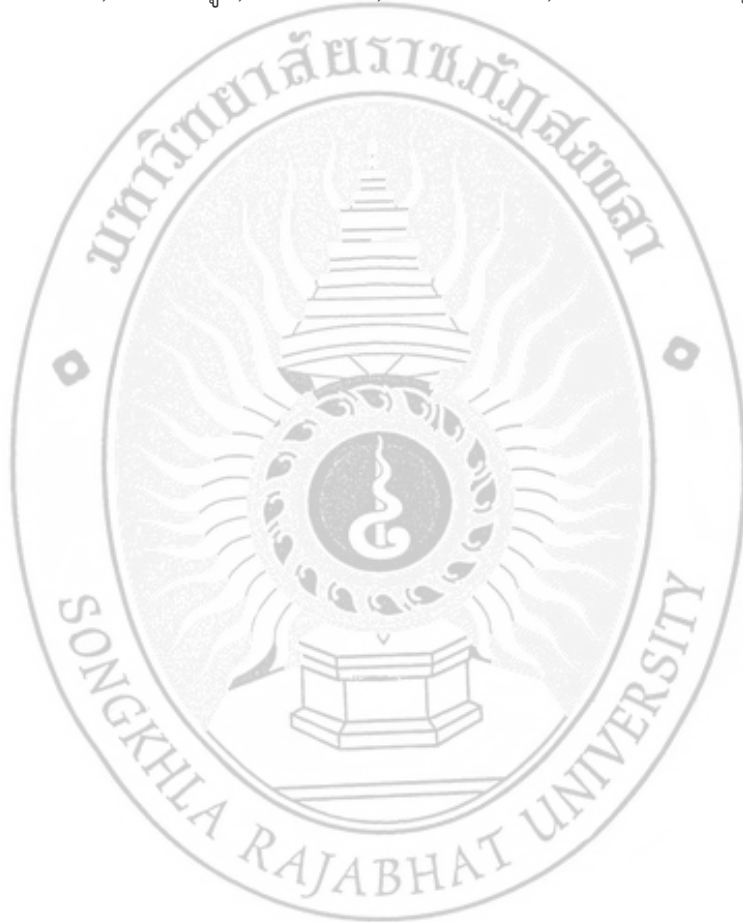
ผลการวิจัย พบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม มีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, $SD = 0.29$) โดยทุกแผนสามารถนำไปใช้ได้จริง
2. ผลการประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 0.46$)

คำสำคัญ: ภาษาจีน, การฟัง-พูด, สื่อประสม, ความพึงพอใจ, การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Independent Study Title	Task-Based Learning Management through Multimedia towards the Capabilities towards Chinese listening-speaking Skills of Grade 1 Students
Researcher	Miss Preyanan Thaweerat Academic Year: 2022
Degree	Master of Education program in curriculum and instruction
Advisor	Assistant Professor Dr. Penpak Napakul

Abstract

The research aimed to 1) construct lesson plans to promote Chinese listening-speaking skills of grade 1 students based on task-based learning management combined with the use of multimedia, 2) compare Chinese listening skills of grade 1 students after implementing task-based learning combined with the use of multimedia against the criterion of 80 percent, 3) compare Chinese speaking skills of grade 1 students after implementing task-based learning combined with the use of multimedia against the criterion of 80 percent and 4) examine the satisfaction of grade 1 students with task-based learning combined with the use of multimedia. The sample participants were thirty grade 1 students from class 1/2 in the second semester of the academic year 2021. The samples were selected through cluster random sampling. The research instruments included the following: 1) Lesson plans based on task-based learning management combined with the use of multimedia. The appropriateness of the lesson plans was at the highest level ($\bar{X} = 4.78$, $SD = 0.29$). 2) Chinese listening skill assessment form with high reliability (0.82). 3) Chinese speaking skill assessment form with high reliability (0.81). and 4) Satisfaction questionnaire with task-based learning combined with the use of multimedia. The questionnaire has high reliability (0.83). Data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation and the one-sample t-test.

The results indicated as follows:

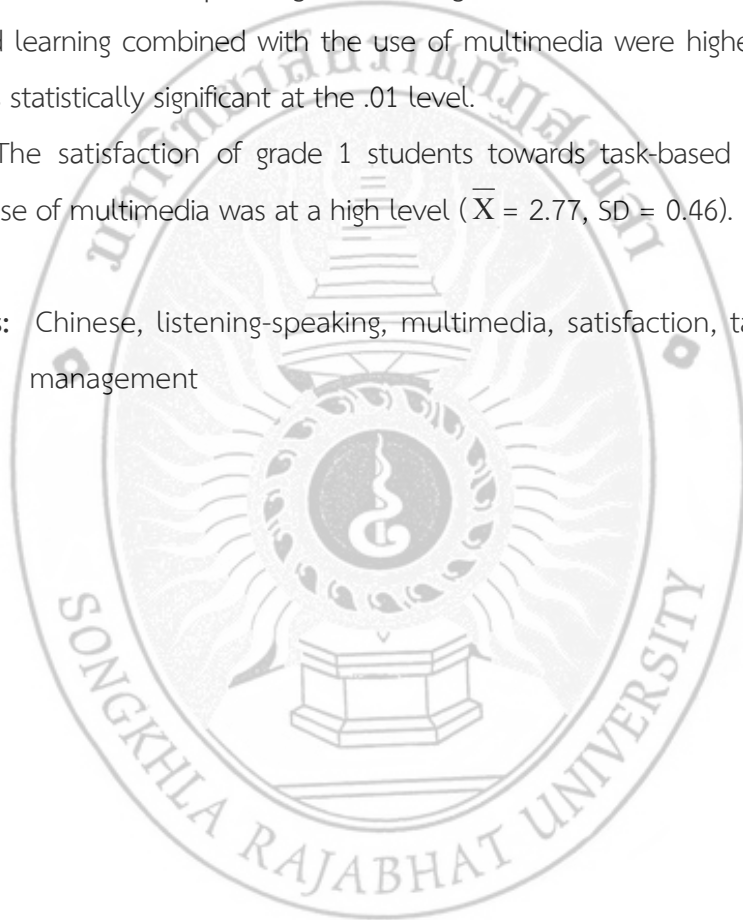
1.The appropriateness of the lesson plans based on task-based learning combined with the use of multimedia was at the highest level ($\bar{X} = 4.78$, $SD = 0.29$) and all lesson plans were usable.

2.The Chinese listening skills of grade 1 students after implementing task-based learning combined with the use of multimedia were higher than 80 percent, which was statistically significant at the .01 level.

3.The Chinese speaking skills of grade 1 students after implementing task-based learning combined with the use of multimedia were higher than 80 percent, which was statistically significant at the .01 level.

4.The satisfaction of grade 1 students towards task-based learning combined with the use of multimedia was at a high level ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 0.46$).

Keywords: Chinese, listening-speaking, multimedia, satisfaction, task-based learning management

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ขึ้นมาได้ด้วยความเมตตากรุณา ช่วยเหลือแนะนำ ให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพักตร์ นภากุล อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีและให้กำลังใจ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาเป็นอย่างยิ่งและขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรุตพงษ์ ภูวรัชวรานนท์ คณบดีคณะครุศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรศิริ ชูรักษ์ ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ แนวคิด และตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้ แนวคิด ระเบียบวิธีด้านหลักสูตรและการสอนเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อาจารย์สุจิตรา ประวงษ์ อาจารย์ประจำแผนกวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และครูมัณฑนา อินทร์คำ ครูระดับปฏิบัติการ โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) ที่กรุณาเสียสละเวลาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ฝ่ายบริหาร คณะครูและบุคลากรโรงเรียน ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการทำวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล และกัลยาณมิตรทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมดที่คอยช่วยเหลือ ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตา แต่บิดา มารดา บุรพจารย์ และครอบครัวที่ให้ความรัก ความห่วงใย ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

ปริญนันท์ ทวีรัตน์

ตุลาคม 2565

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	12
แผนการจัดการเรียนรู้	18
การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	26
สื่อประสม	33
การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม	39
ความสามารถในการฟัง	40
ความสามารถในการพูด	45
ความพึงพอใจ	50
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อ ประสม	55
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	58
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	58
แบบแผนการวิจัย	58
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	59
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	69
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	71
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	73
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์	73
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	78
สรุปผล	78
อภิปรายผล	79
ข้อเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	88
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	89
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	91
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	98
ภาคผนวก ง การหาคุณภาพเครื่องมือ	165
ประวัติผู้วิจัย	184

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม	55
2	ตารางแสดงแบบแผนการวิจัย	58
3	แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม	60
4	ตารางวิเคราะห์แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน	62
5	เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน.....	63
6	ตารางวิเคราะห์แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน	65
7	เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน	66
8	ตารางวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม	68
9	ผลการวิเคราะห์การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม	74
10	ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการฟังภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80	75
11	ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการพูดภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80	75
12	ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม	76

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่การก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ประเทศจีนมีความเจริญก้าวหน้าและสามารถก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจของโลกได้ในเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้นภาษาจีนจึงเป็นภาษาที่มีความสำคัญยิ่งในโลกปัจจุบันและมีแนวโน้มที่จะทวีความสำคัญยิ่งขึ้นในอนาคต ฉะนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการส่งเสริมและสนับสนุนในการเรียนระบบการศึกษาไทยตลอดจนยกระดับให้ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญภาษาหนึ่ง จึงได้บรรจุให้ภาษาจีนอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนตามยุทธศาสตร์ การส่งเสริมการเรียนการสอนได้กำหนดให้มีการเปิดการเรียนการสอนภาษาจีนในทุกระดับมากขึ้นทั่วทั้งประเทศ โดยมีสาระสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้ 1) การใช้ภาษาจีนในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน-แสดงออกแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น ติความ สรุปความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม 2) การใช้ภาษาจีนตามแบบแผนและวัฒนธรรมจีน รู้และเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของจีนกับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม 3) การใช้ภาษาจีนในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน 4) การใช้ภาษาจีนในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (คณะกรรมการจัดทำมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาจีน, 2556: 3)

การฟังนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งที่ใช้กันมากและเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อนจึงสามารถโต้ตอบ อ่าน หรือเขียนได้ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การฟังนักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอและจริงจัง ทักษะการฟังเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความชำนาญและมีความสามารถในการฟังอย่างเข้าใจ เข้าใจในสารที่ได้รับฟัง ครูควรมีความรู้และเทคนิคในการสอน ทักษะการฟังจึงสามารถจัดการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนประสบผลสำเร็จ (นิตยา สุวรรณศรี, 2554: 61) การฟังเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การเปลี่ยนแปลงและความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในโลกทำให้นักเรียนต้องพัฒนาตนเองให้ทันเหตุการณ์ ต้องรู้จักฟัง

อย่างมีวิจารณญาณ จับใจความสำคัญได้และรู้จักคิดวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงทรรศนะจากการฟังได้ ซึ่งการฟังเป็นประตูสำคัญที่เปิดไปสู่การเรียนรู้ การเรียนรู้ก่อให้เกิดพัฒนาการ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการที่เราเป็นอย่างทุกวันนี้ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการฟัง ไม่ว่าจะเป็นการฟังในครอบครัว ในสถานศึกษา สถานที่ทำงาน ในการประชุม การปรึกษาหารือ การพูดคุย ฯลฯ แต่ก็ยังไม่สนใจที่จะพัฒนาการฟังทั้ง ๆ ที่การฟังเป็นทักษะสื่อสารที่สำคัญ เพราะในแต่ละวันเราใช้เวลาไปกับการสื่อสารถึง 80% ซึ่งในบรรดาทักษะการสื่อสารทั้ง 4 อย่าง ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้น เราใช้การฟังมากที่สุดอาจถึง 50% ของเวลาที่ใช้ในการสื่อสาร แต่คนส่วนใหญ่มักจะมองข้ามความสำคัญของการฟังไป และให้ความสนใจกับการอ่าน การเขียน การพูดมากกว่า (ธนู ทดแทนคุณ และกานต์รวี แพทย์พิทักษ์, 2552: 42)

การพูดเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประสบความสำเร็จในงานอาชีพ มักจะเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพในการพูด การพูดเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่ดีกว่าวิธีอื่น และนับว่าเป็นแกนกลางอันยิ่งใหญ่ในการที่จะสร้างความเข้าใจระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน การพูดเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญและเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ทักษะอื่นเช่นเดียวกับการฟัง เป็นการกล่าวออกเสียงเป็นถ้อยคำ วลี หรือประโยค รวมถึงการใช้กริยาท่าทางเพื่อการตอบสนอง (ธนู ทดแทนคุณ และกานต์รวี แพทย์พิทักษ์, 2552: 66) ในปัจจุบันทักษะการพูดมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าทักษะอื่นเพราะประโยชน์ของการพูดเมื่อนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับการดำรงชีวิตประจำวัน การดำรงชีพอยู่ในสังคมการพูดเป็นการสื่อสารที่สำคัญที่สุด การปรับตัวให้อยู่รอดในสังคม การประกอบอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนความก้าวหน้าในการทำงาน หรือแม้แต่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลขึ้นอยู่กับการพูดทั้งสิ้น การรับสารจากการฟัง การดู การอ่าน แล้วสามารถนำความรู้ไปแสดงทรรศนะ แสดงความคิดเห็น และถ่ายทอดอย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนการพูดในโอกาสต่าง ๆ ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม (จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2555: 152)

โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ อันประกอบไปด้วย ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ, 2562: 3) ซึ่งสภาพปัญหาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านมามีปัญหาที่ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาจีนพบมากที่สุดคือ การนำภาษาจีนมาประยุกต์ใช้ในการสื่อสารยังไม่ดีโดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด เนื่องจากเป็นทักษะแรกในการเริ่มเรียนภาษา จากปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุมาจากภาษาจีนเป็นภาษาใหม่สำหรับนักเรียน อีกทั้งชั้นเรียนที่ฝึกฝนการฟัง-พูด จะมีลักษณะคล้ายชั้นเรียนบรรยาย กล่าวคือ ครูจะอธิบายลักษณะภาษาให้นักเรียนฟัง หรืออย่างดีที่สุดทำได้เพียงแต่ให้นักเรียนพูดหรือออกเสียงตามครู ปัญหาเช่นนี้มีผลต่อคุณภาพของการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง เพราะในการเรียนภาษา

นักเรียนต้องเป็นผู้ใช้ภาษาให้มากที่สุด การได้รับข้อมูลจากครูแต่เพียงอย่างเดียวจึงไม่ส่งผลต่อการเรียนรู้มากนัก เพราะนักเรียนไม่สามารถนำข้อมูลที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาค้นหาวิธีการแก้ไข เพื่อปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในวิชาภาษาจีนตามที่หลักสูตรกำหนดและสมควรที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดอย่างต่อเนื่อง (โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ, 2563: 3)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยได้ทำการทบทวนกระบวนการสอนภาษาจีน ซึ่งผู้วิจัยค้นพบข้อดีและข้อจำกัดในแต่ละกระบวนการสอน และกระบวนการสอนที่สามารถแก้ปัญหาได้แนวทางหนึ่งนั่นก็คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning) เป็นการสร้างสถานการณ์บังคับที่เน้นการลงมือปฏิบัติ จึงทำให้นักเรียนมีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง (Willis, 1996) ทั้งนี้ อรรวรรณ สีนารุณ (2561: 30) ได้ศึกษาเรื่อง การสอนภาษาที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การวิจัยคือความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนการสอนภาษาที่เน้นภาระงานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 70 อยู่ในระดับดีเยี่ยมและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนหลังเรียนด้วยการสอนภาษาที่เน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โชคชัย เตโซ (2562: 122) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยภาพรวมมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ผู้วิจัยมีความสนใจในการนำสื่อประสมมาเป็นส่วนประกอบในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เนื่องจากสื่อประสมสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เพราะสื่อประสมที่จัดไว้ในระบบเป็นการเปลี่ยนแปลงกิจกรรม และช่วยรักษาระดับความสนใจของนักเรียนตลอดเวลา ช่วยให้นักเรียนรู้จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ชัดเจน ตลอดจนรู้วิธีการที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น เป็นการเพิ่มพูนแรงจูงใจในการเรียน นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการกระทำ (กิตานันท์ มลิทอง, 2559: 6) ทั้งนี้ ภัทรสร นรเหรียญ และชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน (2563: 46) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาพัฒนาการการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยประเมินเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 3 ครั้ง มีผลพัฒนาสูงขึ้นตามลำดับ และนักเรียนมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับสุทธาสินี น้าใจดี (2562: 110) ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมที่พัฒนาขึ้นมีทักษะการฟัง การพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้แนวคิดและนำนวัตกรรมดังกล่าวมาใช้ ทั้งนี้ คาดว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมเป็นนวัตกรรมที่สามารถนำมาแก้ไขได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางในการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน และนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพ สามารถใช้ภาษาจีนในการฟัง-พูดได้โดยสอดคล้องกับสังคมโลกปัจจุบัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ความสามารถในการฟังภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80
3. ความสามารถในการพูดภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80
4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 75 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงานร่วมกับสื่อของจริง บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค และวิดีโอ

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน

- 1) ปฏิบัติงานร่วมกับบัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค
- 2) การเตรียมนำเสนอร่วมกับบัตรภาพ
- 3) รายงานต่อชั้นเรียนร่วมกับบัตรภาพ

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติงาน

- 1) วิเคราะห์ร่วมกับบัตรคำศัพท์ แถบประโยค
- 2) ฝึกร่วมกับบัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการฟังภาษาจีน ความสามารถในการพูดภาษาจีน และ ความพึงพอใจ

ขอบเขตเนื้อหา

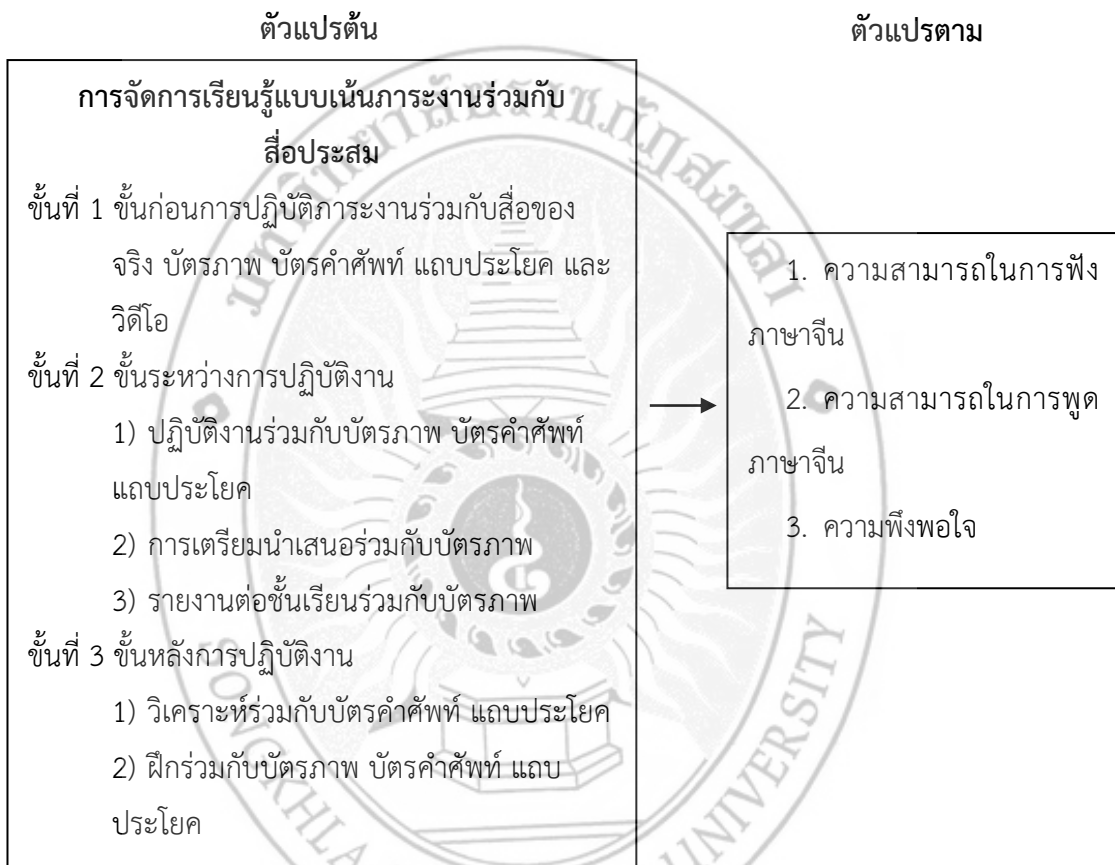
ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเนื้อหาสาระที่ใช้ในการวิจัยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) โดยนำมาจากโครงสร้างในรายวิชาภาษาจีน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ระบุผลการเรียนรู้คือ สามารถฟัง พูด อ่าน เขียน เรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ ประโยค และโครงสร้างประโยคอย่างง่าย เกิดทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ ประโยคสั้น ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง หนูชอบทานก๋วยเตี๋ยว (我爱吃面条。) ตรงกับผลการเรียนรู้จำนวน 2 ผลการเรียนรู้ ได้แก่ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารมาตรฐาน ต 1.1 ตอบคำถามจากการฟังเรื่องใกล้ตัว ต 1.2 สามารถพูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

ขอบเขตระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 12 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จที่ตั้งไว้โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ผ่านกระบวนการคิด ซึ่งประกอบไปด้วยกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นที่ครูบอกถึงเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเรียนรู้ เสนอหัวข้อของบทเรียน และเนื้อหาที่เรียน โดยครูอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงาน เตรียมตัวเพื่อนำเสนอและรายงานต่อชั้นเรียน ทำให้นักเรียนได้เตรียมความพร้อมและฝึกปฏิบัติอย่างเต็มที่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานโดยครูมีหน้าที่เป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือนักเรียน

2. การเตรียมนำเสนอ นักเรียนฝึกฝนและทบทวนด้วยตนเองเพื่อเตรียมนำเสนอ

3. รายงานต่อชั้นเรียน นักเรียนปฏิบัติด้วยตนเองหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนลำดับสุดท้ายที่นักเรียนได้ร่วมพูดคุย แสดงความคิดเห็นในกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์ เป็นขั้นที่ครูแจ้งปัญหาในการฟัง-พูดของนักเรียน อีกทั้งยังมีการให้นักเรียนร่วมกันพูดคุยสรุปเนื้อหาที่เรียน และแสดงความคิดเห็นจากกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ

2. ฝึก เป็นขั้นที่เกิดขึ้นหลังจากครูแจ้งปัญหาในการฟัง-พูด โดยครูให้นักเรียนฝึกฝนในจุดที่มีปัญหาและทบทวนความรู้ทั้งหมด

สื่อประสม หมายถึง ตัวกลางที่ผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อช่วยในการถ่ายทอดความรู้ ประกอบกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ซึ่งประกอบด้วยสื่อจำนวน 5 ชนิด ได้แก่ บัตรภาพจำนวน 3 ชุด บัตรคำศัพท์ จำนวน 3 ชุด แดบประโยค จำนวน 3 ชุด วิดีโอ จำนวน 3 คลิป และสื่อของจริง

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม หมายถึง การเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการลำดับขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ซึ่งจะประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน โดยมีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานด้วยการนำสื่อประสมมาเป็นส่วนประกอบในการจัดการเรียนรู้ พร้อมกับปฏิบัติกิจกรรม/ภาระงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบ ขั้นตอนกระบวนการในการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นที่ครูบอกถึงเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเรียนรู้ เสนอหัวข้อของบทเรียน และเนื้อหาที่เรียน โดยครูอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและมีการกระตุ้นการเรียนรู้ผ่านสื่อประสม ประกอบไปด้วย 5 ชนิด คือ สื่อของจริง บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แดบประโยค และวิดีโอ

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงาน เตรียมตัวเพื่อนำเสนอ และรายงานต่อชั้นเรียน ทำให้นักเรียนได้เตรียมความพร้อมและฝึกปฏิบัติอย่างเต็มที่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานโดยครูมีหน้าที่เป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือนักเรียนผ่านสื่อประสม คือ บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค
2. การเตรียมนำเสนอ นักเรียนฝึกฝนและทบทวนบัตรภาพด้วยตนเอง เพื่อเตรียมนำเสนอ
3. รายงานต่อชั้นเรียน นักเรียนปฏิบัติด้วยตนเองหน้าชั้นเรียนโดยใช้บัตรภาพ

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนลำดับสุดท้ายที่นักเรียนได้ร่วมพูดคุย แสดงความคิดเห็นในกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์ เป็นขั้นที่ครูแจ้งปัญหาในการฟัง-พูดของนักเรียน อีกทั้งยังมีการให้นักเรียนร่วมกันพูดคุยสรุปเนื้อหาที่เรียน และแสดงความคิดเห็นจากกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติโดยใช้บัตรคำศัพท์ แถบประโยค
2. ฝึก เป็นขั้นที่เกิดขึ้นหลังจากครูแจ้งปัญหาในการฟัง-พูด โดยครูให้นักเรียนฝึกฝนในจุดที่มีปัญหาและทบทวนความรู้ทั้งหมดโดยการนำสื่อการเรียนรู้อื่นๆ บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยคมาเป็นสิ่งที่ช่วยในการฝึกฝนและทบทวน

ความสามารถในการฟัง หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในการรับรู้ในการถ่ายทอดความเข้าใจโดยแสดงพฤติกรรมดังต่อไปนี้ 1) ฟังและระบุภาพ 2) ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม 3) ฟังและบอกความหมายจากบทสนทนา สำหรับงานวิจัยครั้งนี้กำหนดเกณฑ์การประเมินในการฟัง โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนรวมทั้งหมด 12 ข้อ ซึ่งเป็นการประเมินรายบุคคล

ความสามารถในการพูด หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในการถ่ายทอดความเข้าใจโดยแสดงพฤติกรรมดังต่อไปนี้ 1) พูดเป็นคำสั้น ๆ 2) พูดเป็นประโยคจากบทสนทนา 3) พูดโต้ตอบ สำหรับงานวิจัยครั้งนี้กำหนดเกณฑ์การประเมินในการฟังโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนรวมทั้งหมด 12 ข้อ ซึ่งเป็นการประเมินรายบุคคล โดยใช้เกณฑ์การประเมิน Rubric 3 ระดับ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวก เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวัดคือ แบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีประเด็นในการวัดดังนี้

1. ด้านเนื้อหา หมายถึง ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อเนื้อหาที่เรียนมีความน่าสนใจ เข้าใจง่าย และไม่ยากจนเกินไป
2. ด้านการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนรู้โดยการฝึกฝนการฟัง-พูดจากการได้ปฏิบัติจากภาระงานที่ผู้สอนกำหนด ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียน

มากยิ่งขึ้น อีกทั้งการได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีความสุขส่งผลต่อความรู้สึกทางบวก ทำให้นักเรียนเกิดความกล้าแสดงออกและชอบเรียนวิชาภาษาจีนมากยิ่งขึ้น

3. ด้านสื่อการเรียนรู้ หมายถึง ระดับความพึงพอใจของนักเรียนในการใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีความน่าสนใจ และทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว

4. ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง ระดับความพึงพอใจของนักเรียนหลังการประเมินความสามารถในการฟัง-พูด ส่งผลให้นักเรียนมีความพอใจและภูมิใจในคะแนนของตนเอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

1. นักเรียนมีพัฒนาการในการฟัง-พูดภาษาจีน และมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาจีน
2. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในรายวิชาภาษาจีน
3. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
4. เป็นแนวทางให้กับผู้สอนในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม
5. สถานศึกษาสามารถนำไปปรับใช้กับการจัดกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**
 - 1.1 สารระการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 คุณภาพนักเรียนเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 - 1.3 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ
2. **แผนการจัดการเรียนรู้**
 - 2.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 2.2 ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.3 ลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี
 - 2.4 รูปแบบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.5 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้
3. **การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน**
 - 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 3.2 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 3.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 3.4 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
4. **สื่อประสม**
 - 4.1 ความหมายของสื่อประสม
 - 4.2 ประเภทของสื่อประสม
 - 4.3 การสร้างสื่อประสม
 - 4.4 ประโยชน์ของสื่อประสม
5. **การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม**

6. ความสามารถในการฟัง

- 6.1 ความหมายของการฟัง
- 6.2 ความสำคัญของการฟัง
- 6.3 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง
- 6.4 การประเมินความสามารถในการฟัง

7. ความสามารถในการพูด

- 7.1 ความหมายของการพูด
- 7.2 ความสำคัญของการพูด
- 7.3 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด
- 7.4 การประเมินความสามารถในการพูด

8. ความพึงพอใจ

- 8.1 ความหมายของความพึงพอใจ
- 8.2 การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ
- 8.3 หลักและเกณฑ์ความพึงพอใจ

9. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อ ประสม

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 4) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาให้นักเรียนทุกคนเป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกายความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ซึ่งจะต้องยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งยังมีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็น ต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐาน ความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ อีกทั้งหลักการสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ ซึ่งประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค มีคุณภาพ มีจุดหมาย และมาตรฐาน การเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ทักษะเจตคติและคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล โดยการสนองการกระจายอำนาจให้สังคม มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ไม่ว่าจะ

การศึกษาในระบบ นอกระบบ หรือตามอัธยาศัยจะต้องครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้เวลาและการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงนักเรียนและเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

1. สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 220-243) ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน ความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษา และวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และ เปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐาน ในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. คุณภาพนักเรียนเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 3

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง ตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

2.2 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและ คำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

2.3 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

2.4 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและ คำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

2.5 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2.6 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

2.7 ฟังหรือพูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

2.8 ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

2.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

2.10 ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

3. หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ

โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ (2562: 1-3) ได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีน พุทธศักราช 2562 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีรายละเอียดดังนี้

3.1) วิสัยทัศน์โรงเรียน

โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ มุ่งเน้นการเรียนการสอนให้มีมาตรฐานการศึกษา พัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ รักการเรียนรู้ควบคู่กับภาษาจีน ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม รู้จักรักษาสุขภาพอนามัย ให้ความร่วมมือในกิจกรรม สร้างสัมพันธ์อันดีกับชุมชน อยู่ร่วมในสังคมอย่างมีความสุข

3.2) พันธกิจโรงเรียน

โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ มุ่งพัฒนาการจัดการศึกษาตามหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ จึงได้กำหนดภารกิจการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ดังนี้

- 3.2.1) พัฒนาระบบการศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะวิชาการของนักเรียน
- 3.2.2) ส่งเสริมอัตลักษณ์ของโรงเรียน "เรียนรู้ คู่ภาษาจีน" เพื่อนำสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- 3.2.3) พัฒนานักเรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม และสำนึกในความเป็นไทยภายใต้การปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักรักษาสุขภาพกายและสุขภาพจิต
- 3.2.4) พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เสริมประสบการณ์ตรงกับผู้สอนชาวต่างประเทศ
- 3.2.5) พัฒนาผู้สอนและบุคลากรให้เป็นผู้มืออาชีพตามจรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพ
- 3.2.6) พัฒนาระบบบริหารจัดการและระบบการประกันคุณภาพ ให้จัดการศึกษาที่ได้มาตรฐาน
- 3.2.7) สนับสนุนให้สถานศึกษามีสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี สารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อบริหารจัดการและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
- 3.2.8) ส่งเสริมให้นักเรียน ผู้สอน ผู้ปกครอง และชุมชน มีส่วนร่วมในกิจกรรมระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

3.2.9) พัฒนาอาคาร สถานที่ แหล่งเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อม เอื้อต่อการเรียนรู้ และปลอดภัย

3.3) เป้าหมายของโรงเรียน

3.3.1) นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และเป็นคนดี คนเก่ง สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3.3.2) นักเรียนมีความรู้ มีทักษะเป็นผู้ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

3.3.3) นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม เห็นคุณค่า มีความภูมิใจในวัฒนธรรมไทย ความเป็นไทย และรักความเป็นประชาธิปไตย

3.3.4) นักเรียนรู้จักรักษาสุขภาพอนามัย มีจิตใจร่าเริงแจ่มใส

3.3.5) มีระบบการบริหารการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ มีการประกันคุณภาพ ภายในอย่างเป็นระบบ

3.3.6) ผู้สอนและบุคลากรได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถ ในการจัดการเรียนการสอน เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน

3.3.7) นักเรียน ผู้สอน ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ที่เอื้อต่อโรงเรียนและสังคม

3.3.8) โรงเรียนมีอัตลักษณ์ "เรียนรู้ คู่ภาษาจีน"

3.3.9) สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา ในทศวรรษที่สอง

3.4) สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

หลักสูตรโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ มุ่งให้นักเรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

3.4.1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

3.4.2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิด สังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่ การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3.4.3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

3.4.4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหา และความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

3.4.5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยี และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

3.5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์

โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทย และพลโลกดังนี้

3.5.1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

3.5.2) ซื่อสัตย์สุจริต

3.5.3) มีวินัย

3.5.4) ใฝ่เรียนรู้

3.5.5) อยู่อย่างพอเพียง

3.5.6) มุ่งมั่นในการทำงาน

3.5.7) รักความเป็นไทย

3.5.8) มีจิตสาธารณะ

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการเรียนรู้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้กับผู้สอน ซึ่งผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ วางแผน และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อใช้ในการจัดการชั้นเรียนให้เหมาะสมกับวัย ทั้งยังให้นักเรียนได้รับประสบการณ์เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย และช่วยให้ผู้สอนจัดกิจกรรมได้อย่างเป็นระบบขั้นตอน สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ตอบสนองตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ดังที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ รูปแบบ ขั้นตอน และข้อควรคำนึงในการทำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการสังเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ มีนักการศึกษาได้อธิบายความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ชนาธิป พรกุล (2552: 85) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ คือผลของการเตรียมการวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยนำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา และกระบวนการเรียนรู้ มาจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามศักยภาพของนักเรียน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553: 216) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการสอนมีความหมายเช่นเดียวกับแผนการจัดการเรียนรู้ กล่าวคือ เป็นการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้ง โดยกำหนดสาระสำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนสื่อตลอดจนการวัดและการประเมินผล

ทิตนา แคมมณี (2559: 4) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือองค์ประกอบของการเรียนการสอน ที่ได้รับการจัดไว้ให้มีความสัมพันธ์และส่งเสริมกันอย่างเป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ระบบการจัดการเรียนการสอนเป็นระบบย่อยของระบบการศึกษา และอาจจัดได้ในลักษณะที่เป็นระบบใหญ่คือเป็นระบบที่ครอบคลุมองค์ประกอบของการเรียนการสอนโดยส่วนรวม

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้สอนเป็นผู้กำหนด โดยประกอบไปด้วยจุดประสงค์ เนื้อหาสาระที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ วิธีการดำเนินการหรือกิจกรรมให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และวิธีวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2. ความสำคัญของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากการศึกษาความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ มีนักการศึกษาได้อธิบายความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551: 48) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

- 1) ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
- 2) ช่วยให้ผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ ที่ทำไว้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ผู้สอนมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย
- 3) ช่วยให้ผู้สอนผู้สอนได้ทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทางทิศใด หรือทราบว่าจะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดผลประเมินผลอย่างไร
- 4) ส่งเสริมให้ผู้สอนผู้สอนเฝ้าหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีจัดการเรียนรู้ จะจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผลประเมินผล
- 5) ใช้เป็นคู่มือสำหรับผู้สอนที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้
- 6) แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวงการการศึกษา
- 7) เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของผู้สอนสำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะให้สูงขึ้น

ศิริวรรณ วณิชวัฒน์ นวราชัย (2558: 347-348) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

- 1) คุณค่าของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อนักเรียน
 - 1.1) ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง
 - 1.2) ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหา สาระ ความรู้ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้ร่วมเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา
 - 1.3) ทำให้นักเรียนได้รับคำชี้แนะตามขั้นตอนในการเรียนตามทิศทางที่ผู้สอนได้วิเคราะห์และสามารถกำหนดพื้นฐานความรู้ความสามารถของนักเรียนได้
- 2) คุณค่าของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อผู้สอนและผู้สอน
 - 2.1) ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาประสบการณ์ที่สลับซับซ้อน และมีลักษณะเป็นนามธรรมได้ดี

2.2) ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะแผนจัดการเรียนรู้ จะเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองมากที่สุด

2.3) ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้ผู้สอนผู้สอน

สมาน เอกพิมพ์ (2560: 15) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1) ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการเรียน การสอน สื่อและเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม กับสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ

2) ส่งเสริมให้ผู้สอนค้นหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน การ เลือกใช้สื่อ การวัดและประเมินผลตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น

3) เป็นคู่มือการสอนสำหรับผู้สอนและผู้สอนที่สอนแทน นำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่าง มั่นใจ

4) เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน และวัดผลประเมินผล ที่จะเป็ประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

5) เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของผู้สอน สามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทาง วิชาการ

จากความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถสรุปได้ว่า แผนการจัดการ เรียนรู้มีความสำคัญทั้งต่อนักเรียนและผู้สอนในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ส่งผลให้นักเรียน สามารถเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน เกิดความสนุกสนานในการเรียน และ ทำกิจกรรมร่วมกันตามทิศทางที่ผู้สอนได้วางแผนไว้ ซึ่งการสอนจะประสบผลสำเร็จด้วยดีหรือไม่มาก น้อยเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับการวางแผนการสอน หากผู้สอนมีการวางแผนการสอนที่ดีก็เท่ากับ บรรลุจุดหมายปลายทางไปแล้วครึ่งหนึ่ง การวางแผนการสอนจึงมีความสำคัญหลายประการ ได้แก่

1) ทำให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้า โดยสามารถนำศาสตร์ความรู้ เทคนิคหรือ วิธีสอน สื่อการเรียนรู้ และจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม กับสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ 2) ช่วยให้ผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำไว้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และ

ทำให้ผู้สอนมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย 3) ส่งเสริมให้ผู้สอนเฝ้าหาความรู้ ทั้ง เรื่องหลักสูตร วิธีจัดการเรียนรู้ จะจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผลประเมินผล

4) เป็นคู่มือการสอนสำหรับผู้สอนและผู้สอนที่สอนแทน นำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ

5) เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน และวัดผลประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป และ6) ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

3. ลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี

จากการศึกษาลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี มีนักการศึกษาได้อธิบายลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551: 58-64) ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

- 1) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน (ในการสอนเรื่องนั้น ๆ ต้องการให้นักเรียนเกิดคุณสมบัติอะไร หรือด้านใด)
- 2) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจนและนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง (ระบุบทบาทของผู้สอนและนักเรียนไว้ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรจึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล)
- 3) กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน (จะใช้สื่อ อุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ อะไรช่วยบ้าง และจะใช้อย่างไร)
- 4) กำหนดวิธีวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน (จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้)
- 5) ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ (ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้ หรือไม่สามารถกำหนดการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้นได้ก็สามารถปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอนและผลการเรียนรู้)
- 6) มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่นักเรียนดำเนินชีวิตอยู่
- 7) แปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกันเขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจและใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้
- 8) มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระการเรียนรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน
- 9) มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตจริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

มนสิข สิริธสมบุรณ์ (2558: 36) ได้กล่าวไว้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีรายละเอียดชัดเจนถึงกิจกรรมนักเรียน บทบาทของผู้สอน การใช้สื่อ การวัดผลจนผู้อื่นมองเห็นพฤติกรรมจริง ๆ ในห้องเรียนได้อย่างสมบูรณ์จึงถือว่าเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีและไม่จำเป็นต้องบันทึกการสอนอีกก็ได้ เพราะแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจนใช้แทนบันทึก

การสอนได้ลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จได้ดี ดังนั้น ผู้สอนจึงควรทราบถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี มีดังนี้

- 1) สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวการสอนกระทรวงศึกษาธิการ
- 2) นำไปใช้สอนได้จริงและมีประสิทธิภาพ
- 3) เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชา เหมาะสมกับนักเรียนและเวลาที่กำหนด
- 4) มีความกระจ่างชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน
- 5) มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้
- 6) ทุกหัวข้อในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้ ได้กล่าวว่าควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะ 3 ประการ ต่อไปนี้

1) เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริมหรือกระตุ้น ให้กิจกรรมที่นักเรียนดำเนินการตามความมุ่งหมาย

2) เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยผู้สอนพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้นักเรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง

3) เป็นแผนการจัดการเรียนรู้เน้นทักษะกระบวนการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่นหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะที่ช่วยส่งเสริมเจตคติที่ดี ช่วยสะท้อนให้ผู้สอนเป็นนักคิด นักวางแผน เป็นเครื่องมือสื่อสารที่ดี มีความเฉพาะเจาะจง ครอบคลุมและมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ตลอดจนมีความชัดเจน ทุกคนสามารถแปลความได้ตรงกันและมีการนำไปใช้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. รูปแบบของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

จากการศึกษารูปแบบของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีนักการศึกษาได้อธิบายรูปแบบของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ณัฐวดี กิจรุ่งเรือง และคณะ (2555: 54-57) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้มีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับดุลพินิจของหน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษาหรือผู้สอนที่จะเลือกใช้รูปแบบที่คิดว่ามีความเหมาะสมและสะดวกต่อการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้รูปแบบของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่นิยมใช้โดยทั่วไป มีดังต่อไปนี้

1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรยายหรือแบบเรียงข้อ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ชนิดนี้จะเป็นการเรียนรายละเอียดขององค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของแผน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับโดยใช้ความเรียง เป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมแต่มีข้อจำกัด ในกรณีที่รายละเอียดอยู่คนละหน้ากันเนื่องจากยากต่อการมองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบดังนี้

ตัวอย่างรูปแบบของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรยายหรือแบบเรียงหัวข้อ

- 1.1) ชื่อเรื่อง หรือชื่อหัวข้อเรื่องย่อย
- 1.2) จำนวนคาบ
- 1.3) สาระสำคัญ
- 1.4) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 1.5) เนื้อหา
- 1.6) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.7) สื่อการเรียนการสอน
- 1.8) การวัดผลประเมินผล

2) แผนจัดการเรียนรู้แบบตาราง แผนจัดการเรียนรู้ชนิดนี้เป็นการนำรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้มาเขียนลงในตารางภายในหน้าเดียว เพื่อให้ง่ายต่อการมองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบ แต่มีข้อจำกัดในด้านพื้นที่ในการเขียนและการตีตาราง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555: 299) กล่าวว่า รูปแบบของแผนการจัดการกิจกรรม การเรียนรู้ ไม่มีรูปแบบตายตัว ขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาแต่ละแห่งจะกำหนดอย่างไรก็ตามลักษณะส่วนใหญ่ของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จะคล้ายคลึงกัน ซึ่งพอสรุปได้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1) แบบเรียงหัวข้อ รูปแบบนี้จะเรียงตามลำดับก่อนหลังโดยไม่ต้องตีตารางรูปแบบนี้ให้ความสะดวกในการเขียน เพราะไม่ต้องตีตาราง แต่มีส่วนเสีย คือยากต่อการดูให้สัมพันธ์กันในแต่ละหัวข้อดังตัวอย่าง

ตัวอย่างรูปแบบแผนการสอนแบบเรียงหัวข้อ

- 1.1) สาระสำคัญ
- 1.2) จุดประสงค์
 - 1.2.1) จุดประสงค์ปลายทาง
 - 1.2.2) จุดประสงค์นำทาง
- 1.3) เนื้อหา
- 1.4) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.5) สื่อการเรียนการสอน
- 1.6) การวัดและประเมินผล

1.7) กิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติม หรือภาคผนวก

2) แบบกึ่งตารางนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนดแม้ว่าต้องใช้เวลาในการตีตารางแต่ก็สะดวกต่อการอ่าน ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้ออย่างชัดเจน

3) แบบตาราง รูปแบบนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ คล้ายแบบกึ่งตาราง โดยนำหัวข้อสาระสำคัญมาไว้ในตารางด้วย

รุจิรุ ภูสาระ (2555: 53) ได้มีผู้วางรูปแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้อย่างหลากหลายการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน แบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเรียงหัวข้อ รูปแบบนี้จะเขียนเรียงตามลำดับก่อนหลังโดยไม่ต้องตีตาราง รูปแบบนี้ให้ความสะดวกในการเขียน เพราะไม่ต้องตีตาราง แต่มีส่วนเสียคือ ยากต่อการดูให้สัมพันธ์กันในแต่ละข้อ

2) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกึ่งตาราง รูปแบบนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนด แม้ว่าจะต้องใช้เวลาในการตีตารางแต่ก็สะดวกต่อการอ่าน ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้ออย่างชัดเจน

3) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตาราง รูปแบบนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ คล้ายแบบกึ่งตาราง

สรุปได้ว่า รูปแบบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการเขียนจะไม่มีรูปแบบตายตัวขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาจะกำหนด เพื่อความสะดวกในการจัดทำและให้สัมพันธ์กับข้อกำหนด

5. ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ มีนักการศึกษาได้อธิบายขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555: 321) ได้กล่าวว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรเขียนเป็นขั้นตอนโดยนำมาตราฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่จัดทำหลักสูตรเพื่อให้เข้าใจเป้าหมายและทิศทางของการจัดการเรียนรู้

2) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้ช่วงชั้น และกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี รายภาค (เฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกำหนดสาระการเรียนรู้เป็นรายภาคเรียน) สาระการเรียนรู้ช่วงชั้นเป็นการกำหนดเนื้อหาที่จะต้องเรียนโดยคำนึงถึงจุดเน้นของหลักสูตร ความต้องการของนักเรียน ความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน จำนวนเวลาที่จัดการเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์ วัย และระดับชั้น ส่วนการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี

รายภาคเรียนนั้นเป็นการระบุถึงความรู้ทักษะ และคุณลักษณะของนักเรียนซึ่งจะเกิดขึ้นหลังจากการ เรียนรู้ในแต่ละปี/ภาค

3) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ช่วงชั้นและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาคเรียน เพื่อกำหนดเป็นสาระการเรียนรู้รายปี รายภาค กล่าวคือเป็นเนื้อหาที่จะต้องเรียนให้สอดคล้อง กับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน

4) นำผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี รายภาค และสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค มาพิจารณาเพื่อจัดทำคำอธิบายรายวิชา

5) นำคำอธิบายรายวิชาที่กำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าเป็นหน่วย การเรียนรู้เปรียบเสมือนบทเรียนหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาหลายเรื่องที่มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้การจัดทำหน่วยอาจใช้หลักการบูรณาการหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้เข้าด้วยกัน โดยใช้ วิชาใดวิชาหนึ่งเช่น สังคมศึกษา แล้วนำลักษณะเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน

6) นำหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายหน่วย

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยมาจัดทำแผนการเรียนรู้รายชั่วโมง

อารมณ์ ใจเที่ยง (2553: 230-231) ได้อธิบายไว้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถจัดทำได้ตามขั้นตอนดังนี้

1) วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา ที่ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ สาระสำคัญ เวลาเรียน และน้ำหนักคะแนนในแต่ละหน่วย ซึ่งจะเห็นในภาพรวมในระดับรายวิชาว่าผู้สอน จะต้องจัดการเรียนรู้ในแต่ละปีการศึกษา หรือภาคการศึกษาทั้งหมดที่หน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลาเรียน เท่าใด

2) วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา และมาตรฐานรายวิชา โดยพิจารณาจากมาตรฐาน การเรียนรู้ และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ เพื่อนำมาเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุม พฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ เจตคติและค่านิยม

3) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้โดยวิเคราะห์จากตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ในแต่ละรายวิชา เพื่อนำมาใช้ในการเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับนักเรียน ชุมชน และท้องถิ่นรวมทั้งวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน

4) วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ ตลอดจนสาระการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติจริง มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับวัยและ ธรรมชาติของนักเรียน สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและชีวิตจริงได้

5) วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ใช้เครื่องมือวัดที่มีความน่าเชื่อถือ และเกณฑ์การประเมินที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

6) วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ต้องเริ่มจากการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยศึกษามาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้ตัวชี้วัดรายปี รายภาค แล้วกำหนดเป็นสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพบริบทและความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน หลังจากนั้นจึงนำตัวชี้วัดชั้นปี และสาระการเรียนรู้รายปีมาพิจารณาจัดทำคำอธิบายรายวิชา แล้วจึงกำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ต่อไป

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก หรือ การจัดการเรียนรู้ลงมือปฏิบัติ (Active Learning) ถือเป็น การจัดการศึกษาแนวใหม่ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และตอบสนองต่อพัฒนาการของสังคมและโลกอย่างรวดเร็ว และนักเรียนสร้างองค์ความรู้ มีความเข้าใจได้ด้วยตนเองโดยมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก อีกทั้งนักเรียนใช้สติปัญญา คิด วิเคราะห์สร้างสรรค์ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวได้มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ลงมือกระทำ เช่น การพูดคุยแสดงความคิดเห็น การลงมือปฏิบัติ การประยุกต์ใช้การเรียนรู้ จากการประสานงานร่วมกันระหว่างนักเรียน ซึ่งวิธีการเหล่านี้เป็นการพัฒนาวิธีคิดขั้นสูง และการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based learning) เช่นกันที่มีลักษณะและกระบวนการที่เป็น การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ดังที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับความหมาย ประเภท ขั้นตอน และประโยชน์ ผลการสังเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

จากการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติจากสถานการณ์จริงจนเกิดความเข้าใจ มีความสามารถในการถ่ายโอนภาษาที่ได้รับจากการฝึกฝนโดยสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นกระบวนการตามแนวทางที่เหมาะสม ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายและ คำจำกัดความของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในด้านการเรียนการสอนทางภาษาไว้ดังนี้

Willis (1996: 53-54) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based learning) เป็นการฝึกโดยการผ่านกระบวนการต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ซึ่งช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างเป็นธรรมชาติ

Prabhu (1979) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ต้องการให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ผ่านกระบวนการคิด ซึ่งผ่านกระบวนการ 2 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) และขั้นการปฏิบัติจริง (Task)

Nunan (1989) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการทำกิจกรรมในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจ การดำเนินงาน การผลิตภาษาหรือการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยใช้ภาษาเป้าหมายที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดความหมายมากกว่าโครงสร้างของภาษา

จากการศึกษาความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นกิจกรรมหรือการกระทำที่เกิดจากกระบวนการปฏิบัติหรือความเข้าใจทางภาษา โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องการให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จที่ตั้งไว้ โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ผ่านกระบวนการคิด ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนที่ระบุชัดเจน มีขั้นตอนการดำเนินงานที่เฉพาะเจาะจง และแสดงผลการปฏิบัติภาระงานของนักเรียน

2. ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีนักการศึกษาได้อธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ดังนี้

Prabhu (1979) เชื่อว่าในการที่นักเรียนจะพัฒนาการใช้ภาษาได้ตามความต้องการนั้น ต้องได้รับโอกาสในการพัฒนาความเข้าใจภาษา ก่อน รูปแบบของภาษาต้องเกิดจากการรับรู้ภาษาโดยผ่านระบบการจัดการภายใน ดังนั้นจึงไม่มีการกำหนดโครงสร้างทางคำศัพท์หรือหัวข้อทางภาษาไว้ล่วงหน้า ไม่มีลำดับขั้นตอนของบทเรียนที่ต้องฝึกหรือต้องใช้ภาษาตามความต้องการสิ่งสำคัญคือ ปัญหาหรืองานที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติ ดังนั้น Prabhu จึงได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานไว้ 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task)

1) ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) เป็นวิธีการที่ผู้สอนใช้กับนักเรียนทั้งชั้นเรียน หนึ่งกลุ่มหรือหนึ่งคน เพื่อแสดงหรือสาธิตกิจกรรมก่อน เป็นการลดความยากของกิจกรรมและมุ่งสร้างความสนใจของนักเรียน เป็นการให้นักเรียนได้คิดถึงภาษาที่ต้องนำมาใช้ในกิจกรรม

2) ขั้นการปฏิบัติภาระงาน (Task) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติจริงซึ่งส่วนใหญ่จะให้นักเรียนปฏิบัติเดี่ยวและหลังปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าวผู้สอนจะให้ข้อมูลย้อนกลับ

Willis (1996) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานไว้ ดังนี้

1) ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-task) คือ การนำเข้าสู่บทเรียน โดยผู้สอนแนะนำหัวข้อในบทเรียน นำเสนอคำศัพท์หรือสำนวนภาษาที่เป็นประโยชน์ที่ช่วยให้นักเรียนสามารถวางแผน และ ปฏิบัติการงานได้ ซึ่งมีการใช้กิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนดึงความรู้เดิมมาใช้ในการเรียน การสอน เช่น การแยกประเภทของคำหรือวลี การเลือกคำศัพท์ที่แตกต่างจากพวก การจับคู่ประโยคกับรูปภาพ การระดมความคิดหรือทำผังความคิด เป็นต้น

2) ขั้นปฏิบัติการงาน (Task cycle) คือ ขั้นตอนที่นักเรียนใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติการงานให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายในการสื่อสาร โดยอาจทำภาระงานเป็นคู่ (Pair work) หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ (Small group) ในขั้นปฏิบัติการงาน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

2.1) ภาระงาน (Task) ผู้สอนมอบหมายภาระงานให้นักเรียนปฏิบัติ โดยผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก กระตุ้นให้นักเรียนพยายามใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องแก้ไขข้อบกพร่องระหว่างปฏิบัติการงาน

2.2) การวางแผน (Planning) นักเรียนเตรียมตัวรายงานหน้าชั้นเรียนโดยการพูดหรือการเขียนรายงานว่าปฏิบัติการงานอย่างไรหรือร่วมกันตัดสินใจอย่างไร ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการใช้คำศัพท์ สำนวนภาษา หรือรวมไปถึงการซักซ้อมเพื่อให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจก่อนการรายงานหน้าชั้นเรียน

2.3) การรายงาน (Report) นักเรียนรายงานหน้าชั้นเรียน ซึ่งอาจนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การพูด การเขียน การบันทึกเสียง หรือวิดีโอ เป็นต้น ผู้สอนคอยสังเกตและบันทึกไวยากรณ์ ภาษาที่นักเรียนใช้ไม่ถูกต้อง ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้ศึกษาการรายงานจากนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus) คือ ขั้นตอนที่ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทางด้าน การใช้ภาษาให้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

3.1) การวิเคราะห์ภาษา (Analysis) นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ความบกพร่องทางการใช้ภาษา ทั้งในด้านคำศัพท์ วลี หรือประโยค ที่ใช้ในการรายงานผลหน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้สอนให้ คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง

3.2) การฝึกภาษา (Practice) ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ วลี หรือสำนวนภาษาเพิ่มเติม และให้นักเรียนทำกิจกรรมฝึกการใช้ภาษา

Ellis (2003: 244-262) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนแบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1) ขั้นตอนเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-Task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมนักเรียนให้สามารถทำงานปฏิบัติได้โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนได้ ต้องอาศัย 4 วิธี ดังนี้

- 1.1) สนับสนุนนักเรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับการปฏิบัติงาน (Task)
- 1.2) ให้นักเรียนสังเกตรูปแบบของการทำงานปฏิบัติ
- 1.3) กระตุ้นนักเรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่งานปฏิบัติแต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมที่ปฏิบัติงานในขั้นต่อไป

1.4) วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับงานปฏิบัติหลักได้แก่ การวางแผนการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนการวางแผนที่ชี้แนะรูปแบบภาษาและการวางแผนแบบเน้นเนื้อหา

2) ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-Task หรือ Task Cycles) มีวิธีการปฏิบัติงาน 2 วิธี ในการปฏิบัติงานในขั้นตอนนี้

2.1) คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task Performance Options) คือ คุณลักษณะต่าง ๆ ของงานปฏิบัติที่ส่งเสริมนักเรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้าได้ เช่น ประการแรกการกำหนดเวลาในการปฏิบัติถ้าผู้สอนเน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้องในการปฏิบัติงานควรให้นักเรียนกำหนดระยะเวลาเองแต่ถ้านักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาโดยไม่คำนึงเรื่องความถูกต้องนัก ประการที่สองการให้ข้อมูลบางส่วนกับนักเรียน ในขณะที่นักเรียนกำลังทำงานปฏิบัติ และประการที่สามคือการให้คำแนะนำส่วนของงานปฏิบัติที่นักเรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ ซึ่งเป็นการท้าทายนักเรียน เช่น งานปฏิบัติที่ต้องการตัดสินใจเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในงานปฏิบัติเพิ่มขึ้น

2.2) คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process Options) คือ ขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่กำหนดให้นักเรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3) ชั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task หรือ Language Focus) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนรายงานผล ปฏิบัติงานพร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานหลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหา ทางภาษาที่นักเรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกันและสุดท้ายให้นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้ง เพื่อให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานของตนเองและในการปฏิบัติงานขั้นนั้นสามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับงานปฏิบัติเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างกันไป จากการทำฝึกปฏิบัติได้หรือฝึกกิจกรรมโครงสร้างภาษาที่ได้วิเคราะห์แล้ว จากขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ชั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นที่ผู้สอนบอกถึงเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเรียนรู้ เสนอหัวข้อของบทเรียน และเนื้อหาที่ต้องเรียนรู้
- 2) ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1) ปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานโดยผู้สอนมีหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงคอยกระตุ้นและช่วยเหลือนักเรียน

2.2) การเตรียมนำเสนอ นักเรียนฝึกฝนด้วยตนเองเพื่อเตรียมตัวนำเสนอ

2.3) รายงานต่อชั้นเรียน นักเรียนปฏิบัติด้วยตนเองหน้าชั้นเรียน

3) ชั้นหลังการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1) วิเคราะห์ นักเรียนร่วมพูดคุยสรุปเนื้อหาที่เรียน และแสดงความคิดเห็นจากกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ

3.2) ฝึก หลังจากทบทวนความรู้ ผู้สอนให้นักเรียนฝึกฝนเพิ่มเติม

3. ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

จากการศึกษาประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีนักการศึกษาได้อธิบายประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ดังนี้

Brumfit (1984: 65) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมที่เน้นภาระงานว่าเป็นการสร้างปัญหาเพื่อให้นักเรียนหาวิธีการแก้ปัญหาหรือหาข้อสรุปการสร้างสถานการณ์บังคับจะทำให้นักเรียนใช้ภาษาที่มีจุดหมายเดียวกัน จึงจะทำให้สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง

Willis (1996) นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดและสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้นได้ใช้ประสบการณ์เดิมสู่บทเรียนใหม่ และพบว่าน่าสนใจเพราะเป็นการเพิ่มพูนความคิดเดิมและได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงอีกด้วย

จากการศึกษาประโยชน์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้รับโอกาสในการปฏิบัติและฝึกใช้ภาษาทุกทักษะ โดยการสร้างสถานการณ์หรือการออกแบบภาระงานที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการฟัง-พูด และกล้าแสดงออกซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องพัฒนาความสามารถทางภาษา เกิดความคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติมากขึ้น มีความสนุกสนานและเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย

4. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

จากการศึกษาการประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีนักการศึกษาได้อธิบายการประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ดังนี้

Ellis (2003) ได้กล่าวว่า การประเมินศักยภาพของนักเรียนสามารถทำได้ 3 วิธีดังนี้

1) การประเมินตามผลลัพธ์ (Direct assessment of outcomes) คือ การประเมิน ศักยภาพโดยเน้นที่ผลลัพธ์ของภาระงาน

2) การประเมินเชิงวิเคราะห์ภาษา (Discourse analytic measure) คือ การประเมิน ศักยภาพโดยเน้นการวิเคราะห์ภาษาของนักเรียน เช่น ความคล่อง ความถูกต้อง และความ หลากหลายของภาษา

3) การประเมินโดยใช้แบบประเมิน (External rating) คือ การประเมินตามเกณฑ์ที่ผู้ ประเมินกำหนด

นอกจากนี้ Ellis (2003) กล่าวว่า การประเมินผลเชิงประจักษ์ประกอบไปด้วย 2 ประเภท ดังนี้

1) การประเมินผลแบบจุลภาค (Micro-evaluation of tasks) คือ การประเมินภาระ งานหลังที่นักเรียนดำเนินภาระงานเสร็จในแต่ละครั้ง เพื่อระบุจุดแข็งและจุดบกพร่อง และนำ จุดบกพร่องไปใช้ปรับปรุงกิจกรรมภาระงานครั้งต่อไป ซึ่งการประเมินผลรูปแบบนี้ประกอบไปด้วย 3 รูปแบบย่อย ดังนี้

1.1) การประเมินผลโดยนักเรียน (Student-based evaluation) คือ การสอบถามทัศนคติหรือความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมภาระงาน

1.2) การประเมินผลตามหัวข้อการสอน (Response-based evaluation) คือ การประเมินนักเรียนในขณะที่ทำภาระงาน และการประเมินผลงานของนักเรียน โดยเน้นความตรง ประเด็นและความถูกต้องตามหัวข้อที่สอน

1.3) การวัดประเมินผลตามผลการเรียนรู้ (Learning-based evaluation) คือ การวัดประเมินผลตามผลการเรียนรู้ เช่น คะแนนสอบก่อน-หลังเรียน

2) การประเมินผลแบบมหภาค (Macro-evaluation of tasks) คือการวัดประเมิน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาการจัด การเรียนรู้รูปแบบนี้ในครั้งต่อไป

Nunan (2004) ได้เสนอแนวคิดสำคัญในการประเมินไว้ ดังนี้

1) การประเมินตนเอง (Self-assessment) การประเมินโดยทั่วไป ผู้สอนจะเป็น ผู้ประเมิน ปัจจุบันการประเมินเป็นคู่โดยนักเรียนและการประเมินตนเองกำลังเป็นที่นิยม การประเมิน ตนเองเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ตนเองแต่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งอาจจะไม่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด แต่ก็ถือว่าการประเมินตนเองแบบมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ อีกทั้งหลักของการประเมินตนเอง คือ การให้โอกาสนักเรียนในการพัฒนาความเข้าใจในความสามารถ ทักษะ ความรู้ของตนเองและเป็นการ เตรียมความพร้อมในการปฏิบัติภาระงานของตนเองให้ตรงตามเป้าหมาย

2) การสังเกตการณ์ตามกลไกการปฏิบัติงาน (Observation Followed by Recycling of Work)

3) อภิปรายร่วมกับนักเรียนอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับความก้าวหน้า (Informal Discussion with Learners about Their Progress)

4) การทดสอบในชั้นเรียนที่อาจารย์สร้าง (Teacher Constructed Classroom Test)

5) บันทึกกิจกรรมในชั้นเรียนโดยอาจารย์ (Teacher Journal)

6) บันทึกกิจกรรมโดยนักเรียน (Learner Journal)

7) คะแนนการพูดปากเปล่า (Oral Proficiency Rating)

8) ผลตอบกลับจากผู้อื่นหรือบุคคลภายนอกห้องเรียน (Feedback from others outside the classroom) เช่น ผู้บริหารในสถาบัน และผู้ที่อยู่ในวงการอาชีพเดียวกัน

9) การใช้ข้อสอบมาตรฐาน (Standardized Published Tests)

10) แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolios) โดยมีลักษณะดังต่อไปนี้

10.1) นักเรียนและอาจารย์ควรประเมินร่วมกัน

10.2) การเลือกตรวจแฟ้มผลงานไม่ควรใช้วิธีสุ่มตรวจ แต่ควรเลือกตรวจอย่าง

รอบคอบ

10.3) กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาต้องมีพัฒนาการและการเติบโตอย่างชัดเจน

10.4) เกณฑ์การเลือกและประเมินต้องให้ความชัดเจนกับนักเรียนตั้งแต่เริ่มแรก

Nunan (2004) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินภาระงานไว้ดังนี้ 1) ความถูกต้อง (Accuracy) 2) ความคล่องแคล่ว (Fluency) 3) ความซับซ้อน (Complexity)

Willis (1996) ได้กล่าวว่า การประเมินสำหรับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based learning) จะเน้นจุดสมดุลระหว่างการทดสอบและภาระงานเพื่อจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการฝึกฝนการใช้ภาษา ซึ่งต้องประกอบไปด้วยทั้งทักษะและความรู้ในการทำแบบทดสอบ ซึ่งแน่นอนว่าในช่วง Task cycle นั้น จากช่วยนักเรียนในการสอบสัมภาษณ์ และเพิ่มความมั่นใจเมื่อต้องใช้ทักษะการเขียนได้เป็นอย่างดี Language focus จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจหลักไวยากรณ์ได้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาการประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานควรประเมินให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนโดยการให้นักเรียนฟังและระบุภาพได้ ฟังและบอกความหมาย ฟังและตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง พูดเป็นคำสั้น ๆ พูดเป็นประโยค และพูดได้ตอบได้เกี่ยวกับสิ่งใกล้ตัวตามเนื้อหาของสาระภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สื่อประสม

สื่อการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งในการสร้างประสบการณ์ทางการศึกษาให้แก่นักเรียน ซึ่งสื่อการสอนมีให้เลือกมากมายหลายชนิดสิ่งสำคัญในการเลือกสื่อการสอนคือผู้สอนจะต้องเลือกและใช้สื่อการสอนให้เหมาะกับบทเรียนต้องใช้งานได้อย่างสะดวก และที่สำคัญก็คือเมื่อนำมาใช้แล้วสามารถช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับความหมาย ประเภท การสร้าง และประโยชน์ของสื่อประสม ผลการสังเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของสื่อประสม

จากการศึกษาความหมายของสื่อประสม มีนักการศึกษาได้อธิบายความหมายของสื่อประสมไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2542: 96) ได้ให้ความหมายของสื่อประสมว่า (1) สื่อหลายแบบ (2) สื่อประสมอาจมีความหมายแตกต่างกันตามความเข้าใจ สมัยก่อนเมื่อก้าวถึงสื่อประสมจะหมายถึงการนำสื่อหลาย ๆ อย่างมาใช้ร่วมกัน เช่น เครื่องฉาย แผ่นโปร่งใส เทปบันทึกเสียง รูปภาพ

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551: 23) ได้ให้ความหมายของสื่อประสม หมายถึงการนำสื่อการสอนหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กัน มีคุณค่าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจใช้เร้าความสนใจในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้อธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา หรืออีกชนิดหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และป้องกันการเข้าใจผิด การใช้สื่อประสมจะช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกัน ได้ค้นพบวิธีการที่จะเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเองมากขึ้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2557: 111) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สื่อประสมหมายถึง การนำเอาสื่อการสอนหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อเร้าความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหาและอีกชนิดหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและป้องกันการเข้าใจความหมายผิดการใช้สื่อประสมจะช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกัน ได้ค้นพบวิธีการที่จะเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาความหมายของสื่อประสมที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สื่อประสม หมายถึง ตัวกลางที่ผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อช่วยในการถ่ายทอดความรู้ประกอบกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ซึ่งเป็นการรวมสื่อที่หลากหลาย เพื่อมีไว้ถ่ายทอดข้อความ

เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ที่ประกอบไปด้วยอุปกรณ์ต่าง ๆ ทั้งนี้การใช้สื่อส่วนมาก จะใช้กับโทรศัพท์มือถือเป็นตัวกลางในการนำเสนอ เป็นองค์ประกอบเพื่อการสื่อสารและ ให้ประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2. ประเภทของสื่อประสม

จากการศึกษาประเภทของสื่อประสม มีนักการศึกษาได้อธิบายประเภทของสื่อประสมไว้ ดังนี้

ณัฐกร สงคราม (2553: 12-13) ได้จำแนกของประเภทสื่อประสมไว้ดังนี้

1) สื่อประสมที่ไม่สามารถโต้ตอบกับผู้ใช้ได้ (Multimedia) การนำสื่อหลายชนิด มาผสมผสานเข้าด้วยกัน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นตัวจัดการ และควบคุมให้สื่อต่าง ๆ แสดงผลออกมาทางหน้าจอและลำโพงของคอมพิวเตอร์สื่อประสม (Multimedia) เป็นสื่อประสม ที่ใช้โดยการนำสื่อหลายประเภท มาใช้ร่วมกันในการเรียนการสอน เช่น นำวีดิทัศน์ มาสอนประกอบการบรรยายของผู้สอน โดยมีสื่อสิ่งพิมพ์ประกอบด้วย หรือสื่อประสมในชุดการเรียน หรือชุดการสอน การใช้สื่อประสมนี้นักเรียนและสื่อจะไม่มีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกันและจะมีลักษณะ เป็น "สื่อหลายแบบ" ตามศัพท์บัญญัติของราชบัณฑิตยสถาน

2) สื่อประสมที่สามารถโต้ตอบกับผู้ใช้ได้ (Interactivity Multimedia) กล่าวคือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สามารถจัดการกับข้อมูลภาพและเสียงให้แสดงผลบนจอในลักษณะที่โต้ตอบกับผู้ใช้ได้ไม่ใช้การแสดงผลรวดเร็วจบ (run through) แบบวีดิทัศน์ หรือภาพยนตร์และไม่ใช้ การสื่อสารทางเดียว (one-way communication) คือ ผู้ชมเป็นผู้ดูฝ่ายเดียวอีกต่อไปสื่อประสม (Multimedia) เป็นสื่อประสมที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการเสนอสารสนเทศ หรือการผลิต เพื่อเสนอข้อมูลประเภทต่าง ๆ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ตัวอักษร และเสียง ในลักษณะของ สื่อหลายมิติ โดยที่ผู้ใช้มีการโต้ตอบกับสื่อโดยตรง โดยการใช้คอมพิวเตอร์ ในสื่อประสมใช้ได้ ใน 2 ลักษณะ คือ

2.1) การใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการเสนอสารสนเทศโดยการควบคุมอุปกรณ์ ร่วมต่าง ๆ ในการทำงาน เช่น ควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ในสถานีงานสื่อประสม ควบคุมการ เสนอภาพสไลด์มัลติวิชั่น และการเสนอในรูปแบบของแผ่นวีดิทัศน์เชิงโต้ตอบ (Interactive Video) การใช้ในลักษณะนี้คอมพิวเตอร์จะเป็นตัวกลางในการควบคุมการทำงานของเครื่องเล่นแผ่นวีดิทัศน์ และเครื่องเล่นซีดีรอม ให้เสนอภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวตามเนื้อหาบทเรียนที่เป็นตัวอักษรที่ ปรากฏอยู่บนจอภาพคอมพิวเตอร์ รวมถึงควบคุมเครื่องพิมพ์ในการพิมพ์ข้อมูลต่าง ๆ ของบทเรียน และผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคนด้วย

2.2) การใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการผลิตเพิ่มสื่อประสมโดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ เช่น Tool Book และ Author ware และนำเสนอเพิ่มบทเรียนที่ผลิตแล้วแก่นักเรียนโปรแกรมสำเร็จรูปเหล่านี้จะช่วยในการผลิตเพิ่มบทเรียน ฝึกอบรม หรือการเสนองานในลักษณะของสื่อหลายมิติ โดยในแต่ละบทเรียนจะมีเนื้อหาในลักษณะของตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพกราฟิกเคลื่อนไหว

จรรยา เหนียมนเฉลย (2558: 172) ได้กล่าวว่าประเภทของสื่อประสมอาจจำแนกตามจุดมุ่งหมายและลักษณะการใช้ได้ดังนี้

1) จำแนกตามจุดมุ่งหมาย แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1.1) ใช้เพื่อจุดมุ่งหมายหลายอย่าง สื่อประสมประเภทนี้มักอยู่ในรูปของสื่อหลายชิ้นมาอยู่รวมกัน แล้วใช้สอนได้หลายเรื่อง เรียกว่า "ชุดอุปกรณ์" เช่น ชุดอุปกรณ์วิทยาศาสตร์

1.2) ใช้เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่าง ประเภทนี้มักจัดอยู่ในรูปสื่อหลายชนิดมารวมกันแต่สอนได้เพียงเรื่องเดียว เรียกว่า "ชุดการสอน" (Learning Package)

2) จำแนกตามลักษณะของสื่อ และลักษณะการใช้ แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

2.1) การสอนโดยใช้สื่อประสมเป็นการสอนที่ใช้สื่อหลายอย่างทั้งสื่อที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ

2.2) การเสนอสื่อประสม (Multi - Media Presentation) เป็นการเสนอสื่อประเภทฉาย เช่น สไลด์ ภาพยนตร์ ควบคู่กับสื่อเสียง เช่น แผ่นใส หรือเทปบันทึกเรื่อง โดยฉายบนจอตั้งแต่ 2 จอขึ้นไป

นอกจากนี้อาจมีการจำแนกสื่อประสมออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1) สื่อเบา ได้แก่ สื่อประสมที่ไม่ต้องใช้เครื่องอุปกรณ์ เช่น ชุดสอนทางไกล บทเรียนสำเร็จรูป เป็นต้น

2) สื่อหนัก ได้แก่ สื่อประสมที่ต้องใช้กับเครื่องฉายและเครื่องเสียง เป็นต้น

จากการศึกษาประเภทของสื่อประสมที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สื่อประสมประกอบด้วยสื่อชนิดต่าง ๆ ที่นำมาผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ประกอบด้วย ตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือ แอนิเมชัน เสียง และวิดีโอ โดยผ่านกระบวนการทางระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อสื่อความหมายกับผู้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์การใช้งาน

3. การสร้างสื่อประสม

จากการศึกษาการสร้างสื่อประสมมีนักการศึกษาได้อธิบายการสร้างสื่อประสมไว้ดังนี้

Tay Vaughan (2014: 196) กระบวนการสร้างสื่อประสม โดยส่วนใหญ่โครงการสร้างสื่อประสมต้องมีการดำเนินงานเป็นขั้นตอน ซึ่งบางขั้นตอนควรจะต้องดำเนินการแล้วเสร็จก่อนที่จะเริ่มดำเนินการในขั้นตอนต่อไปและบางขั้นตอนอาจข้ามขั้นหรือดำเนินการรวมกันได้ ทั้งนี้ขั้นตอนของโครงการสร้างสื่อประสม จะประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผนและการลงทุน การออกแบบและการผลิต การทดสอบ และการส่งมอบ

1) การวางแผนและการลงทุน การวางแผนและการลงทุน (Planning and Costing) ของโครงการสร้างสื่อประสม เริ่มต้นจากการนำความคิดหรือความต้องการที่ได้มีการกลั่นกรอง โดยการสรุปเป็นข้อความและ วัตถุประสงค์ เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ออกแบบต้องการสร้างสื่อประสมในแต่ละข้อความและวัตถุประสงค์ ภายใต้ระบบการสร้างสื่อประสม (Authoring System) ดังนั้น ลำดับแรกของการพัฒนาสื่อประสมจะต้องมีการวางแผนโดยใช้ทักษะการเขียน ศิลปะด้านกราฟิก ดนตรี วีดีโอ และความชำนาญของสื่อประสมรูปแบบต่าง ๆ ตามต้องการ โดยการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์จากการมองเห็นและความรู้สึก (Look and Feel) รวมทั้งการประมาณการเวลาที่ใช้ในการพัฒนาโครงการสร้างสื่อประสมและการเตรียมงบประมาณในการลงทุนเป็นสิ่งที่ต้องมีการวางแผนไว้เช่นกัน ทั้งนี้การสร้างต้นแบบอย่างง่าย (Prototype) หรือการพิสูจน์แนวคิด (Proof of Concept) อย่างง่าย โดยการทำตัวอย่างเพื่อสาธิตหรือแสดงให้เห็นว่า แนวความคิดดังกล่าว มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด อย่างไรก็ตามในปัจจุบันมีเครื่องมือสำหรับการผลิตสื่อประสมได้อย่างสะดวกสบาย กระตุ้นหรือดึงดูดใจให้กับผู้ออกแบบหรือผู้พัฒนาฝีมือใหม่ในการผลิตสื่อประสมโดยทันที จึงทำให้ข้ามขั้นตอนของการวางแผนไป ผลที่ตามมาคือ การเริ่มต้นของโครงการสร้างสื่อประสมเกิดความผิดพลาดและเสียเวลา รวมทั้งในระยะยาวต้องใช้ต้นทุนในการพัฒนาสูงขึ้น การใช้เวลามากในช่วงเริ่มต้น สำหรับการจัดการโครงการสื่อประสมในการกำหนดเนื้อหาและโครงสร้างของสื่อประสมจะทำให้ผู้ออกแบบสามารถสร้างสื่อประสมได้รวดเร็วมากขึ้น และการย้อนกลับมาทำงานหรือจัดการซ้ำอีกในระหว่างขั้นตอนการดำเนินงานก็จะน้อยลงตามไปด้วย ดังนั้นผู้ออกแบบสื่อประสมจึงต้องคิดให้รอบด้านก่อนการเริ่มต้นโครงการ ความคิดสร้างสรรค์และการทดลองใช้งานจะได้รับการพัฒนาผ่านทางหน้าจอและปุ่มหรือการมองเห็นและการรับรู้ เพื่อพิสูจน์แนวความคิดว่าสามารถสร้างชิ้นงานสื่อประสมนั้นได้ในทางปฏิบัติจริง

2) การออกแบบและการผลิตสื่อประสม (Designing and Producing) เป็นการกระทำการ แต่ละงานที่ได้มีการวางแผนไว้เพื่อสร้างชิ้นงานสื่อประสมจนประสบผลสำเร็จในระหว่างขั้นตอนนี้ อาจจะมีการวนรอบย้อนกลับกับผู้ใช้งานจนกระทั่งได้ชิ้นงานสื่อประสมตามที่ต้องการ

3) การทดสอบ (Testing) การทดสอบชิ้นงานสื่อประสมเพื่อให้แน่ใจว่าตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ของโครงการสร้างสื่อประสม การทำงานอย่างเหมาะสมบนสภาพแวดล้อมหรือแพลตฟอร์ม (Platforms) ของการส่งมอบที่กำหนดไว้และตรงตามความต้องการของผู้ใช้งาน

4) การส่งมอบ (Delivering) เป็นขั้นตอนการบรรจุภัณฑ์และส่งมอบโครงการสื่อประสมให้กับผู้ใช้งาน เช่น สื่อบันทึกข้อมูล เว็บไซต์ หรือระบบเครือข่าย เป็นต้น โดยจะต้องมีการเตรียมการติดตามตลอดช่วงระยะเวลาด้วยการปรับแต่ง แก้ไข และพัฒนาชิ้นงานโครงการสื่อประสมจนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ตามความต้องการและตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

พัชรินทร์ บุรณะกร (2563: 27) การสร้างสื่อประสมทางการเรียนการสอน จะต้องมีการวางแผน วางแนวคิดอย่างมีระบบและมีขั้นตอน รวมถึงสามารถสื่อสารความหมายให้นักเรียนเรียนรู้อย่างเข้าใจ สามารถตอบสนองการเรียนรู้ได้หลายรูปแบบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมได้อย่างถูกต้อง สามารถที่จะประเมินผลก่อนและหลังเรียนด้วยตนเองได้ แนวทางของการออกแบบสื่อประสมที่ดี คือ การออกแบบให้มีปฏิสัมพันธ์โดยนักเรียนสามารถโต้ตอบกลับได้อย่างสนุกสนาน และทำหาคความสามารถในการเรียนของนักเรียน

จากการศึกษาการสร้างสื่อประสมที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการสร้างสื่อการสอนนั้นเริ่มต้นจากการวางแผนวางแนวคิด โดยการกำหนดเนื้อหาและจะต้องเลือกจัดทำสื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา นั้น ๆ และควรอยู่ภายใต้งบประมาณที่จำกัด ฉะนั้นจึงต้องวางแผนเรื่องค่าใช้จ่ายอย่างรอบคอบ อีกทั้งการออกแบบสื่อการสอนจะต้องคำนึงถึงนักเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งจะต้องออกแบบให้มีปฏิสัมพันธ์โดยนักเรียนสามารถโต้ตอบกลับได้อย่างสนุกสนาน และทำหาคความสามารถในการเรียนของนักเรียน

4. ประโยชน์ของสื่อประสม

จากการศึกษาประโยชน์ของสื่อประสมมีนักการศึกษาได้อธิบายประโยชน์ของสื่อประสมไว้ดังนี้

ณัฐกร สงคราม (2553: 68-70) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการนำสื่อประสมมาประยุกต์ใช้งานกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีอยู่หลากหลายรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้งาน ตัวอย่างเช่น สื่อประสมที่ผลิตเป็นบทเรียนสำเร็จรูปสำหรับกลุ่มผู้ใช้ในแวดวงการศึกษาและฝึกอบรม สื่อประสมที่ผลิตขึ้นเพื่อนำเสนอสินค้าและบริการสำหรับการโฆษณาในแวดวงธุรกิจ เป็นต้น นอกจากนี้จะช่วยสนับสนุนประสิทธิภาพในการดำเนินงานแล้วยังเป็นการเพิ่มประสิทธิผลให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุนอีกด้วย โดยสามารถแยกแยะประโยชน์ที่จะได้รับจากการนำสื่อประสมมาประยุกต์ใช้ ได้ดังนี้

1) ง่ายต่อการใช้งาน โดยส่วนใหญ่เป็นการนำสื่อประสมมาประยุกต์ใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มผลผลิต ดังนั้นผู้พัฒนาจึงจำเป็นต้องมีการจัดทำให้มีรูปลักษณะที่เหมาะสม และง่ายต่อการใช้งานตามกลุ่มเป้าหมาย เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตัวอย่างเช่น การใช้งานสื่อประสมในบทเรียนวีซีดีวิทยทางธุรกิจ

2) สัมผัสได้ถึงความรู้สึก สิ่งสำคัญของการนำสื่อประสมมาประยุกต์ใช้งานคือเพื่อให้ผู้ใช้สามารถรับรู้ได้ถึงความรู้สึกจากการสัมผัสกับสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่บนจอภาพ อันได้แก่ รูปภาพ สัญลักษณ์ รูป (icon) ปุ่ม และตัวอักษร เป็นต้น ทำให้ผู้ใช้สามารถควบคุมและเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ

3) สร้างเสริมประสบการณ์ การออกแบบและพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้านสื่อประสมแม้ว่าจะมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันตามแต่ละวิธีการ

4) เพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ สืบเนื่องจากระดับขีดความสามารถของผู้ใช้แต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับและสั่งสมมา

5) เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น ด้วยคุณลักษณะขององค์ประกอบของสื่อประสมทั้งข้อความหรือตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวีดิทัศน์ สามารถที่จะสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ ได้แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการนำเสนอ

6) คุ่มค่าในการลงทุน การใช้โปรแกรมด้านสื่อประสมจะช่วยลดระยะเวลาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเดินทาง การจัดหาวิทยากร การจัดหาสถานที่ การบริหารตารางเวลา และการเผยแพร่ช่องทางเพื่อนำเสนอสื่อ เป็นต้น

7) เพิ่มประสิทธิผลในการเรียนรู้ การสร้างสรรค์ชิ้นงานด้านสื่อประสมจำเป็นต้องถ่ายทอดจินตนาการจากสิ่งที่ยากให้เป็นสิ่งที่ย่อยต่อการรับรู้และเข้าใจด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ นอกจากจะช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานแล้ว ผู้ใช้ยังได้รับประโยชน์และเพลิดเพลินในการเรียนรู้อีกด้วย

จากการศึกษาประโยชน์ของสื่อประสมที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า อย่างที่ทราบกันดี สื่อการสอนเป็นตัวกลางที่นำมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น แต่สื่อการเรียนการสอนบางประเภทก็ไม่ได้เหมาะกับนักเรียนทุกคน ดังนั้นประโยชน์ของสื่อประสมก็คือการพัฒนาให้นักเรียนที่มีพื้นฐานที่แตกต่างให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนจากสื่อที่หลากหลายตามความสนใจของนักเรียน ซึ่งสื่อประสมมีการจัดระบบการสอนอย่างเป็นขั้นตอน มีทิศทางที่ชัดเจน และการใช้สื่ออย่างหลากหลายรูปแบบ เป็นสิ่งที่สามารถจูงใจนักเรียนในการเรียนรู้ได้อีกด้วย

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม

การเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการลำดับขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ซึ่งจะประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน โดยมีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานด้วยการนำสื่อประสมมาเป็นส่วนประกอบในการจัดการเรียนรู้ พร้อมกับปฏิบัติกิจกรรม/ภาระงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบ ขั้นตอนกระบวนการในการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นที่ผู้สอนบอกถึงเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเรียนรู้ เสนอหัวข้อของบทเรียน และเนื้อหาที่เรียน โดยผู้สอนอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและมีการกระตุ้นการเรียนรู้ผ่านสื่อประสม ประกอบไปด้วย 5 ชนิด คือ สื่อของจริง บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค และวิดีโอ

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงาน เตรียมตัวเพื่อนำเสนอ และรายงานต่อชั้นเรียน ทำให้นักเรียนได้เตรียมความพร้อมและฝึกปฏิบัติอย่างเต็มที่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานโดยผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือนักเรียนผ่านสื่อประสม คือ บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค
2. การเตรียมนำเสนอ นักเรียนฝึกฝนและทบทวนบัตรภาพด้วยตนเอง เพื่อเตรียมนำเสนอ
3. รายงานต่อชั้นเรียน นักเรียนปฏิบัติด้วยตนเองหน้าชั้นเรียนโดยใช้บัตรภาพ

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนลำดับสุดท้ายที่นักเรียนได้ร่วมพูดคุย แสดงความคิดเห็นในกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์ เป็นขั้นที่ผู้สอนแจ้งปัญหาในการฟัง-พูดของนักเรียน อีกทั้งยังมีการให้นักเรียนร่วมกันพูดคุยสรุปเนื้อหาที่เรียน และแสดงความคิดเห็นจากกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติโดยใช้บัตรคำศัพท์ แถบประโยค
2. ฝึก เป็นขั้นที่เกิดขึ้นหลังจากผู้สอนแจ้งปัญหาในการฟัง-พูด โดยผู้สอนให้นักเรียนฝึกฝนในจุดที่มีปัญหาและทบทวนความรู้ทั้งหมดโดยการนำสื่อการเรียนรู้อื่นๆ บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยคมาเป็นสิ่งที่ช่วยในการฝึกฝนและทบทวน

ความสามารถในการฟัง

การฟังนับเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน กล่าวได้ว่า ทักษะการฟังนั้นเกิดขึ้นก่อนการพูด การอ่าน และการเขียน เพราะทักษะการฟังเกิดขึ้นตามธรรมชาติ ตั้งแต่แรกเกิด ดังนั้นมีนักการศึกษาได้นิยามความหมายของการฟัง ความสำคัญของการฟัง การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง และการประเมินความสามารถในการฟังไว้ดังนี้

1. ความหมายของการฟัง

จากการศึกษาความหมายของการฟัง มีนักการศึกษาได้อธิบายความหมายของการฟังไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2551: 91) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจกระบวนการรับรู้สารและสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ดังนี้

1) การฟัง คือ การถอดเสียงออกมาเป็นความคิด ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังและพยายามทำความเข้าใจต่อสิ่งที่ฟัง สามารถรับรู้ ตีความหมายของข้อความที่ฟัง และต้องพยายามคิดพิจารณาให้ได้ว่าเรื่องที่ฟังมีความหมายอย่างไร และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปอย่างไร

2) การฟัง คือ กระบวนการรับรู้ความหมายจากเสียงที่ได้ยิน ทั้งนี้โดยผ่านขั้นตอนของการรับสาร ติดตามเรื่องราว เข้าใจสาร และสามารถจับใจความสำคัญของสาร ทั้งผู้ฟังควรแสดงปฏิกิริยาตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น มีความคิดเห็นคล้ายตามหรือโต้แย้งต่อสารนั้น

ธนู ทดแทนคุณ และกานต์วี แพทย์พิทักษ์ (2552: 42) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟัง หมายถึง การรับรู้ความหมายจากเสียงที่ได้ยิน เป็นการรับรู้สารทางหูและโสตประสาท เป็นกระบวนการแรกที่ต้องใช้ก่อนกระบวนการสื่อสารอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการพูด การอ่าน และการเขียนเพราะในชีวิตประจำวันของคนเรามักจะใช้เวลาในการฟังมากกว่าเวลาในการพูด อ่าน และเขียน

จิรวุฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2555: 125) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังหมายถึง การได้ยินเสียงพูดแล้วเข้าใจความหมายแยกแยะสิ่งที่ได้ฟังได้ ตลอดจนเข้าใจความมุ่งหมายตรงตามกับผู้พูดต้องการ

จากการศึกษาความหมายของการฟังที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการฟัง คือ การรับรู้ การได้ยินเรื่องราวต่าง ๆ โดยรับรู้ความหมายจากเสียงที่ได้ยิน ซึ่งเป็นกระบวนการในการรับสารและผู้ฟังสามารถเข้าใจเรื่องที่ฟังว่าผู้พูดนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไร และสามารถตีความของเรื่องที่ฟังได้ ทั้งนี้การตีความของเรื่องที่ฟังนั้นต้องใช้ประสบการณ์ ความรู้เดิม ตลอดจนความสามารถของภาษานั้น ๆ

2. ความสำคัญของการฟัง

จากการศึกษาความสำคัญของการฟัง มีนักการศึกษาได้อธิบายความสำคัญของการฟังไว้ดังนี้

ธนู ทดแทนคุณ และกานต์รวี แพทย์พิทักษ์ (2552: 132) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการสอนทักษะการฟังว่า เป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะต่อ ๆ ไป ได้แก่ การพูด การอ่าน และการเขียน การฟัง แยกออกได้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับเริ่มต้น เน้นการฟังเสียง คำ วลี แล้วสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง รู้จักสังเกต และจับได้ว่าเสียงต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไร และระดับที่สองเป็นการฟังประโยค และเรื่องราวเพื่อความเข้าใจ ดังนั้นการฝึกทักษะการฟังจึงประกอบไปด้วยการฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ ประโยค การสนทนา และฟังเรื่องแล้วเข้าใจได้

จากการศึกษาความสำคัญของการฟังที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การฟังเป็นความสามารถที่ส่งผลต่อชีวิตประจำวันเป็นอย่างสูง ดังนั้นการส่งเสริมความสามารถในการฟัง ผู้สอนควรส่งเสริมให้สอดคล้องกับพัฒนาการของนักเรียน โดยเริ่มจากการฟังสิ่งต่าง ๆ รอบตัวจากเรื่องราวหรือกิจกรรมในชีวิตประจำวัน อีกทั้งผู้สอนควรให้นักเรียนหมั่นฝึกฝนทักษะการฟังให้ชำนาญ เพราะการฟังเป็นพื้นฐานของทักษะอื่น ๆ และมีผลต่อความคิด การแสดงออก การพูด และบุคลิกภาพ

3. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง มีนักการศึกษาได้อธิบายการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังไว้ดังนี้

พรสวรรค์ สิป้อ (2550: 155) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นก่อนฟัง กิจกรรมก่อนการฟังมีประโยชน์ต่อทั้งผู้สอนและนักเรียน สำหรับผู้สอน กิจกรรมก่อนการฟัง ทำให้ผู้สอนได้ประเมินความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะให้ฟัง รวมทั้งประเมินความรู้ทางภาษา นอกจากนั้นยังสามารถให้ความรู้ภูมิหลังที่จำเป็นต่อความเข้าใจในการฟังแก่นักเรียน เช่น ข้อมูลด้านวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่จะได้ฟัง เป็นต้น สำหรับนักเรียน กิจกรรมก่อนการฟังมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นความสนใจ สร้างความมั่นใจ และทำให้การฟังของนักเรียนง่ายขึ้น กิจกรรมก่อนการฟังสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ การเตรียมคำศัพท์ ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง และให้เดาเรื่องที่จะฟัง

1.1) การเตรียมคำศัพท์ ได้แก่ สอนคำศัพท์และสำนวนที่จำเป็นในการฟัง จุดประสงค์ของการสอนศัพท์ในการฟังนี้ ไม่ใช่ต้องการให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์ได้ แต่ต้องการให้นักเรียนรู้ความหมายเพื่อฟังได้เข้าใจ

1.2) ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมต่อไปนี้เป็น การทบทวนความรู้เดิมให้ทำแบบทดสอบสั้น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นแบบถูก-ผิด (true-false) แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) หรือการตอบคำถามสั้น ๆ (Short Answer) เช่น จะให้นักเรียน ฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้สอนอาจจะตั้งคำถามให้ตอบถูก-ผิด ดังนี้ Instant noodles are junk food. Oranges contain a lot of vitamin A.

1.2.1) ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันอภิปราย เช่น จะให้นักเรียนฟัง เรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้สอนอาจจะถามว่า What is your favorite food? Can you make it? Do you know what junk food is? นอกจากนั้น ผู้สอนอาจให้นักเรียนดูภาพ เช่น ถ้าจะให้ นักเรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับกีฬา อาจให้ดูภาพเกี่ยวกับนักกีฬา หรือภาพการแข่งขันกีฬา พุดถึงกีฬาที่นักเรียนชอบ เป็นต้น

1.2.2) ให้นักเรียนอ่านข้อความสั้น ๆ ที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านแล้ว ตอบคำถามและอภิปราย

1.2.3) ให้นักเรียนระดมความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง ซึ่งอาจจะเกี่ยวกับ คำศัพท์ ประสบการณ์ ความเข้าใจ การทำผังความคิด เป็นต้น

1.3) ให้นักเรียนทายว่าเนื้อหาที่นักเรียนจะได้ฟังเกี่ยวกับอะไร เช่น จะให้นักเรียน ฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า นักเรียนบางคนอาจจะเดาว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับอาหารหลัก 5 หมู่ บางคนอาจจะเดาว่าจะได้ฟังเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ของอาหารชนิดต่าง ๆ เป็นต้น กิจกรรมที่จัดในขั้น นี้จะเหมือนกับในขั้นทบทวนความรู้ คือ ให้ทำแบบทดสอบสั้น ๆ นักเรียนและผู้สอนร่วมกันอภิปราย ระดมสมอง

2) ชั้นระหว่างฟัง กิจกรรมระหว่างฟังเป็นกิจกรรมที่นักเรียนทำระหว่างฟัง หรือทันทีที่ฟังจบในการจัดกิจกรรมระหว่างฟังผู้สอนต้องระลึกถึงสิ่งต่อไปนี้

2.1) ควรให้นักเรียนฟัง 3 เที้ยว เที้ยวแรกฟังเพื่อให้นักเรียนปรับตัวกับสำเนียงและ ความเร็วของผู้พูด ถ้าผู้สอนจะตั้งคำถาม ควรจะเป็นคำถามความเข้าใจกว้าง ๆ การฟังครั้งที่สอง เป็นการฟังเพื่อหารายละเอียดเพิ่มขึ้น การฟังครั้งที่สามควรเป็นการฟัง เพื่อให้นักเรียนตรวจคำตอบ

2.2) แบ่งการฟังออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกฟังแบบคร่าว ๆ (Extensive Listening) เพื่อจับใจความสำคัญ หลังจากนั้นให้ฟังเพื่อหารายละเอียด (Intensive Listening)

2.3) ถ้าข้อความที่นักเรียนฟังเป็นข้อความที่ยาว ควรแบ่งออกเป็นตอนสั้น ๆ และ ตรวจสอบความเข้าใจทีละขั้นตอน

2.4) ถ้านักเรียนต้องเขียนคำตอบในระหว่างฟัง หรือเมื่อฟังจบ ผู้สอน ต้องให้นักเรียนอ่านข้อความที่จะฟังก่อนการฟัง และต้องแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจคำสั่ง ดังนั้นผู้สอน จึงควรอธิบายคำสั่ง

2.5) แบบฝึกหัดที่ให้ทำ ควรมีงานเขียนให้น้อยที่สุด

2.6) ให้นักเรียนฟังหรืออ่านคำถามก่อนการฟัง

2.7) ให้ผลป้อนกลับทันที

3) ชั้นหลังฟัง กิจกรรมหลังการฟังมี 2 แบบ คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับปฏิริยาตอบสนองต่อข้อความที่ฟัง และการวิเคราะห์ลักษณะทางภาษาที่ปรากฏในข้อความ สำหรับกิจกรรมเกี่ยวกับปฏิริยาตอบสนองต่อข้อความที่ได้ฟังนั้น อาจจะให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟังทำความเข้าใจ เขียนสรุปตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง แสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร เป็นต้น ในด้านภาษาผู้สอนอาจจะให้ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ได้ฟัง เช่น นำคำมาแต่งประโยค แต่งเป็นเรื่อง เป็นต้น

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังผู้สอนควรจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพื่อที่จะได้คุ้นเคยกับการฟัง โดยการให้นักเรียนฝึกฟังและระบุภาพ ฟังและบอกความหมาย และฟังและตอบคำถามตามเนื้อหาของสาระภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. การประเมินความสามารถในการฟัง

จากการศึกษาการประเมินความสามารถในการฟัง มีนักการศึกษาได้อธิบายการประเมินความสามารถในการฟังไว้ดังนี้

พรสวรรค์ สิปโป (2550: 181-182) ยังได้เสนอแนะวิธีการทดสอบทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจในการสื่อสารดังนี้

1) การทดสอบการจับใจความสำคัญของคำพูด (Skimming)

1.1) ฟังข่าวแล้วให้นักเรียนเขียนชื่อบุคคลและสถานที่ที่ได้ยิน (เหมาะสำหรับผู้เริ่มเรียน)

1.2) ฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุ้นเคยแล้วให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่อง (การโต้ตอบภาษาแม่ได้)

1.3) ฟังผู้สอนเล่า อธิบายเกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ บุคคล ภาพยนตร์หรือเหตุการณ์แล้วให้นักเรียนเขียนชื่อสิ่งเหล่านั้น เช่น ผู้สอนเล่าถึงรายการ โททัศน์รายการหนึ่งที่มีชื่อเสียง แล้วให้นักเรียนเขียนชื่อรายการนั้น ๆ (การโต้ตอบสามารถใช้ภาษาแม่ได้)

1.4) ฟังเทปที่บันทึกจากรายการวิทยุ แล้วให้นักเรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด เช่น ข่าวทั่วไป ข่าวกีฬา การพยากรณ์อากาศ เรื่องตลก เป็นต้น

2) การทดสอบการเข้าใจข้อความ (Oral Comprehension) เป็นแบบทดสอบความเข้าใจในการฟังที่เป็นมาตรฐาน มักมีการทดสอบความเข้าใจในข้อความอยู่ด้วย ข้อความที่บันทึกลงในเทป มักเป็นบทสนทนาที่แต่งขึ้น แล้วให้ชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาเป็นผู้อ่าน หรือเป็น

การพูดเพียงคนเดียวก็ได้ คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจมักจะเป็นแบบเลือกตอบ คำถามควรจะเข้าใจได้ง่ายโดยการเขียนลงในกระดาษให้นักเรียนเห็นและบันทึกลงในเทป เปิดเทปให้นักเรียนฟัง 1-2 ครั้ง ถ้าเปิด 2 ครั้ง อาจให้นักเรียนฟังเนื้อหาทั้งหมดในรอบแรก ในรอบสุดท้ายให้ฟังทีละตอนแล้วให้ตอบคำถามหลังจากที่ฟังแต่ละตอนจบ

3) การทดสอบการรับข้อมูล

3.1) แจกแผนที่ของสถานที่ เช่น ถนน เมือง หรือ รถไฟ พร้อมกับบอกจุดเริ่มต้นในแผนที่ให้นักเรียน นักเรียนฟังการบอกวิธีไปให้ถึงจุดหมายปลายทางแล้วทำเครื่องหมายตามไปและแสดงจุดหมายปลายทางลงในแผนที่

3.2) ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น อุณหภูมิอากาศในแต่ละภาค หรือหมายเลขของผู้เล่นในทีมฟุตบอลหรืออื่นๆ แล้วรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมายลงในตาราง

3.3) สมมุติให้นักเรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากที่ได้ยิน

3.4) ให้นักเรียนฟังเฉพาะข้อความที่ต้องการโดยมีข้อความประกาศหลาย ๆ เรื่อง นักเรียนจะต้องแยกแยะออกมาเฉพาะเรื่องที่กำหนดให้และจดบันทึกไว้

4) การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว แบบทดสอบชนิดนี้ใช้วัดในระดับที่ค่อนข้างสูง เป็นการทดสอบความสามารถ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิตจริง ทักษะการรับสารและการถ่ายทอดมาเป็นทักษะการส่งสาร เช่น สมมุติให้นักเรียนได้รับโทรศัพท์ฝากข้อความแล้วให้นักเรียน จดบันทึก (Take Note) หรือนำไปส่งข่าวต่อด้วยการพูดก็ได้ (รูปแบบนี้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนระดับสูงได้)

5) การเขียนตามคำบอก (Dictation) การเขียนตามคำบอกนี้เดิมใช้กับภาษาแม่เพื่อดูว่าสะกดและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องหรือไม่ การบอกให้เขียนเป็นการพูดประโยคอย่างช้า ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ แต่การเขียนตามคำบอกในปัจจุบันเป็นการทดสอบว่านักเรียนเข้าใจภาษาที่พูดมากน้อยเพียงใด และต้องใช้กับนักเรียนที่เขียนเป็นแล้ว จำนวนคำที่บอกเพิ่มขึ้นเป็น 7-10 คำ การแบ่งประโยคจะพยายามให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด การอ่านประโยคเป็นไปในความเร็วปกติ ความยาวของข้อความแต่ละช่วงที่หยุดขึ้นอยู่กับว่าต้องการให้ยากหรือง่าย มีการบอกให้เขียนเครื่องหมายวรรคตอนและย่อหน้า แบบสอบการเขียนตามคำบอกสามารถทำนายความชำนาญทางภาษาที่มีอยู่ได้และผู้สอนสามารถทราบถึงปัญหาของนักเรียนในด้านโครงสร้าง เช่น นักเรียนบกพร่องในด้านการใช้กริยาให้ถูกต้องตามกาล เป็นต้น

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2550: 80) ได้กล่าวถึงวิธีการทดสอบทักษะการฟังไว้ว่า ทักษะการฟังในขั้นก่อนพูดและขั้นเริ่มต้นใช้ภาษา เน้นให้นักเรียนฟังคำศัพท์และข้อความสั้น ๆ ที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การเดาความหมายผู้สอนอาจใช้รูปภาพคน สิ่งของ และสถานการณ์ที่หลากหลายเทคนิคง่ายที่สุดคือการใช้ภาพประกอบในขณะที่พูด หลังจากนั้นนักเรียนตอบคำถามง่าย ๆ

ในขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ผู้สอนทดสอบความเข้าใจในการฟังที่ซับซ้อนกว่าขั้นแรก โดยใช้ข้อมูลจากหลาย ๆ แหล่งและหลาย ๆ สถานการณ์ เช่น ฟังบทสนทนา การมีส่วนร่วมในการสนทนา การรับข้อมูล การพูดโทรศัพท์ การฟังขั้นตอนและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ (How to) การฟังวิทยุ (ข่าวและรายการต่าง ๆ) การฟังเพลง การดูโทรทัศน์รายการต่าง ๆ รวมทั้งโฆษณา การฟังบรรยาย การดูหนัง เป็นต้น

จากการศึกษาการประเมินความสามารถในการฟังที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า วิธีการประเมินความสามารถในการฟังควรประเมินให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน โดยการให้นักเรียนฟังและระบุภาพได้ ฟังและบอกความหมาย และฟังและตอบคำถามได้อย่างถูกต้องตามเนื้อหาของสาระภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ความสามารถในการพูด

การพูดก็ถือเป็นทักษะที่สำคัญรองลงมาจากฟังที่มีการใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน กล่าวได้ว่า การพูดคือการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยอาศัยภาษาเป็นตัวกลางในการสื่อความหมายของสิ่งที่พูด ในบางครั้งการพูดต้องฝึกฝนและมีการเตรียมการล่วงหน้าจึงจะใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด หลายคนจึงเข้าใจว่าทักษะการฟังนั้นไม่จำเป็นต้องมีการฝึกฝน เพราะทุกคนมีความสามารถในการฟัง แท้จริงแล้วทักษะการฟังก็เหมือนกับทักษะอื่น ๆ ได้รับการฝึกฝนพัฒนาอยู่เสมอ จึงจะใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นมีนักการศึกษาได้นิยามความหมายของการพูดความสามารถในการพูดภาษาจีนไว้ดังนี้

1. ความหมายของการพูด

จากการศึกษาความหมายของการพูด มีนักการศึกษาได้อธิบายความหมายของการพูดไว้ดังนี้

ธนู ทดแทนคุณ และกานต์รวี แพทย์พิทักษ์ (2552: 42) ให้นิยามว่าการพูดคือการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงรวมทั้งกิริยาอาการ เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก และความต้องการของ ผู้พูดให้ผู้ฟังรับรู้เกิดการตอบสนอง หรือคล้อยตาม

พรสวรรค์ สีสื่อ (2550: 163) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้น จุดประสงค์ของทักษะการพูดคือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลียง

การทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้น
ยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

จากการศึกษาความหมายของการพูดที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุป
ได้ว่าการพูด คือ การส่งสาร การถ่ายทอดเรื่องราวด้วยน้ำเสียง ซึ่งเป็นปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน
ระหว่างสิ่งที่พูด สถานการณ์ของการพูด การปรับเปลี่ยนอวัยวะในการพูดได้ถูกต้องเหมาะสม
การใช้คำพูด กฎเกณฑ์ด้านไวยากรณ์ ความหมายและวัฒนธรรมให้เหมาะสมรวมทั้งการไวต่อการรับรู้
การเปลี่ยนแปลงคู่สนทนา และทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นปฏิกิริยาที่สัมพันธ์กันทั้งทางด้านสมองและ
ร่างกาย ฉะนั้นจะต้องเกิดขึ้นอย่างทันทีและพร้อมกัน ในการพูดนั้นผู้พูดต้องส่งสารโดยใช้ภาษา
ที่เหมาะสม มีการเน้นเสียง การออกเสียงสูงต่ำรวมทั้งแสดงสีหน้าท่าทางที่เป็นเครื่องช่วยในการแสดง
ความหมายของสิ่งที่พูดถึง ผู้ฟังจะสามารถเข้าใจสารที่ผู้พูดส่งและในบางครั้งภาษาพูด
อาจจะขาดความสมบูรณ์หรือไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ทางด้านไวยากรณ์

2. ความสำคัญของการพูด

จากการศึกษาความสำคัญของการพูด มีนักการศึกษาได้อธิบายความสำคัญของการพูด
ไว้ดังนี้

ธนู ทดแทนคุณ และกานต์วี แพทย์พิทักษ์ (2552: 133) กล่าวถึง ความสำคัญ
ของการพูดทั้งที่เกิดขึ้นโดยตรงต่อตัวผู้พูดต่อผู้ฟังและผู้เกี่ยวข้องต่อการประกอบอาชีพ
ต่อสังคม และต่อประเทศชาติไว้ดังนี้

1) การพูดมีความสำคัญต่อตนเอง เพราะมนุษย์จำเป็นต้องมีการคบหาสมาคม
ซึ่งกันและกันต้องมีการเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของศาสนา การเมือง ประเพณี วัฒนธรรม
หรือแม้แต่วิถีแห่งการดำเนินชีวิต การเรียนรู้ดังกล่าวต้องใช้ภาษาพูดในการติดต่อ เพื่อสื่อความหมาย
ให้เข้าใจซึ่งกันและกัน อันจะส่งผลให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ เกิดการพัฒนา รวมทั้งสามารถ
นำประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

2) การพูดมีความสำคัญต่อผู้ฟังหรือผู้เกี่ยวข้อง การได้รับรู้หรือได้รับฟังข้อมูลที่ดีและมี
ประโยชน์ นอกจากจะทำให้ผู้ฟังหรือผู้เกี่ยวข้องมีความรู้เกิดความคิดและเกิดความสบายใจแล้ว ยัง
อาจนำความรู้ความคิดดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวมได้ด้วย ในทางกลับกันถ้า
ได้รับรู้รับฟังข้อมูลที่ผิดพลาดอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดหรือนำไปปฏิบัติในทางที่ผิด ซึ่งเท่ากับเป็น
การให้โทษแก่ผู้ฟังและผู้เกี่ยวข้องโดยตรง ดังนั้นก่อนจะพูดสิ่งใดควรไตร่ตรองให้รอบคอบเสียก่อน

3) การพูดมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพ เพราะการพูดเป็นเครื่องมือ
สื่อสารสำหรับประกอบอาชีพต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแพทย์ พยาบาล นักธุรกิจ นักบริหาร วิศวกร
หรือนักการเมือง โดยเฉพาะอาชีพผู้สอน ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพูดโดยตรง ทั้งนี้เพราะอาชีพ

ผู้สอนต้องใช้ภาษาพูดเพื่อถ่ายทอดความรู้ความคิดให้แก่นักเรียน เพื่ออบรมบ่มนิสัยให้เป็นคนดี เพื่อสามารถให้ติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นหรือกับสังคมภายนอก การได้เรียนรู้ได้ฝึกฝน เกี่ยวกับการพูดอยู่เสมอจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการพูดมากขึ้น โอกาสที่จะสร้างความสำเร็จในการประกอบอาชีพก็จะมีมากขึ้น

4) การพูดมีความสำคัญต่อสังคม สังคมจะอยู่ได้ก็เพราะสมาชิกของสังคม มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ความเข้าใจดังกล่าวส่วนใหญ่เกิดจากการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร เพื่อการดำเนินชีวิต ประกอบอาชีพ อบรมสั่งสอน ปลูกฝังประเพณีวัฒนธรรม รวมทั้ง แสดงความเห็นอกเห็นใจต่อกันหากสมาชิกพูดกันไม่เข้าใจ จะส่งผลให้เกิดความขัดแย้งและ ทำให้สังคมนั้น ๆ เกิดปัญหาตามมาการอยู่ในสังคมที่มีความหลากหลายจึงต้องระมัดระวังโดยเฉพาะ เรื่องของการพูด

5) การพูดมีความสำคัญต่อประเทศชาติในการบริหารประเทศ การแถลงนโยบายของ รัฐบาลก็ดี การอภิปรายในรัฐสภา หรือการให้คำมั่นสัญญาของรัฐมนตรีก็ดี คำเหล่านี้ล้วนแต่ ทำทนายการพิสูจน์ให้เห็นจริง ว่าผู้พูดมีความสามารถจริงหรือไม่และคำพูดนั้น ๆ มีความเป็นไปได้ มากน้อยเพียงใด เป็นเรื่องที่ทุกคนต้องการพิสูจน์และรอคอยคำตอบ ดังนั้นการพูดในระดับประเทศ มีผลกระทบต่อผู้คนในภาพรวมผู้พูดจึงระมัดระวังและต้องมีจุดประสงค์ที่แน่นอน

จากการศึกษาความสำคัญของการพูดที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุป ได้ว่า การพูดมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก เนื่องจากการสื่อสารความเข้าใจจะระหว่างผู้พูด กับผู้ฟัง ทั้งนี้ในการพัฒนาความสามารถในการพูดควรเริ่มจากการให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ด้วยการสนทนาโต้ตอบจากบทสนทนาตัวอย่างที่ผู้สอนได้ใช้สื่อวิดีโอในการถ่ายทอดบทสนทนา ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้ความหมาย และแปลความหมายของคำพูดเป็นประโยคที่สมบูรณ์คือ ใคร ทำอะไร ที่ไหนได้อย่างถูกต้อง

3. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด มีนักการศึกษาได้ อธิบายการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดไว้ดังนี้

พรสวรรค์ สิปโป (2550: 157) สรุปไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีพื้นฐาน จากแนวคิดที่ว่า ภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อพัฒนานักเรียน ให้มีความสามารถในการสื่อสาร พร้อมทั้งได้เสนอองค์ประกอบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้นั้น ควรจะต้องสอนดังนี้

1) ความรู้ความสามารถทางภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ ได้แก่ การใช้ทักษะ ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งมีองค์ประกอบทางภาษาคือเสียง ศัพท์ โครงสร้าง

ซึ่งเป็นแกนในการสื่อความหมายในด้านทักษะการฟัง จะต้องเริ่มจากความสามารถในการจำแนกเสียงได้ไปจนถึงการฟังข้อความในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจในด้านทักษะการพูด จะต้องออกเสียงได้ถูกต้องและสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพอจะเข้าใจได้ ในด้านการอ่านจะต้องรู้จักกลไกการอ่านและสามารถอ่านเพื่อเข้าใจได้ และในด้านทักษะการเขียน จะต้องรู้จักกลไกในการเขียนคือการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียบเรียงประโยค และการใช้คำเชื่อมความหมาย ตลอดจนการเขียนข้อความในลักษณะต่าง ๆ ได้

2) ความสามารถทางภาษาศาสตร์กับสังคมที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม มีความรู้เกี่ยวกับระดับของภาษาที่ใช้ในกลุ่มสังคมวัฒนธรรม สามารถเลือกใช้ภาษาได้เหมาะกับบุคคลและสถานการณ์ซึ่งแตกต่างกันไปตามสภาพสังคมวัฒนธรรมนั้น ๆ ได้ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการ หรือระดับของภาษาให้ถูกต้องกับบุคคลและกาลเทศะ

3) ความสามารถในการใช้คำเชื่อม ความสัมพันธ์ของข้อความ คือ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามหลักภาษาโดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ในการเรียบเรียงประโยคเพื่อเชื่อมโยงความหมายทางภาษาได้อย่างถูกต้อง

4) ความรู้เกี่ยวกับลักษณะภาษาที่มีแนวโน้มจะเกิดซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะทำให้ นักเรียนเข้าใจและเดาความหมายจากบริบทต่าง ๆ (Contexts) ได้ถูกต้องตามรูปลักษณะภาษาซึ่งแยกเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปลักษณะที่จำเป็นและไม่จำเป็น

5) สมรรถภาพในการประยุกต์ใช้หรือยุทธศาสตร์ในการสื่อสาร (Pragmatic competence or strategic competence of communication) คือ มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ด้วยวิธีการหลีกเลี่ยงการใช้รูปแบบลักษณะภาษาที่ยังไม่ชำนาญ

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด ผู้สอนควรจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกฝน เพื่อที่จะได้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาโดยการให้นักเรียนฝึกพูดเป็นคำสั้น ๆ ฝึกพูดเป็นประโยค และฝึกพูดโต้ตอบเกี่ยวกับสิ่งใกล้ตัวตามเนื้อหาของสาระภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. การประเมินความสามารถในการพูด

จากการศึกษาการประเมินความสามารถในการพูด มีนักการศึกษาได้อธิบายการประเมินความสามารถในการพูดไว้ดังนี้

พรสวรรค์ สิปโป (2550: 182-183) เสนอแนะตัวอย่างรูปแบบการวัดผลการพูดดังนี้

1) การวัดและประเมินผลโดยให้นักเรียนอธิบายรูปภาพที่เห็น

- 2) การวัดและประเมินผลโดยให้นักเรียนจับคู่สนทนา โดยใช้สถานการณ์ที่ผู้สอนสร้างขึ้น
- 3) การวัดและประเมินผลโดยให้นักเรียนรายงานหน้าชั้น
- 4) การวัดและประเมินผลโดยให้นักเรียนทำการสัมภาษณ์ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่มโดยใช้สถานการณ์ที่ผู้สอนสร้างขึ้น
- 5) การวัดและประเมินผลโดยให้นักเรียนบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ โดยใช้ประสบการณ์หรือจินตนาการของตนเอง

รูปทอง กว้างส่วสี่ (2550: 82) ได้แนะวิธีการทดสอบทักษะการพูดออกเป็น 2 ลักษณะ

- 1) การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย
 - 1.1) การให้ตัวนะที่สามารถมองเห็นได้ นักเรียนพูดประโยคโดยมีรูปภาพ เป็นสื่อ แต่นักเรียนควรมีความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่จะใช้ก่อน
 - 1.2) การให้ตัวนะที่เป็นคำพูด คำแนะนำสำหรับการทดสอบสามารถใช้ภาษาแม่หรือบางครั้งอาจจะเขียนก็ได้
 - 1.2.1) ผู้สอนพูดหรือถาม 1 ประโยคแล้วให้นักเรียนตอบ
 - 1.2.2) นักเรียนเปลี่ยนประโยคตามที่ผู้สอนกำหนด เช่น ผู้สอนพูดประโยคบอกเล่าแล้วให้นักเรียนพูดเป็นประโยคปฏิเสธหรือประโยคคำถาม
 - 1.2.3) นักเรียนจะได้รับบทสนทนาซึ่งคำแนะนำอาจใช้ภาษาแม่ ถ้านักเรียนมีความรู้ทางด้านคำศัพท์และโครงสร้างไม่มากนัก
 - 1.2.4) นักเรียนฟังบทสนทนายาวระหว่างเจ้าของภาษา 2 คน แล้วรายงานเนื้อหาของสิ่งที่ได้ฟัง
 - 1.2.5) นักเรียนแสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์และหาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์ (ผู้สอน) แล้วจดบันทึกไว้
- 2) การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง มีวิธีการทดสอบดังนี้
 - 2.1) ให้นักเรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นนักเรียนในระดับต้น ให้ใช้คำสั่งเป็นภาษาแม่
 - 2.2) ให้นักเรียนพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ผู้สอนควรให้หลาย ๆ หัวข้อ เพราะนักเรียนอาจจะคล่องในหัวข้อหนึ่งมากกว่าอีกหัวข้อหนึ่งก็เป็นได้
 - 2.3) นักเรียนบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน
 - 2.4) การสนทนาและการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการทดสอบทักษะการพูดที่เหมาะสมนิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด แบบทดสอบสมรรถภาพทางการพูดจะเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาตามหน้าที่หรือความสามารถในการสื่อสารได้ก็ต่อเมื่อแบบทดสอบนั้นให้โอกาสแก่ผู้เข้าสอบการแสดงความสามารถที่จะเรียบเรียงส่วนประกอบ

ต่าง ๆ ของคำพูดให้สอดคล้องกันอย่างเหมาะสม เนื้อหาในการสัมภาษณ์ควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของนักเรียนเช่น นักเรียนในระยะเริ่มต้นควรสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราวของตัวเอง ส่วนนักเรียนในระดับกลางการสนทนาควรจะซับซ้อนขึ้นต้องใช้ความคิดและจินตนาการประกอบด้วย

จากการศึกษาการประเมินความสามารถในการพูดที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า วิธีการประเมินความสามารถในการพูดควรประเมินให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน โดยการให้นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ พูดเป็นประโยค และพูดโต้ตอบได้เกี่ยวกับสิ่งใกล้ตัวตามเนื้อหาของสาระภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ความพึงพอใจ

ในการจัดการเรียนรู้ ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นให้นักเรียนทำงานที่ได้มอบหมายหรือต้องการให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะคอยให้คำปรึกษา โดยมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน ซึ่งจะต้องคำนึงถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นมีนักการศึกษาได้นิยามความหมายของความพึงพอใจ แนวคิดทฤษฎี และการวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจ

จากการศึกษาความหมายของความพึงพอใจ มีนักการศึกษาได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

สุรางค์ โค้วตระกูล (2551: 9) ได้กล่าวว่า ความรู้สึก ทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุขที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนโดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2553: 15) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง เป็นความรู้สึกพอใจในการร่วมกิจกรรมแบบเต็มใจ และพึงพอใจจนเกิดความสุขสนานเพลิดเพลิน เช่น ร้องรำทำเพลง ร่วมกับคนอื่นด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลินสนุกกับการเล่นเกมตัวเลข เป็นต้น

อรุณ รักธรรม (2557: 232) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง การสร้างภาวะทางใจ ในลักษณะของการกระทำสิ่งใดให้สำเร็จด้วยความเต็มใจ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากแรงจูงใจ

จากการศึกษาความหมายของความพึงพอใจที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกทางบวก เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น มีความสุข มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ และมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของงานที่ทำ

2. การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลความพึงพอใจ มีนักการศึกษาได้อธิบายการวัดและประเมินผลความพึงพอใจไว้ดังนี้

โยธิน แสงวดี (2551: 9) กล่าวว่า มาตรการวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1) การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยให้กลุ่มบุคคลที่ต้องการวัดแสดงความคิดเห็นลงในแบบสอบถามที่กำหนด เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่น การบริหารและการควบคุมงาน และเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นต้น

2) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์และวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ผู้ตอบคำถามตอบตามข้อเท็จจริงได้ข้อมูลที่แท้จริงได้

3) การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

จะเห็นได้ว่า การวัดความพึงพอใจต่อการให้บริการนั้นสามารถกระทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับความสะดวกเหมาะสมตลอดจนจุดมุ่งหมายของการวัดด้วย จึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือได้

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2554: 91) ได้กล่าวว่า การวัดจิตพิสัยมีหลายวิธีด้วยกัน ได้แก่

1) การสังเกต ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมหรืออากัปกริยาต่าง ๆ ของบุคคล เช่น สังเกตความสนใจต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ ในแง่ความตั้งใจ การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม การผลิตสิ่งของประดิษฐ์การติดตามข่าว

2) การสัมภาษณ์ ได้แก่ การสอบถามความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบ ความอยากได้-ไม่อยากได้ การยอมรับ-ไม่ยอมรับ เป็นต้น

3) แบบสอวัด เช่น แบบสอวัดเจตคติ แบบสอวัดความสนใจ แบบสอวัดคุณธรรม จริยธรรม ลักษณะของแบบสอวัดมีหลายแบบตามชื่อผู้กำหนดรูปแบบ ได้แก่ แบบวัดของลิคเอร์ท (Likert) เป็นแบบสอวัดประมาณค่าในลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แบบสอวัดของออสกู๊ด

(Osgood) เป็นแบบสอบวัดประมาณค่าคุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความรู้สึกที่เป็นจริง แบบสอบวัดของกัตต์แมน(Guttman) แบบวัดเชิงสถานการณ์ เป็นการกำหนดสถานการณ์สมมติ และสมมติให้ผู้ตอบเผชิญอยู่ในสถานการณ์นั้น ผู้ตอบรู้สึกเช่นไร จะวางตัวหรือปฏิบัติเช่นไร และแบบจับคู่ โดยให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ในสิ่งที่ตนสนใจ หรือเกี่ยวข้อง เช่น จับคู่อาชีพที่สนใจ เป็นต้น

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลความพึงพอใจ ที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลความพึงพอใจ มีความสำคัญในด้านการเรียนการสอน เพราะสามารถอธิบายความตั้งใจ ความสนใจ ความชอบในการเรียนวิชานั้น ๆ ซึ่งการวัดความพึงพอใจมีหลากหลายวิธี เช่นการใช้แบบสอบถาม การสังเกต การสัมภาษณ์ เป็นต้น ทั้งนี้ผู้สอนควรเลือกวิธีที่ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วัดความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

3. หลักและเกณฑ์ความพึงพอใจ

จากการศึกษาหลักและเกณฑ์ความพึงพอใจ มีนักการศึกษาได้อธิบายหลักและเกณฑ์ความพึงพอใจไว้ดังนี้

แมงน้อย พงษ์สามารถ (2551: 5) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ ดังนี้

1) กำหนดโครงสร้างของประเด็นที่ต้องการวัด คำว่าโครงสร้างมีความหมายเชิงนามธรรม ใช้อธิบายตัวแปรที่ศึกษาและเขียนขึ้นในรูปของสมมุติฐาน ที่สามารถอธิบายหรือค้นหาข้อเท็จจริงมาสนับสนุนได้ ในการสร้างแบบประเมินขั้นตอนแรกต้องกำหนดโครงสร้างของเรื่องนั้นก่อนว่าจะยึดตามคำจำกัดความ และทฤษฎีของใคร อย่างไร การกำหนดโครงสร้างนี้ควรทำให้มีรายละเอียดมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และต้องชัดเจน สามารถวัดได้ เมื่อกำหนดแล้วควรนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหานั้นตรวจสอบก่อนว่าครอบคลุม ถูกต้องและตรงตามทฤษฎีแนวความคิดที่ต้องการให้วัดหรือไม่ เพื่อเป็นการตรวจสอบความตรงของแบบประเมินค่าหรือมาตรวัดเจตคติที่จะสร้าง

2) เลือกประเภทแบบประเมินค่าหรือมาตรวัดเจตคติ แบบประเมินค่าและมาตรวัดเจตคตินั้นมีหลายประเภท แต่ละประเภทมีข้อดีและข้อจำกัด เหมาะสมกับการวัดคุณลักษณะที่แตกต่างกัน การจะเลือกใช้ประเภทใดขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความจำกัดของการวิจัยเรื่องนั้น ๆ

3) กำหนดสิ่งเร้าที่เป็นข้อความ ซึ่งเป็นตัวแทนโครงสร้างที่ต้องการวัดการกำหนดข้อความ หรือคำที่ใช้เป็นสิ่งเร้านี้ นอกจากจะคัดเลือกจากเอกสารงานวิจัยแล้ว ควรใช้คำถามปลายเปิดส่งไปยังประชากรเป้าหมายบางส่วนตอบ

4) ตรวจสอบ ปรับปรุงและแก้ไข เมื่อสร้างข้อความและกำหนดคำตอบตามแต่ละประเภทของแบบประเมินค่า หรือมาตราวัดเจตคติที่เลือกใช้แล้ว ควรมีการตรวจสอบ ความสมบูรณ์ถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขเสียก่อนการตรวจสอบในขั้นตอนนี้ ควรทำเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

4.1) ตรวจสอบเอง เป็นการตรวจสอบเบื้องต้น เพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัย ในด้านภาษาที่ใช้ว่าอ่านเข้าใจง่าย กะทัดรัด ชัดเจนหรือไม่ ข้อความใดกำกวมเข้าใจยาก หรือมีหลายนัยก็ตัดออกไปเสียก่อน นอกจากนั้นควรตรวจสอบความเรียบร้อยในการพิมพ์

4.2) ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ เมื่อตรวจสอบด้วยตนเองแล้วก็นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบอย่างน้อย 3 คน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินค่า หรือมาตราวัดเจตคตินั้น ๆ

5) ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เป็นการนำแบบประเมินค่าความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไป ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เป็นการนำแบบประเมินค่าที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ขนาดเล็ก แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาคุณภาพเชิงประจักษ์โดยเฉพาะคุณภาพแต่ละข้อความและคุณภาพทั้งชุด

6) บรรณาธิการ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างแบบประเมินค่า

บุญชม ศรีสะอาด (2556: 99-103) ได้อธิบายว่าแบบวัดที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณข้างขึ้นกับว่า จะมีกี่ระดับและเป็นข้อความเชิงนิมมาน (Positive Scale) หรือข้อความเชิงนิเสธ (Negative Scale) กรณีข้อความเชิงนิมมาน เช่น “วิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่ช่วยพัฒนาสังคม” หรือ “วิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่เรียนสนุก” (ในแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาสังคม) จะตรวจให้คะแนนคำตอบด้านบวกเป็นค่าสูงด้านลบเป็นค่าต่ำ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตรวจให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย ตรวจให้ 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ ตรวจให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ตรวจให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตรวจให้ 1 คะแนน

กรณีข้อความเชิงนิเสธ เช่น “วิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย” หรือ “พอจะถึงชั่วโมงเรียนสังคมศึกษาก็รู้สึกไม่อยากเรียน” (ในแบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาสังคมศึกษา) จะตรวจให้คะแนนกับกับคะแนนที่เป็นแบบนี้มัน กล่าวคือ จะให้คะแนนคำตอบด้านบวกเป็นค่าต่ำด้านลบเป็นค่าสูง

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตรวจให้ 1 คะแนน

เห็นด้วย ตรวจให้ 2 คะแนน

ไม่แน่ใจ ตรวจให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ตรวจให้ 4 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตรวจให้ 5 คะแนน

มาตราส่วนประมาณค่าที่มีคำตอบในลักษณะอื่นเช่นมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จะตรวจให้คะแนนโดยใช้ระบบนี้กันในการใช้แบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่าที่ผู้วิจัย อาจต้องการรายงานผลของการตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแต่ละข้อหรือแต่ละด้าน (ซึ่งต่างก็ประกอบไปด้วยหลาย ๆ ข้อ) ว่ามีความเห็นอยู่ในระดับใด กรณีเช่นนี้จะต้องหาค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ในแต่ละข้อ (หรือแต่ละด้าน) แล้วแปลความหมายค่าเฉลี่ยอีกทีในการแปลความหมายนั้นจะใช้ เกณฑ์ซึ่งเป็นระบบเดียวกันกับระบบการตรวจให้คะแนนถ้าระบบการให้คะแนนตรงกับอธิบายมาแล้ว จะใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 แปลความหมายว่า มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 แปลความหมายว่า มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 แปลความหมายว่า ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 แปลความหมายว่า น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 แปลความหมายว่า น้อยที่สุด

สมนึก ภัททิยธนี (2556: 64) ได้อธิบายว่าแบบวัด (Scale) ใช้วัดกับคุณลักษณะ บางอย่าง มีความลึกซึ้งกว่าแบบสอบถาม ผลการตอบแต่ละข้อจะได้คะแนนแน่นอน (ไม่มีการตอบผิด) ระดับที่กำหนดให้เช่นคะแนน 5 ระดับเป็น 1 2 3 4 และ 5 คะแนน การหาความเที่ยงตรง ของแบบมาตราส่วนประมาณค่าเครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่าควรมีคุณภาพ ด้าน ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และ ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Constant Validity) ในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาพิจารณาโดยนำเครื่องมือที่รวมทั้งนิยาม ของตัวแปรที่มุ่งวัด กรณีที่มีคำอธิบายสิ่งที่วัดรวมทั้งการจำแนกเป็นประเภทย่อยนำเอารายละเอียด ดังกล่าว ผู้เชี่ยวชาญในสิ่งที่วัดนั้นพิจารณาตัดสินเป็นรายข้อไป โดยอาจใช้วิธีเดียวกันกับวิธีตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ อิงเกณฑ์ด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างพิจารณา ค่าสัมประสิทธิ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนที่ได้จากการตอบเครื่องมือที่สร้างขึ้นนี้กับคะแนนที่ได้ จากเครื่องมือเป็นมาตรฐานที่วัดในสิ่งเดียวกันซึ่งมีผู้สร้างไว้แล้วถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ดังกล่าวมีค่าสูงคือ 0.70 ขึ้นไปก็นับว่ามีความเที่ยงตรงการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด แบบมาตราส่วนประมาณค่ามีวิธีหาความเชื่อมั่น (Reliability) หลายวิธีในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะ วิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งเสนอวิธีหาความเชื่อมั่นที่สามารถใช้กับเครื่องมือที่ไม่ได้ตรวจ ให้คะแนนเป็น 0 กับ 1 โดยตัดแปลงจากสูตร Kr-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ซึ่ง ใช้กับแบบทดสอบแบบเลือกตอบที่ให้คะแนน 1 สำหรับคำตอบที่ถูกและ 0 สำหรับคำตอบที่ผิด เงื่อนไขดังสูตรทำให้สูตร Kr-20 ไม่เหมาะสมสำหรับเครื่องมือที่ไม่ได้ตรวจ คะแนนเป็น 1 กับ 0

ค่าความเชื่อมั่นที่หาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) เรียกว่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) เหมาะสำหรับเครื่องมือที่เป็น มาตราส่วนประมาณค่า

จากการศึกษาหลักและเกณฑ์ความพึงพอใจ ที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าหลักและเกณฑ์ความพึงพอใจได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียน จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัตินั้น ทำให้นักเรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากน้อยเพียงใดนั่นคือสิ่งที่ผู้สอนจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนให้กับนักเรียน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม

ตาราง 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	สื่อประสม	ความพึงพอใจ
1) ชั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน + สื่อประสม	✓	✓	✓
2) ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน + สื่อประสม	✓	✓	✓
3) ชั้นหลังการปฏิบัติงาน + สื่อประสม	✓	✓	✓

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ปัทมา ชั้นอินทร์งาม (2556: 117) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดที่ส่งผลต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหอมเกร็ด ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.28 คะแนน

ทิทัมพร สวัสดิ์นะที และสมชนก ภู่อำไพ (2558: 1418-1419) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดสื่อประสมเพื่อการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดสื่อประสมเพื่อการเรียนรู้จำนวน 31 คน มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และเมื่อทดสอบ t-test ค่า t เท่ากับ 32.93 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นแสดงว่า นักเรียนทั้ง 31 คน มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นเมื่อได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

อรวรรณ สีนารุณ (2561: 30) ได้ศึกษาเรื่อง การสอนภาษาที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยคือความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนการสอน ภาษาที่เน้นภาระงานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 70 อยู่ในระดับดีเยี่ยมและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนหลังเรียนด้วยการสอนภาษาที่เน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน

โชคชัย เตโช (2562: 122) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยภาพรวมมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สุธาสิณี น้ำใจดี (2562: 110) ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการกระบวนการพัฒนาทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.08/76.17 อีกทั้งนักเรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมที่พัฒนาขึ้นมีทักษะการฟัง การพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นันทิวัน อินหาตกรวด และคณะ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านแม่ตาแพะ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$)

ภัทรสร นรเหรียญ และชนสิทธิ์ สิทธิสุนเนิน (2563: 46) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดี

ณัฐกานต์ อิงชัยภูมิ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, $SD = 0.49$)

ฉัตรชัย พรหมมารักษ์ และวิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์ (2563: 55) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุภาษาโดยใช้ภาษาแม่เป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนภาษาโดยเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุภาษาโดยใช้ภาษาแม่เป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนภาษาโดยเน้นภาระงาน มีประสิทธิภาพ E1 /E2 เท่ากับ 77.74/80.00 เป็นไปตามเกณฑ์ ที่กำหนด (75/75)

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถทางการฟังและการพูด มีผลปรากฏว่าการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนที่สามารถพัฒนาให้นักเรียนเกิดความสามารถในการฟังและการพูดอย่างค่อยเป็นค่อยไปตามธรรมชาติได้ โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนในการเรียนการสอนและการทำกิจกรรม อีกทั้งสื่อประสมจะช่วยให้พัฒนาความสามารถทางการฟังและการพูดของนักเรียนที่มีพื้นฐานที่แตกต่างให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนจากสื่อที่หลากหลายตามความสนใจของนักเรียน ซึ่งสื่อประสมมีการจัดระบบการสอนอย่างเป็นขั้นตอน มีทิศทางการเรียนรู้ที่ชัดเจน และการใช้สื่ออย่างหลากหลายรูปแบบ เป็นสิ่งที่สามารถจูงใจการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จึงได้นำการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมมาแก้ปัญหาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามประเด็นต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One-Shot Case Design (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2543: 246) โดยศึกษาจากกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังแสดงไว้ในตาราง

ตาราง 2 ตารางแสดงแบบแผนการวิจัย

การทดลอง	การประเมินหลังเรียน
X	O

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย มีดังนี้

- X แทน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ จังหวัดสงขลา
- O แทน การประเมินหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้และสื่อประสมจำนวน 5 ชนิด ได้แก่ สื่อของจริง บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค และวิดีโอ
2. แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ใช้เกณฑ์การประเมิน Rubric 3 ระดับ ซึ่งทำการทดสอบเป็นรายบุคคล รวมทั้งหมด 1 ชุด จำนวน 12 ข้อ
3. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ใช้เกณฑ์การประเมิน Rubric 3 ระดับ ซึ่งทำการทดสอบเป็นรายบุคคล รวมทั้งหมด 1 ชุด จำนวน 12 ข้อ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ใช้เกณฑ์การประเมิน Rubric 3 ระดับ รวมทั้งหมด 1 ชุด จำนวน 10 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ตามขั้นตอน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 - 1.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1.2 ศึกษาขั้นตอนวิธีเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.1.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง หนูชอบกินก๋วยเตี๋ยว (我爱吃面条。)

1.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผล เกณฑ์การประเมินผล และกระบวนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้แผนละ 4 ชั่วโมง ซึ่งเนื้อหาที่ใช้ในแผนมีความเหมาะสมกับผู้เรียน และเกี่ยวข้องกับผู้เรียนในชีวิตประจำวัน ดังนี้

ตาราง 3 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	สื่อประสม	ชั่วโมง
1	你爱吃面条吗?	1. สื่อของจริง 2. บัตรภาพ 3. บัตรคำศัพท์ 4. แลปประโยค 5. วิดีโอ	4
2	这儿是我的饭店。	1. สื่อของจริง 2. บัตรภาพ 3. บัตรคำศัพท์ 4. แลปประโยค 6. วิดีโอ	4

ตาราง 3 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	สื่อประสม	ชั่วโมง
3	你们吃苹果吗?	1. สื่อของจริง 2. บัตรภาพ 3. บัตรคำศัพท์ 4. แลกประโยค 5. วิดีโอ	4
รวม			12

1.2 การหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

1.2.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาจีนจำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอนจำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดการให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 121-122)

ระดับ 5 หมายถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยง/ครอบคลุมเหมาะสมระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยง/ครอบคลุมเหมาะสมระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยง/ครอบคลุมเหมาะสมระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยง/ครอบคลุมเหมาะสมระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเชื่อมโยง/ครอบคลุมเหมาะสมระดับน้อยมาก

เกณฑ์การแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	แปลผล
4.50 – 5.00 หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
3.50 – 4.49 หมายถึง	เหมาะสมมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
1.50 – 2.49 หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.49 หมายถึง	เหมาะสมน้อยมาก

เกณฑ์ที่เหมาะสมอยู่ที่ 3.50 ขึ้นไป

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าความเหมาะสม ซึ่งพบว่าผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผนจากผู้เชี่ยวชาญ ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, $SD = 0.29$) (ดังภาคผนวก ง)

1.2.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างและผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเหมาะสมของเวลา และกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมง

1.2.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนมาปรับปรุงแล้วนำมาเป็นต้นฉบับสำหรับนำไปใช้ในการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง (ดังภาคผนวก ค)

2. แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นตอนการสร้าง

2.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา แนวคิด ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนและการสร้างแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 3 ระดับ

2.1.2 ศึกษามาตรฐานตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้เพื่อกำหนดจุดประสงค์และเนื้อหาที่จะทำแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน

2.1.3 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาและข้อคำถามที่จะนำมาสร้างแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการฟังดังนี้

ตาราง 4 ตารางวิเคราะห์แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน

แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน	จำนวนข้อสอบ
1. ฟังและระบุภาพ	4
2. ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม	4

ตาราง 4 (ต่อ)

แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน	จำนวนข้อสอบ
3. ฟังและบอกความหมายจากบทสนทนา	4
รวม	12

2.1.4 สร้างแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนหลังเรียนสำหรับครูเพื่อประเมินนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยครูเป็นผู้บันทึกผลลงในแบบบันทึกคะแนนแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนหลังเรียน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน Rubric 3 ระดับ รวมทั้งหมด 1 ชุด จำนวน 12 ข้อ ซึ่งมีคำอธิบายเกณฑ์ดังนี้

ตาราง 5 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การประเมินความสามารถ ในการฟังภาษาจีน				คะแนน รวม
	3	2	1	0	
นักเรียนฟัง และระบุภาพ ได้	นักเรียนฟัง และระบุภาพ ได้ถูกต้อง จำนวน 3-4 คะแนน	นักเรียนฟัง และระบุภาพ ได้ถูกต้อง จำนวน 2 คะแนน	นักเรียนฟัง และระบุภาพ ได้ถูกต้อง จำนวน 1 คะแนน	นักเรียนฟัง แต่ไม่สามารถ ระบุภาพได้	3
นักเรียนฟัง บทสนทนา และตอบ คำถามได้	นักเรียนฟัง บทสนทนา และตอบ คำถามได้ จำนวน 3-4 คะแนน	นักเรียนฟังบท สนทนาและ ตอบคำถามได้ จำนวน 2 คะแนน	นักเรียนฟังบท สนทนาและ ตอบคำถามได้ จำนวน 1 คะแนน	นักเรียนฟัง แต่ไม่สามารถ ตอบคำถาม ได้	3

ตาราง 5 (ต่อ)

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การประเมินความสามารถ ในการฟังภาษาจีน				คะแนน รวม
	3	2	1	0	
ประเด็น การประเมิน					
นักเรียนฟัง และบอก	นักเรียนฟัง และบอก	นักเรียนฟัง และบอก	นักเรียนฟัง และบอก	นักเรียนฟัง แต่ไม่บอก	3
ความหมาย	ความหมาย	ความหมาย	ความหมาย	ความหมาย	
จากบท	จากบท	จากบท	จากบท	จากบท	
สนทนาได้	สนทนาได้ จำนวน 3-4 คะแนน	สนทนาได้ จำนวน 2 คะแนน	สนทนาได้ จำนวน 1 คะแนน	สนทนาได้	
					รวม 9

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ คะแนนการพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาจีน
มีรายละเอียด ดังนี้

7-9 คะแนน	หมายถึง	ดี
4-6 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
0-3 คะแนน	หมายถึง	ปรับปรุง

2.2 ขั้นตอนการหาคุณภาพ

2.2.1 นำแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว
เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ชุดเดียวกับที่ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้)

2.2.2 นำแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอหา
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน
3 ท่าน (ชุดเดียวกับที่ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สารการ
เรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี พฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยแปลงระดับค่าความสอดคล้อง
(IOC) มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อแบบทดสอบวัดตามจุดประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อแบบทดสอบวัดตามจุดประสงค์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อแบบทดสอบไม่วัดตามจุดประสงค์

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินผลพบว่า แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนทุกข้อมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ดังภาคผนวก ง)

2.2.3 นำแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) พบว่าค่าความเชื่อมั่น 0.82 (ดังภาคผนวก ง)

2.2.4 นำแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากที่ยื่นจบแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด

3. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 ขั้นตอนการสร้าง

3.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา แนวคิด ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนและการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 3 ระดับ

3.1.2 ศึกษามาตรฐานตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้เพื่อกำหนดจุดประสงค์และเนื้อหาที่จะทำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน

3.1.3 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาและข้อคำถามที่จะนำมาสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการพูด ดังนี้

ตาราง 6 ตารางวิเคราะห์แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน

แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน	จำนวนข้อสอบ
1. พูดเป็นคำสั้น ๆ	4
2. พูดเป็นประโยคจากบทสนทนา	4
3. พูดโต้ตอบ	4
รวม	12

3.1.4 สร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนหลังเรียนสำหรับครู เพื่อประเมินนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยครูเป็นผู้บันทึกผลลงในแบบบันทึกคะแนนแบบประเมิน

ความสามารถในการพูดภาษาจีนหลังเรียน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน Rubric 3 ระดับ รวมทั้งหมด
1 ชุด จำนวน 12 ข้อ ซึ่งมีคำอธิบายเกณฑ์ดังนี้

ตาราง 7 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การประเมินความสามารถ ในการพูดภาษาจีน				คะแนน รวม
	3	2	1	0	
นักเรียนพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้	นักเรียนพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้ จำนวน 3-4 คะแนน	นักเรียนพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้ จำนวน 2 คะแนน	นักเรียนพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้ จำนวน 1 คะแนน	นักเรียนไม่ สามารถพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้	3
นักเรียนพูด เป็นประโยค จากรูปภาพ	นักเรียนพูด เป็นประโยค จากรูปภาพ ได้จำนวน 3- 4 คะแนน	นักเรียนพูด เป็นประโยค จากรูปภาพ ได้จำนวน 2 คะแนน	นักเรียนพูด เป็นประโยค จากรูปภาพ ได้จำนวน 1 คะแนน	นักเรียนไม่ สามารถพูด เป็นประโยค จากรูปภาพ ได้	3
นักเรียนพูด โต้ตอบ ได้	นักเรียนพูด โต้ตอบ ได้จำนวน 3- 4 คะแนน	นักเรียนพูด โต้ตอบ ได้จำนวน 2 คะแนน	นักเรียนพูด โต้ตอบ ได้จำนวน 1 คะแนน	นักเรียนไม่ สามารถพูด โต้ตอบได้	3
					รวม 9

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ คะแนนการพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาจีน มี
รายละเอียด ดังนี้

7-9	คะแนน	หมายถึง	ดี
4-6	คะแนน	หมายถึง	พอใช้

0-3 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

3.2 ขั้นตอนการหาคุณภาพ

3.2.1 นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ชุดเดียวกันกับที่ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้)

3.2.2 นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ชุดเดียวกันกับที่ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สาระการ เรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี พฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยแปลงระดับค่าความสอดคล้อง (IOC) มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อแบบทดสอบวัดตามจุดประสงค์
0	หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อแบบทดสอบวัดตามจุดประสงค์
-1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อแบบทดสอบไม่วัดตามจุดประสงค์

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินผลพบว่า แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนทุกข้อมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ดังภาคผนวก ง)

3.2.3 นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ จำนวน 30 คน หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) พบว่าได้ค่าความเชื่อมั่น 0.81 (ดังภาคผนวก ง)

3.2.4 นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากที่เรียนจบแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 ขั้นตอนการสร้าง

4.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา แนวคิด ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ และสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 3 ระดับ

4.1.2 ศึกษามาตรฐานตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ เพื่อกำหนดจุดประสงค์และเนื้อหาที่จะสอบถามความพึงพอใจ

4.1.3 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาและข้อคำถามที่จะนำมาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยศึกษาจากการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 114) และนำมาประยุกต์ใช้สร้าง

เป็นแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อ การเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 10 ข้อ ดังนี้

ตาราง 8 ตารางวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับ สื่อประสม

ข้อคำถาม	จำนวนคำถาม (ข้อ)
1. ด้านเนื้อหา	2
2. ด้านการจัดการเรียนรู้	5
3. ด้านสื่อการเรียนรู้	2
4. ด้านการวัดและประเมินผล	1
รวม	10

4.1.4 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีน ในการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 3 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ พึงพอใจในระดับมาก พึงพอใจในระดับปานกลาง และพึงพอใจใน ระดับน้อย ดังนี้

3 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

2 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

1 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย

กำหนดเกณฑ์การพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนจากเกณฑ์การให้ คะแนนโดยปรับปรุงจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 117) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.00 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย

4.2 ขั้นตอนการหาคุณภาพ

4.2.1 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ชุดเดียวกันกับที่ตรวจ

แผนการจัดการเรียนรู้) ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พิจารณาลงความเห็นและให้คะแนนโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อแบบทดสอบวัดตามจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อแบบทดสอบวัดตามจุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อแบบทดสอบไม่วัดตามจุดประสงค์

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินผลพบว่า แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมทุกข้อมีความสอดคล้องกับนิยามของความพึงพอใจ (ดังภาคผนวก ง)

4.2.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หลังจากนั้นนำแบบสอบถามความพึงพอใจมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) พบว่าได้ค่าความเชื่อมั่น 0.83 (ดังภาคผนวก ง)

4.2.3 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฉบับสมบูรณ์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองด้วยตนเองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 30 คน โดยใช้เวลาในการทดลองจำนวน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ดำเนินการทดลอง 12 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาชี้แจงวัตถุประสงค์ แบบทดสอบหลังเรียน ระยะเวลาในการทดลองคือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยมีลำดับขั้นตอนในการทดลอง ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงให้นักเรียนทราบจุดถึงประสงค์ในการเรียนและการจัดการเรียนรู้ โดยจัดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนฝึกการฟัง-พูดภาษาจีนตามภาระงานที่มอบหมายในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม เรื่อง 我爱吃面条。หนูชอบกินก๋วยเตี๋ยว ตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติการงาน เป็นขั้นที่ครูบอกถึงเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเรียนรู้ เสนอหัวข้อของบทเรียน และเนื้อหาที่เรียน โดยครูอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนได้เกิด

ความเข้าใจที่ตรงกันและมีการกระตุ้นการเรียนรู้ผ่านสื่อประสม ประกอบไปด้วย 5 ชนิด คือ สื่อของจริง บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค และวิดีโอ

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงาน เตรียมตัว เพื่อนำเสนอ และรายงานต่อชั้นเรียน ทำให้นักเรียนได้เตรียมความพร้อมและฝึกปฏิบัติอย่างเต็มที่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) ปฏิบัติงาน เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานโดยครูมีหน้าที่เป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือนักเรียนผ่านสื่อประสม คือ บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค
- 2) การเตรียมนำเสนอ นักเรียนฝึกฝนและทบทวนบัตรภาพด้วยตนเอง เพื่อเตรียมนำเสนอ
- 3) รายงานต่อชั้นเรียน นักเรียนปฏิบัติด้วยตนเองหน้าชั้นเรียนโดยใช้บัตรภาพ

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนลำดับสุดท้ายที่นักเรียนได้ร่วมพูดคุย แสดงความคิดเห็นในกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ เป็นขั้นที่ครูแจ้งปัญหาในการฟัง-พูดของนักเรียน อีกทั้งยังมีการให้นักเรียนร่วมกันพูดคุยสรุปเนื้อหาที่เรียน และแสดงความคิดเห็นจากกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติโดยใช้บัตรคำศัพท์ แถบประโยค
- 2) ฝึก เป็นขั้นที่เกิดขึ้นหลังจากครูแจ้งปัญหาในการฟัง-พูด โดยครูให้นักเรียนฝึกฝนในจุดที่มีปัญหาและทบทวนความรู้ทั้งหมดโดยการนำสื่อการเรียนรู้บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยคมาเป็นสิ่งช่วยในการฝึกฝนและทบทวน

3. หลังจากเรียนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้ว ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือมาทำการทดสอบนักเรียน ดังนี้

- 3.1 แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน
- 3.2 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน
- 3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับ

สื่อประสม

4. รวบรวมข้อมูลคะแนนจากการทำแบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1.1 คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้ ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้ ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

2.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้หาค่าเฉลี่ยความเหมาะสม (\bar{X})

2.1.2 แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence: IOC)

2.1.3 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence: IOC)

2.1.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาค

2.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.1 สถิติพื้นฐาน

1) ค่าร้อยละ (Percentage)

2) การคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean)

3) การคำนวณค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

2.2.2 สถิติเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

- 1) เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟังภาษาจีนสถิติทดสอบค่าที (Single Sample t - test) กับเกณฑ์ร้อยละ 80
- 2) เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการพูดภาษาจีนสถิติทดสอบค่าที (Single Sample t - test) กับเกณฑ์ร้อยละ 80

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การวางแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการแปลผล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n แทน จำนวนนักเรียน

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (t-test)
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม

แผนการจัดการเรียนรู้	คะแนนเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญ				แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	เฉลี่ยรวม	
แผนการจัดการเรียนรู้ 1	4.74	4.67	4.96	4.79	เหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ 2	4.74	4.85	4.89	4.83	เหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ 3	4.74	4.56	4.89	4.73	เหมาะสมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยรวม	4.74	4.69	4.91	4.78	เหมาะสมมากที่สุด

จากตาราง 9 พบว่าผลของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมภาพรวม พบว่าทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.78$, $SD = 0.29$) มีความเหมาะสมมากที่สุด และพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ และด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.94$) และ ด้านการวัดและการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยสุดเท่ากับ ($\bar{X} = 4.47$)

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการฟังภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ความสามารถในการฟัง ภาษาจีน	คะแนน เต็ม	คะแนนตาม เกณฑ์ ร้อยละ 80	หลังเรียน		t-test
			\bar{X}	SD	
นักเรียนฟังและระบุภาพได้	3	2.40	2.90	0.31	8.97**
นักเรียนฟังบทสนทนาและ ตอบคำถามได้	3	2.40	2.83	0.38	6.26**
นักเรียน ฟัง และ บอก ความหมายจากบทสนทนา ได้	3	2.40	2.76	0.43	4.66**
ภาพรวม	9	7.20	8.50	0.82	8.50**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 8.50$, $SD = 0.82$) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าคะแนนความสามารถในการฟังภาษาจีน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านฟังและระบุภาพได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ($\bar{X} = 2.90$, $SD = 0.31$) รองลงมา ด้านฟังบทสนทนาและตอบคำถามได้ ($\bar{X} = 2.83$, $SD = 0.38$) และฟังและบอกความหมายจากบทสนทนาได้มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดเท่ากับ ($\bar{X} = 2.76$, $SD = 0.43$)

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการพูดภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ความสามารถในการพูด ภาษาจีน	คะแนน เต็ม	คะแนนตาม เกณฑ์ ร้อยละ 80	หลังเรียน		t-test
			\bar{X}	SD	
นักเรียนพูดเป็นคำ สั้น ๆ ได้	3	2.40	2.93	0.25	11.51**

ตาราง 11 (ต่อ)

ความสามารถในการพูด ภาษาจีน	คะแนน เต็ม	คะแนนตาม เกณฑ์ ร้อยละ	หลังเรียน		t-test
			\bar{X}	SD	
		80			
นักเรียนพูดเป็นประโยค จากรูปภาพ	3	2.40	2.87	0.35	7.39**
นักเรียนพูดโต้ตอบ ได้	3	2.40	2.73	0.45	4.05**
ภาพรวม	9	7.20	8.53	0.68	8.53**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการพูดภาษาจีน ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ภาพรวม
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 8.53$, $SD = 0.68$) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าคะแนนความสามารถ
ในการพูดภาษาจีน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้าน พบว่า ด้านพูดเป็นคำสั้น ๆ ได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ($\bar{X} = 2.93$, $SD = 0.25$)
รองลงมา ด้านพูดเป็นประโยคจากรูปภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.87$, $SD = 0.35$) และด้านพูด
โต้ตอบได้มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดเท่ากับ ($\bar{X} = 2.73$, $SD = 0.45$)

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้
แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม

ข้อ	ประเด็นความพึงพอใจ	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา				
1	เนื้อหาที่เรียนมีความน่าสนใจ	2.73	0.45	มาก
2	เนื้อหาที่เรียนเข้าใจง่าย ไม่ยากเกินไป	2.73	0.45	มาก
	รวมด้านเนื้อหา	2.73	0.45	มาก
ด้านการจัดการเรียนรู้				
3	นักเรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีความสุข	2.77	0.43	มาก
4	นักเรียนได้ฝึกฝนการฟัง-พูด	2.73	0.45	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นความพึงพอใจ	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
5	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น	2.80	0.41	มาก
6	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก	2.87	0.35	มาก
7	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาจีนมากยิ่งขึ้น	2.73	0.58	มาก
รวมด้านการจัดการเรียนรู้		2.78	0.45	มาก
ด้านสื่อการเรียนรู้				
8	สื่อที่นำมาใช้มีความน่าสนใจ	2.87	0.35	มาก
9	สื่อที่นำมาใช้ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็ว	2.73	0.45	มาก
รวมด้านสื่อการเรียนรู้		2.80	0.40	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล				
10	นักเรียนมีความพอใจและภูมิใจในคะแนนของตนเอง	2.70	0.47	มาก
รวมด้านการวัดและประเมินผล		2.70	0.47	มาก
รวม		2.77	0.46	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสื่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ($\bar{X} = 2.80$, $SD = 0.40$) รองลงมา ด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ($\bar{X} = 2.78$, $SD = 0.45$) ด้านเนื้อหาเท่ากับ ($\bar{X} = 2.73$, $SD = 0.45$) และ ด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ยน้อยสุด เท่ากับ ($\bar{X} = 2.70$, $SD = 0.47$)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง แบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม เป็นแบบประเมินที่ผู้สอนให้นักเรียนฟังและระบุภาพ ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม และฟังและบอกความหมายจากบทสนทนา รวมทั้งหมด 12 ข้อ โดยการตอบคำถามปากเปล่าซึ่งทำการประเมินรายคน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน Rubric 3 ระดับ แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม เป็นแบบประเมินที่ผู้สอนให้นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ พูดเป็นประโยคจากบทสนทนา และพูดโต้ตอบ รวมทั้งหมด 12 ข้อ โดยการตอบคำถามปากเปล่า ซึ่งทำการประเมินรายคน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน Rubric 3 ระดับ และแบบสอบถามความพึงพอใจหลังการเรียนภาษาจีนในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ข้อ

สรุปผล

การศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, $SD = 0.29$)
2. ความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 0.46$)

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, $SD = 0.29$)

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจาก แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีรายละเอียดชัดเจนถึงกิจกรรมนักเรียน บทบาทของผู้สอน การใช้สื่อ การวัดผลจนผู้อื่นมองเห็นพฤติกรรมจริง ๆ ในห้องเรียนได้อย่างสมบูรณ์จึงถือว่าเป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี (มนลธิช สิริสมบุญ, 2558: 36) จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมเป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดชัดเจนถึงกิจกรรมนักเรียน บทบาทของผู้สอน การใช้สื่อ การวัดผลจนผู้อื่นมองเห็นพฤติกรรมจริง ๆ ในห้องเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ฉัตรชัย พรหมมารักษ์ และวิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์ (2563: 55) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุภาษาโดยใช้ภาษาแม่เป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนภาษาโดยเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุภาษาโดยใช้ภาษาแม่เป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนภาษาโดยเน้นภาระงาน มีประสิทธิภาพ E1 /E2 เท่ากับ 77.74/80.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (75/75) ซึ่งกล่าวได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถ

ในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม มีความเหมาะสมมากที่สุด

2. ความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากการสอนภาษาตามกระบวนการเรียนรู้ภาษานั้นจะเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการสร้างสถานการณ์บังคับที่เน้นการลงมือปฏิบัติ จึงทำให้นักเรียนมีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง (Willis, 1996) อีกทั้งสื่อประสม เป็นตัวกลางที่จะช่วยสร้างความสนใจของนักเรียน และช่วยในการอธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา หรืออีกชนิดหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และป้องกันการเข้าใจผิด การใช้สื่อประสมจะช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกัน ได้ค้นพบวิธีการที่จะเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเองมากขึ้น (วรวิทย์ นิเทศศิลป์, 2551: 23) จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และมีการใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียน มีการฝึกฟังบทสนทนาทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการฟังมากยิ่งขึ้น เมื่อนักเรียนได้ฝึกการฟังอยู่เป็นประจำส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถอยู่ตลอด เมื่อนักเรียนได้ฟังก็สามารถแปลความหมายและเข้าใจความหมายของบทสนทนาที่ได้ยินพร้อมกับพูดสนทนาโต้ตอบกับเพื่อนนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถวรรณ สินารุณ (2561: 38) ได้ศึกษาเรื่อง การสอนภาษาที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนการสอนภาษาที่เน้นภาระงานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 อยู่ในระดับดีเยี่ยม และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนหลังเรียนด้วยการสอนภาษาที่เน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งกล่าวได้ว่าความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากธรรมชาติในการเรียนภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ ผู้เรียนจะไม่กล้าพูด หรือแม้จะกล้าพูดก็จะค่อนข้างเรียนรู้ช้า ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจะเป็นตัวกระตุ้นในการเรียนรู้ เพราะการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นกิจกรรมหรือการกระทำที่เกิดจากกระบวนการปฏิบัติหรือความเข้าใจทางภาษา โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องการให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จที่ตั้งไว้ โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่

ผ่านกระบวนการคิด ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนที่เหมาะสม ชัดเจน มีขั้นตอนการดำเนินงานที่เฉพาะเจาะจง และแสดงผลการปฏิบัติภาระงานของนักเรียน (Willis, 1996: 54) นอกจากนี้การนำสื่อประสมมาใช้จะช่วยพัฒนานักเรียนที่มีพื้นฐานที่แตกต่างกัน เข้าใจเนื้อหาที่เรียนจากสื่อที่หลากหลายตามความสนใจของนักเรียน (ณัฐกร สงคราม, 2553: 70) จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียนเพิ่มขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ โชคชัย เตโช (2562: 120) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในภาพรวมมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกล่าวได้ว่าความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม สูงกว่า เกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 0.45$)

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ซึ่งเนื้อหาได้สอดแทรกการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานทำให้นักเรียนเข้าใจภาษาจีนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดและสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น ได้ใช้ประสบการณ์เดิมสู่บทเรียนใหม่ (Willis, 1996) นอกจากนี้การนำสื่อประสมที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นสื่อของจริง บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แอลบ์ประโยค และวิดีโอเป็นตัวกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น อีกทั้งช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและป้องกันการเข้าใจความหมายผิดการใช้สื่อประสมจะช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกันได้ค้นพบวิธีการที่จะเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2557: 111) ซึ่งสอดคล้องกับ นันทิวัน อินทาดกรวด และคณะ (2562: 10) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านแม่ตาแพะผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ที่จะนำเสนอใน 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ผู้สอนควรศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในเนื้อหาบทเรียน เพื่อสร้างความน่าสนใจและง่ายต่อการทำความเข้าใจของนักเรียน

1.2 ก่อนที่ผู้สอนจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ผู้สอนควรชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียน เช่น การจัดลำดับการทำกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมเป็นต้น เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปอย่างมีระเบียบและเกิดประสิทธิผลอย่างดี

1.3 ควรศึกษาลักษณะของสื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้ให้สอดคล้องกับนักเรียนและยุคสมัย

1.4 ในขณะที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม หากมีข้อผิดพลาดผู้สอนไม่ควรแก้ไขในทันที เพราะจะทำให้การจัดกิจกรรมหยุดชะงัก นักเรียนอาจเกิดความไม่มั่นใจในการนำเสนอต่อผู้สอน ควรรอให้นักเรียนนำเสนอจนจบก่อนแล้วจึงร่วมกันอภิปรายให้ข้อเสนอแนะการแก้ไขต่าง ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเทคนิคหรือวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2.2 ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมในระดับชั้นอื่น ๆ และรายวิชาอื่นที่เป็นวิชาเกี่ยวกับการใช้ภาษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

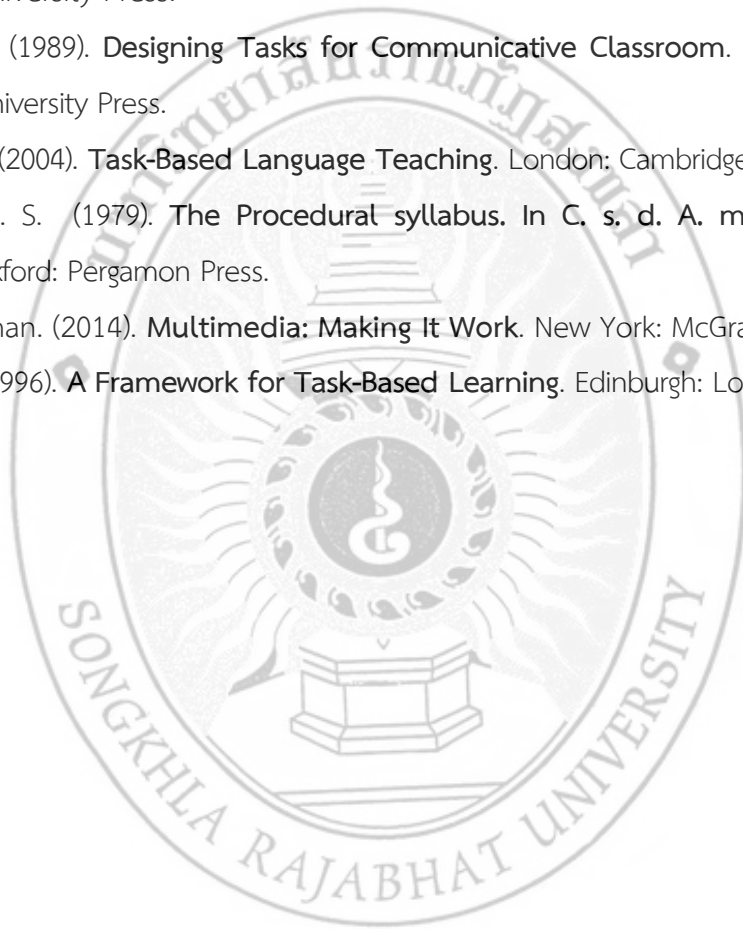
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2559). **สื่อการสอนและการบริหารจัดการเทคโนโลยีทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์.
- คณะกรรมการจัดทำมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาจีน. (2556). **ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ สก.สศ. ลาดพร้าว.
- จริยา เหนียนเฉลย. (2558). **เทคโนโลยีการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2555). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร: โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- ฉัตรชัย พรหมมารักษ์ และวิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์. (2563). **การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุภาษาโดยใช้ภาษาแม่เป็นฐานร่วมกับวิธีการสอนภาษาโดยเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ชนาธิป พรกุล. (2552). **การออกแบบการสอน การบูรณาการการอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชคชัย เตโช. (2562). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐกร สงคราม. (2553). **การออกแบบและพัฒนาอัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐกานต์ อิงชัยภูมิ. (2563). **การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ. (2555). **ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพ**. กรุงเทพมหานคร: สถาพรบุ๊คส์.
- ทิทัมพร สวัสดิ์นะที และสมชนก ภู่อำไพ. (2558). **การใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**.

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ทีศนา แชมมณี. (2559). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนู ทดแทนคุณ และกานต์รวี แพทย์พิทักษ์. (2552). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- ธูปทอง กว่างส์สวัสดิ์. (2550). **คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- แน่นน้อย พงษ์สามารถ. (2551). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพมหานคร: ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- นันทิวิน อินหาดกรวด และคณะ. (2562). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา** โรงเรียนบ้านแม่ตาวแพะ. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- นิตยา สุวรรณศรี. (2554). **หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้**. อุดรดิตถ์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: พี.เอ็น.การพิมพ์
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2556). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ปัทมา ชั้นอินทร์งาม. (2556). **ผลการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดที่ส่งผลต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร**.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่**. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- พัชรินทร์ บุรณะกร. (2563). **การพัฒนาการเรียนรู้คุณค่าวรรณคดีไทยผ่านรูปแบบสื่อประสม**. สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ภัทรสร นรเหรียญ และชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน. (2563). **การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร**.
- มนสิข สิทธิสมบูรณ์. (2558). **การจัดการเรียนรู้และการสอน**. คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2551). **ภาษากับการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย.

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2557). **เทคโนโลยีและสื่อการสอน หน่วยที่ 1 - 7.**
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- โยธิน แสงวดี. (2551). **การวิจัยเชิงคุณภาพ.** กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ศึกษาและฝึกอบรมการวิจัย.
ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.** กรุงเทพมหานคร:
นานมีบุ๊คส์พับลิชั่น.
- รุจิรี ภู่อาระ. (2555). **การพัฒนาหลักสูตรตามแนวปฏิรูปการศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: บุ๊คพอยท์.
- โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ. (2562). **หลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีน พุทธศักราช
2562 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง
พุทธศักราช 2560).** สงขลา: โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ.
- _____. (2563). **แบบบันทึกการประชุมฝ่ายวิชาการภาษาจีน.** สงขลา: โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษา
มูลนิธิ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: สุวีริยา.
- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). **สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้.** ปทุมธานี: สกายบุ๊คส์
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2555). **การออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบ Backward
Design.** ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริวรรณ วณิชวัฒน์รัชย์. (2558). **วิธีสอนทั่วไป.** คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2556). **การวัดผลการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กทม. สกน: ประสานการพิมพ์.
- สมาน เอกพิมพ์. (2560). **การจัดการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมและการจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21.**
มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2554). **การปฏิรูปการศึกษา.** นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- สุธาสิณี น้ำใจดี. (2562). **กระบวนการพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสม
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.** คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2551). **จิตวิทยาการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2551). **การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด.** พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- อรรวรรณ สีนารุณ. (2561). **การสอนภาษาที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.**
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- อรุณ รักธรรม. (2557). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา: ทฤษฎีองค์การ.**
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). **หลักการสอน.** กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- Brumfit, C. J. (1984). "National Syllabuses Previsited: a Response." **Applied Linguistics**. 2, 1.
- Ellis, R. (2003). **Task-based language learning and teaching.** Oxford: Oxford University Press.
- Nunan, D. (1989). **Designing Tasks for Communicative Classroom.** London: Cambridge University Press.
- _____. (2004). **Task-Based Language Teaching.** London: Cambridge University Press.
- Prabhu, N. S. (1979). The Procedural syllabus. In C. s. d. A. methodology (eds.). Oxford: Pergamon Press.
- Tay Vaughan. (2014). **Multimedia: Making It Work.** New York: McGraw Hill Education.
- Willis, J. (1996). **A Framework for Task-Based Learning.** Edinburgh: Longman limited.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน งานบัณฑิตศึกษา โทร. ๑๖๘๙

ที่ ๑๒๗๐ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย

เรื่องเดิม

ด้วยนางสาวปริญนันท์ ทวีรัตน์ รหัส ๖๓G๑๙๑๐๑๗ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับการอนุมัติให้ ดำเนินการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ จังหวัดสงขลา” โดยมี อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ดังนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพักตร์ นภากุล อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ข้อเท็จจริง

ในการนี้ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาราย นางสาวปริญนันท์ ทวีรัตน์ พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือ วิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

ข้อกฎหมาย

-

ข้อพิจารณา/เสนอแนะ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(อาจารย์วันฉัตร จารวรรณโน)

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ตามที่งานบัณฑิตศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้ขอความอนุเคราะห์ให้ข้าพเจ้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยของนางสาวปริญญ์ ทวีรัตน์ รหัส ๖๓6๑๙๑๐๑๗ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิจังหวัดสงขลา” นั้น ข้าพเจ้าทราบบรายละเอียดดังกล่าวแล้ว และพิจารณา

- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

(ลงชื่อ).....

.....
(ศาสตราจารย์รุจิราพรรณ คงช่วย)

ตำแหน่ง.....

.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์

หน่วยงาน.....

.....
คณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ

SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๓/๑๓๓

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๓ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวสุจิตรา ประวงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางสาวปรียนันท์ ทวีรัตน์ รหัส ๖๓๖๑๙๑๐๑๗ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับการอนุมัติให้ ดำเนินการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ จังหวัดสงขลา” โดยมี อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ดังนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพักตร์ นภาพุฒ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาราย นางสาวปรียนันท์ ทวีรัตน์ พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือ วิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์วันฉัตร จารุวรรณโน)

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

งานบัณฑิตศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๗๔๓๓ ๖๙๔๘

<http://bundit.skru.ac.th/>

ผู้ประสานงาน : นางสาวปรียนันท์ ทวีรัตน์ โทร. ๐๘ ๘๕๘๙ ๕๔๐๔

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ตามที่งานบัณฑิตศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้ขอความอนุเคราะห์ให้ข้าพเจ้า นางสาวสุจิตรา ประวงษ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยของ นางสาวปรียนันท์ ทวีรัตน์ รหัส ๖๓G๑๙๑๐๑๗ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ จังหวัดสงขลา” นั้น ข้าพเจ้าทราบรายละเอียดดังกล่าวแล้ว และพิจารณา

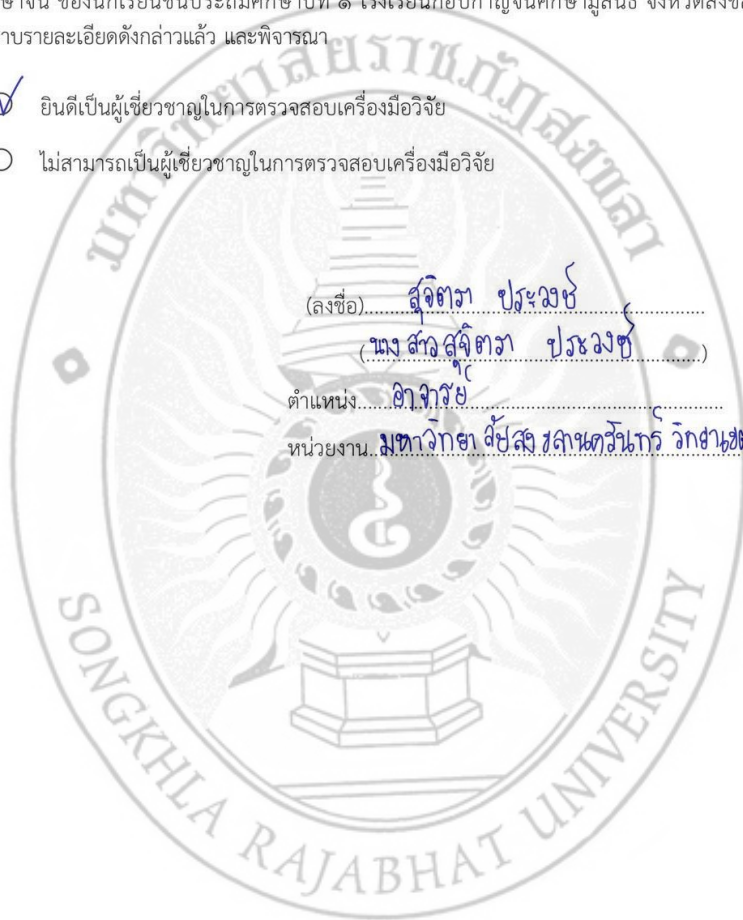
- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

(ลงชื่อ)..... สุจิตรา ประวงษ์

(นางสาว สุจิตรา ประวงษ์)

ตำแหน่ง..... อาจารย์

หน่วยงาน..... มหาวิทยาลัย รัชกาลที่ ๑ สาขาครุศาสตร์ วิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๓/๑๓๔

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๓ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวมณฑนา อินทร์คำ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางสาวปริญนันท์ ทวีรัตน์ รหัส ๖๓๐๙๑๐๑๗ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ จังหวัดสงขลา” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ดังนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศตร นภากุล อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาราย นางสาวปริญนันท์ ทวีรัตน์ พร้อมนี้ได้นำส่งเครื่องมือวิจัยมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์วันฉัตร จารวรรณโน)

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

งานบัณฑิตศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๗๔๓๓ ๖๙๔๘

<http://bundit.skru.ac.th/>

ผู้ประสานงาน : นางสาวปริญนันท์ ทวีรัตน์ โทร. ๐๘ ๘๕๘๙ ๕๔๐๔

แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ตามที่งานบัณฑิตศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้ขอความอนุเคราะห์ให้ข้าพเจ้า นางสาวมณฑนา อินทร์คำ เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยของ นางสาวปริญนันท์ ทวีรัตน์ รหัส ๖๓6๑๔๓๐๑๗ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (ภาคพิเศษ) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนกอบกาดูจน์ศึกษามูลนิธิ จังหวัดสงขลา" นั้น ข้าพเจ้าทราบรายละเอียดดังกล่าวแล้ว และพิจารณา

- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

陶华教育慈善学校华文教案

授课老师 ครูผู้สอน	王香梅 นางสาวปริญญ์ ทวีรัตน์	日期 วันที่	
课型 ประเภทรายวิชา	☒ 综合课 ☐ 拼音课 ☐ 活动课 ☐ 其他 _____		
主题 แผนการเรียนรู้	小学一年级 下学期 第九单元 总课时十二节 题目：我爱吃面条。หนูชอบกินก๋วยเตี๋ยว 第一课 所用课时四节 题目：你爱吃面条吗？		
教学目标 จุดประสงค์	1. นักเรียนฟังและระบุภาพได้ 2. นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ		
达标 มาตรฐาน ผลการเรียนรู้	มรูต 1.1 (ป.1/3) ตอบคำถามจากการฟังหรือการอ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ มรูต 1.2 (ป.1/1) พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง		
教具 สื่อการสอน 	☐ 实物类 ☐ 图片类 ☐ 媒体类 ☐ 其它 (请详细说明) สื่อของจริง: ก๋วยเตี๋ยว ข้าว แอปเปิ้ล น้ำ นม บัตรภาพ: ภาพก๋วยเตี๋ยว ภาพข้าว ภาพแอปเปิ้ล ภาพน้ำ ภาพนม บัตรคำศัพท์: 吃、米饭、面条、苹果、喝、牛奶、水、爱、不 วิดีโอ: บทสนทนา你爱吃面条吗? แลปประโยค: 1. 泰国人吃面条吗? 2. 泰国人吃面条。 3. 你爱吃面条吗? 4. 我爱吃。 5. 我不爱吃，我爱吃米饭。		

教学内容 เนื้อหาที่จะสอน	生词：吃、米饭、面条、苹果、喝、牛奶、水、爱、不 句型： 1. 泰国人吃面条吗？ 2. 泰国人吃面条。 3. 你爱吃面条吗？ 4. 我爱吃。 5. 我不爱吃，我爱吃米饭。			
重点 难点 สาระสำคัญ	重点：我爱喝牛奶。 ฉันชอบดื่มนมกินข้าว 我不爱吃面条。 ฉันไม่ชอบก๋วยเตี๋ยว 难点： การออกเสียง 吃 เพราะในภาษาไทยไม่มีตัวอักษร			
知识技能 สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	- ความสามารถในการสื่อสาร			
道德品行 คุณลักษณะอัน พึงประสงค์	- ใฝ่เรียนรู้			
评估标准 การวัดผลและ ประเมินผล	สิ่งที่ต้องการวัด	方法 วิธีวัดผล	方式 เครื่องมือ	标准 เกณฑ์การประเมิน
	นักเรียนฟังและระบุภาพได้	สังเกตการฟังและระบุภาพได้	แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน	ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
	นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ	สังเกตพูดเป็นคำสั้น ๆ	แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน	ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

教务主任หัวหน้าฝ่าย

校长ผู้อำนวยการ

<p>教学步骤 กระบวนการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน</p> <p>☐ 组织教学</p> <p>☐ 复习旧课</p> <p>☒ 新课导入</p> <p>☒ 课堂活动</p> <p>☐ 课堂练习</p> <p>☐ 总结</p> <p>☒ 家庭作业</p> <p>(若不够写, 可另附页)</p>	<p>ชั่วโมงที่ 1-2</p> <p>ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูทักทายนักเรียนโดยใช้คำว่า “同学们好!” - จากนั้นชี้แจงกฎในการเรียนออนไลน์ - ชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนรู้ - ชี้แจงสิ่งที่ต้องปฏิบัติระหว่างเรียน - ชี้แจงภาระงาน - เริ่มอธิบายคำศัพท์ 不 โดยครูให้นักเรียนดูบัตรภาพ จากนั้นถามนักเรียนว่านี่คือภาพอะไร - จากนั้นครูจึงให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู - ต่อมาครูอธิบายคำศัพท์ 爱 โดยครูให้นักเรียนดูบัตรภาพ จากนั้นถามนักเรียนว่านี่คือภาพอะไร - จากนั้นครูจึงให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู - เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้ว ครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不 ด้วย 爱 และอธิบายว่าเมื่อสักครู๋ครูสอน 爱 แปลว่า ชอบ ดังนั้น 不爱 จะแปลว่าอะไร <div style="text-align: center;"> 不 爱 </div> <ul style="list-style-type: none"> - ต่อมาครูสอนคำศัพท์ 吃 โดยครูให้นักเรียนดูบัตรภาพ จากนั้นถามนักเรียนว่านี่คือภาพอะไร - จากนั้นครูจึงให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์และออกเสียงคำศัพท์ให้
--	--

นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู โดยครูเทียบเสียง 吃 ในภาษาไทยให้กับนักเรียน และอธิบายเสริมว่าการออกเสียง 吃 ที่ถูกต้องนั้นจะต้องออกเสียงซ.ข้าง แต่ขณะพูดต้องให้ลิ้นติดเพดานด้วย

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้ว ครูจึงอธิบายการใช้ 吃 ว่าใช้เหมือนกับภาษาไทย โดยการพูดคำว่ากินก่อนแล้วจึงตามด้วยอาหารที่จะกิน

- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不吃 ต่อด้วย 吃 และอธิบายว่าเมื่อสักครู่ครูสอน 吃 แปลว่า กิน ดังนั้น 不吃 จะแปลว่าอะไร

不 吃

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱吃 ต่อด้วย 吃 และอธิบายว่า 爱吃 แปลว่า ชอบ ต่อด้วย 吃 แปลว่า กิน ดังนั้น 爱吃 แปลว่าอะไร

爱 吃

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不爱吃 ต่อด้วย 吃 และอธิบายว่า 不爱吃 แปลว่า ไม่ 爱吃 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน ดังนั้น 不爱吃 แปลว่าอะไร

不 爱 吃

- ต่อมาครูสอนคำศัพท์ 喝 โดยครูให้นักเรียนดูบัตรภาพ จากนั้นถามนักเรียนว่านี่คือภาพอะไร

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้ว ครูจึงอธิบายการใช้ 喝 ว่าใช้เหมือนกับภาษาไทย โดยการพูดคำว่าดื่มก่อนแล้วจึงตามด้วยเครื่องดื่ม

- ครูถามคำว่า 吃 และ 喝 ใช้อย่างไร ให้นักเรียนอธิบายความแตกต่างของ 2 คำนี้

- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不喝 ต่อด้วย 喝 และอธิบายว่าเมื่อสักครู่ครูสอน 喝 แปลว่า กิน ดังนั้น 不喝 จะแปลว่าอะไร

不 喝

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱喝 ต่อด้วย 喝 และอธิบายว่า 爱喝 แปลว่า ชอบ ต่อด้วย 喝 แปลว่า ดื่ม ดังนั้น 爱喝 แปลว่าอะไร

爱 喝

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 爱 ต่อด้วย 喝 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 爱 แปลว่า ชอบ 喝 แปลว่า ดื่ม ดังนั้น 不爱吃 แปลว่าอะไร

不 爱 喝

- ต่อมาครูจึงให้นักเรียนดูสื่อของจริงคือ ข้าว และถามนักเรียนว่า 这是什么?

- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 米饭 และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง ข้าว กิน ให้นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 吃 และ 米饭 มาให้นักเรียนออกเสียงและแปลความหมาย

吃 米饭

- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 米饭 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 吃 แปลว่า กิน 米饭 แปลว่า ข้าว ดังนั้น 不吃 米饭 จะแปลว่าอะไร

不 吃 米饭

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 米饭 และอธิบายว่า 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 米饭 แปลว่า ข้าว ดังนั้น 爱吃 米饭 แปลว่าอะไร

爱 吃 米饭

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 米饭 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 米饭 แปลว่า ข้าว ดังนั้น 不爱吃 米饭 แปลว่าอะไร

不 爱 吃 米饭

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนเข้าใจแล้วครูจึงนำสื่อของจริงคือ ก๋วยเตี๋ยวและถามนักเรียนว่า 这是什么?

	<p>- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 面条 และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู</p> <p>- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง ก๋วยเตี๋ยว กินให้นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 吃 และ 面条 มาให้นักเรียนออกเสียงและแปลความหมาย</p> <p style="text-align: center;">吃 面条</p> <p>- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 面条 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 吃 แปลว่า กิน 面条 แปลว่า ก๋วยเตี๋ยว ดังนั้น 不吃面条 จะแปลว่าอะไร</p> <p style="text-align: center;">不 吃 面条</p> <p>- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 面条 และอธิบายว่า 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 面条 แปลว่า ก๋วยเตี๋ยว ดังนั้น 爱吃面条 แปลว่าอะไร</p> <p style="text-align: center;">爱 吃 面条</p> <p>- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 面条 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 面条 แปลว่า ก๋วยเตี๋ยว ดังนั้น 不爱吃面条 แปลว่าอะไร</p> <p style="text-align: center;">不 爱 吃 面条</p> <p>- เมื่อสังเกตว่านักเรียนเข้าใจแล้วครูจึงนำสื่อของจริงคือ แอปเปิล และถามนักเรียนว่า 这是什么?</p> <p>- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 苹果 ออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู</p> <p>- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง แอปเปิล กินให้นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 吃 และ 苹果 มาให้นักเรียนออกเสียงและแปลความหมาย</p>
--	--

吃

苹果

- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 苹果 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 吃 แปลว่า กิน 苹果 แปลว่า แอปเปิล ดังนั้น 不吃 苹果 จะแปลว่าอะไร

不

吃

苹果

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 苹果 และอธิบายว่า 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 苹果 แปลว่า แอปเปิล ดังนั้น 爱吃 苹果 แปลว่าอะไร

爱

吃

苹果

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 苹果 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 苹果 แปลว่า แอปเปิล ดังนั้น 不爱吃 苹果 แปลว่าอะไร

不

爱

吃

苹果

- ครูนำสื่อของจริงมาทวนคำศัพท์นักเรียน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์ที่สอนไปมาทวนคำศัพท์เพื่อตรวจสอบความแม่นยำในการจำ

- ต่อมาครูให้นักเรียนดูสื่อของจริงคือ น้ำ และถามนักเรียนว่า 这是什么?

- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 水 และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนออกเสียงตามครู

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง น้ำ ต้มให้นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 喝 และ 水 มาให้นักเรียนออกเสียงและแปลความหมาย

喝

水

- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 喝 ต่อด้วย 水 และอธิบายว่า

不 แปลว่า ไม่ 喝 แปลว่า ดื่ม 水 แปลว่า น้ำ ดังนั้น 不喝水 จะแปลว่าอะไร

不 喝 水

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱 ต่อด้วย 喝 ต่อด้วย 水 และอธิบายว่า 爱 แปลว่า ชอบ 喝 แปลว่า ดื่ม 水 แปลว่า น้ำ ดังนั้น 爱喝水 แปลว่าอะไร

爱 喝 水

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 爱 ต่อด้วย 喝 ต่อด้วย 水 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 爱 แปลว่า ชอบ 喝 แปลว่า ดื่ม 水 แปลว่า น้ำ ดังนั้น 不爱喝水 แปลว่าอะไร

不 爱 喝 水

- เมื่อนักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงให้นักเรียนดูสื่อของจริงคือ นม และถามนักเรียนว่า 这是什么?

- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 牛奶 และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง น้ำ ดื่มให้นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 喝 และ 牛奶 มาให้นักเรียนออกเสียงและแปลความหมาย

喝 牛奶

- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 喝 ต่อด้วย 牛奶 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 喝 แปลว่า ดื่ม 牛奶 แปลว่า นม ดังนั้น 不喝牛奶 จะแปลว่าอะไร

不 喝 牛奶

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱 ต่อด้วย 喝 ต่อด้วย 牛奶 และอธิบายว่า 爱

แปลว่า ชอบ 喝 แปลว่า ต้ม 牛奶 แปลว่า นม ดังนั้น 爱喝牛奶 แปลว่าอะไร

爱

喝

牛奶

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 爱 ต่อด้วย 喝 ต่อด้วย 牛奶 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 爱 แปลว่า ชอบ 喝 แปลว่า ต้ม 牛奶 แปลว่า นม ดังนั้น 不爱喝牛奶 แปลว่าอะไร

不

爱

喝

牛奶

- ครูทดสอบการจำคำศัพท์โดยให้นักเรียนเล่นเกมจับคู่บัตรคำศัพท์และบัตรภาพให้สัมพันธ์กัน

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้ทั้งหมดแล้วนั้น ครูจึงให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอบทสนทนา

- หลังจากดูบทสนทนาจบครูสอนบทสนทนาที่ละประโยคด้วยสื่อแถบประโยค ประโยคที่ 1 泰国人吃面条吗? ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครู ครูถามนักเรียนว่าในประโยคดังกล่าวรู้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้าง ครูแกะคำศัพท์ทีละคำให้นักเรียน 泰国人 คนไทย 吃 กิน 面条 ก๋วยเตี๋ยว 吗 ไหม ครูถามนักเรียนว่าประโยคดังกล่าวแปลว่าอะไร จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง

- ต่อมาในประโยคที่ 2 泰国人吃面条。 ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครู ครูชี้แจงนักเรียนว่าประโยคดังกล่าวแตกต่างจากประโยคแรกตรงที่ไม่มี 吗 ดังนั้นนักเรียนคิดว่า 泰国人吃面条。 แปลว่าอะไร จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง

- ประโยคที่ 3 你爱吃面条吗? ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครู ครูถามนักเรียนว่าในประโยคดังกล่าวรู้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้าง ครูแกะคำศัพท์ทีละคำ ให้นักเรียนแปลความหมายจากคำศัพท์ 你 เธอ 爱 ชอบ 吃 กิน 面条 ก๋วยเตี๋ยว 吗 ไหม

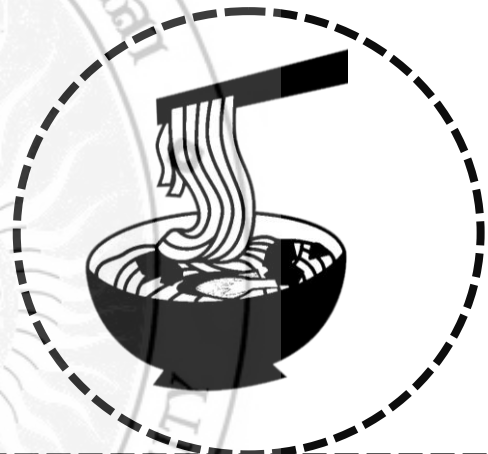
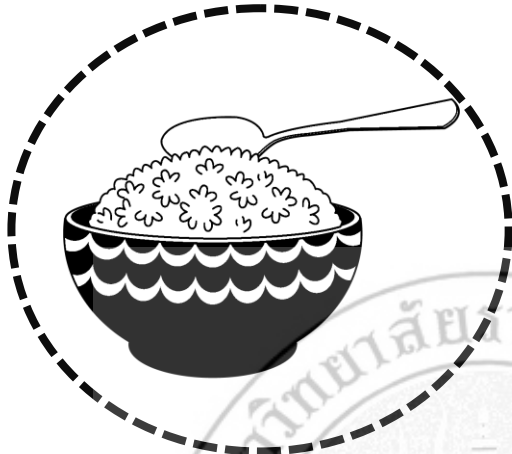
- ประโยคที่ 4 我爱吃。 ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครู และครู

	<p>ถามความหมายประโยคดังกล่าว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประโยคที่ 5 我不爱吃, 我爱吃米饭。 ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครูและครูถามความหมายประโยคดังกล่าว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง - จากนั้นครูให้นักเรียนดูวิดีโอบทสนทนาอีกครั้งพร้อมออกเสียงตาม <p>ชั่วโมงที่ 3-4</p> <p>ขั้นระหว่างการศึกษาปฏิบัติงาน</p> <p>ขั้นปฏิบัติงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูมอบหมายงานให้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนทำชิ้นงานอาหารและเครื่องดื่ม คำถามมีดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • 你爱吃什么? • 你爱喝什么? • 你不爱吃什么? • 你不爱喝什么? - จากนั้นตอบคำถามเป็นภาษาจีน โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องแก้ไขข้อบกพร่องระหว่างปฏิบัติการงาน <p>การเตรียมนำเสนอ</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนเตรียมตัวในการตอบคำถามจากงานที่ครูมอบหมาย ซึ่งครูจะคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการใช้คำศัพท์ และการซักซ้อมเพื่อให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจก่อนการนำเสนอ <p>รายงานต่อชั้นเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูพูดคำศัพท์จากรูปภาพให้นักเรียนฟังและระบุรูปภาพนั้นให้ได้ - นักเรียนนำชิ้นงานชิ้นมานำเสนอรายบุคคล - ครูคอยสังเกตและบันทึกไวยากรณ์ ภาษาที่นักเรียนใช้ไม่ถูกต้อง <p>ขั้นหลังการศึกษาปฏิบัติงาน</p> <p>วิเคราะห์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูวิเคราะห์ความบกพร่องทางการใช้ภาษา ในด้านคำศัพท์และ
--	---

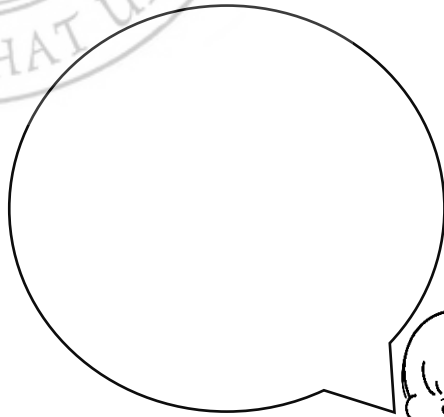
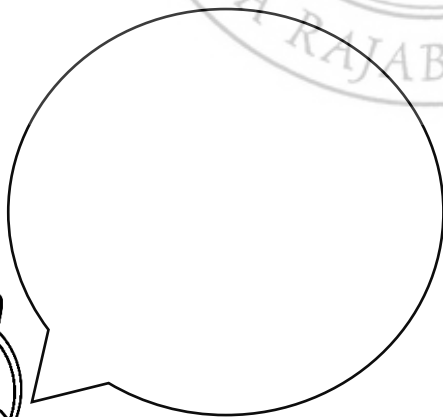
	<p>ประโยค ที่ใช้ในการรายงานผลหน้าชั้นเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - จากนั้นครูให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง <p>ฝึก</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูทบทวนคำศัพท์โดยใช้สื่อบัตรภาพ - ครูทบทวนการถาม-ตอบ ว่าคำถามดังต่อไปนี้สามารถตอบอะไรได้บ้าง โดยสื่อบัตรภาพในการทบทวน <ul style="list-style-type: none"> • 你爱吃什么? • 你爱喝什么? • 你不爱吃什么? • 你不爱喝什么?
--	---

คำชี้แจง ให้นักเรียนระบายสีอาหารและเครื่องดื่ม จากนั้นตัดตาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนตัดรูปอาหารและเครื่องดื่มที่นักเรียนชอบและไม่ชอบ จากนั้นนำเสนอ

姓名.....小.....

陶华教育慈善学校华文课教学反思

日期： 年 月 日

班级		单元		姓名	
教学教果					
存在问题					
原因					
改进措施					
教务建议	签名：				
校长意见	签名：				

เลขที่	นักเรียนฟังและระบุภาพ ได้				นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ ได้				คะแนนรวม	เกณฑ์การประเมิน คุณภาพ
	1	2	3	4	5	6	7	8		
21										
22										
23										
24										
25										

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง 你爱吃面条吗?

ประเด็นที่ 1 นักเรียนฟังและระบุภาพได้ จำนวน 4 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

เกณฑ์	คะแนน
ตอบถูก	1
ตอบผิด	0

ประเด็นที่ 2 นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ ได้ จำนวน 4 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

เกณฑ์	คะแนน
ตอบถูก	1
ตอบผิด	0

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
เรื่อง 你爱吃面条吗?

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การประเมินความสามารถ ในการฟัง-พูด ภาษาจีน				คะแนน รวม
	3	2	1	0	
นักเรียนฟัง และระบุภาพ ได้	นักเรียนฟัง และระบุภาพ ได้ถูกต้อง จำนวน 3-4 คะแนน	นักเรียนฟัง และระบุภาพ ได้ถูกต้อง จำนวน 2 คะแนน	นักเรียนฟัง และระบุภาพ ได้ถูกต้อง จำนวน 1 คะแนน	นักเรียนฟัง แต่ไม่สามารถ ระบุภาพได้	3
นักเรียนพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้	นักเรียนพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้ จำนวน 3-4 คะแนน	นักเรียนพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้ จำนวน 2 คะแนน	นักเรียนพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้ จำนวน 1 คะแนน	นักเรียนไม่ สามารถพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้	3
รวม					6

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ คะแนนการ พัฒนาความสามารถในการฟังภาษาจีน มี
รายละเอียด ดังนี้

- 5-6 คะแนน หมายถึง ดี
3-4 คะแนน หมายถึง พอใช้
0-2 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

陶华教育慈善学校华文教案

授课老师 ครูผู้สอน	王香梅 นางสาวปรียนันท์ ทวีรัตน์	日期 วันที่	
课型 ประเภทรายวิชา	☒ 综合课 ☐ 拼音课 ☐ 活动课 ☐ 其他 _____		
主题 แผนการเรียนรู้	小学一年级 下学期 第九单元 总课时十二节 题目：我爱吃面条。 หนูชอบกินก๋วยเตี๋ยว 第二课 所用课时四节 题目：这儿是我的饭店。		
教学目标 จุดประสงค์	1. นักเรียนฟังและบอกความหมาย 2. นักเรียนพูดเป็นประโยค		
达标 มาตรฐาน ผลการเรียนรู้	มรูต 1.1 (ป.1/3) ตอบคำถามจากการฟังหรือการอ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ มรูต 1.2 (ป.1/1) พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง		
教具 สื่อการสอน 	☐ 实物类 ☐ 图片类 ☐ 媒体类 ☒ 其它 (请详细说明) สื่อของจริง: โจ๊ก ต้มข้าว สลัด ซาลาเปา ชา กาแฟ บัตรภาพ: ภาพโจ๊ก ภาพต้มข้าว ภาพสลัด ภาพซาลาเปา ภาพชา ภาพกาแฟ บัตรคำศัพท์: 谢谢、不客气、粥、点心、沙拉、包子、茶、咖啡 วิดีโอ: บทสนทนา这儿是我的饭店。 แถบประโยค: 1. 这儿是我的饭店。 2. 有粥吗? 3. 有粥, 你喝咖啡吗? 4. 我不喝咖啡, 我喝牛奶。 5. 你的粥和牛奶。 6. 谢谢。		

	<p>7. 不客气。你不爱喝咖啡吗？</p> <p>8. 我不爱喝咖啡。</p>			
教学内容 เนื้อหาที่จะสอน	<p>生词：谢谢、不客气、粥、点心、沙拉、包子、茶、咖啡</p> <p>句型： 1. 这儿是我的饭店。 2. 有粥吗？ 3. 有粥，你喝咖啡吗？ 4. 我不喝咖啡，我喝牛奶。 5. 你的粥和牛奶。 6. 谢谢。 7. 不客气。你不爱喝咖啡吗？ 8. 我不爱喝咖啡。</p>			
重点 难点 สาระสำคัญ	<p>重点：这儿是饭店。有.....、.....、.....。</p> <p>难点：การใช้ 谢谢 และ 不客气</p>			
知识技能 สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	ความสามารถในการสื่อสาร			
道德品行 คุณลักษณะอัน พึงประสงค์	- ใฝ่เรียนรู้			
评估标准 การวัดผลและ ประเมินผล	สิ่งที่ต้องการวัด	方法 วิธีวัดผล	方式 เครื่องมือ	标准 เกณฑ์การประเมิน
	นักเรียนฟังและ บอกความหมาย	สังเกตการฟัง และบอก ความหมาย	แบบบันทึก การประเมิน ความสามารถ ในการฟัง-พูด ภาษาจีน	เกณฑ์การประเมินคุณภาพ คะแนนการพัฒนา ความสามารถในการฟัง ภาษาจีน มีรายละเอียด ดังนี้ 5-6 คะแนน หมายถึงดี

评估标准 การวัดผลและ ประเมินผล	สิ่งที่ต้องการวัด	方法 วิธีวัดผล	方式 เครื่องมือ	标准 เกณฑ์การประเมิน
				3-4 คะแนน หมายถึงพอใช้ 0-2 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
	นักเรียนพูดเป็น พูดเป็นประโยค	สังเกตพูด เป็นประโยค	แบบบันทึก การประเมิน ความสามารถ ในการฟัง-พูด ภาษาจีน	เกณฑ์การประเมินคุณภาพ คะแนนการพัฒนา ความสามารถในการฟัง ภาษาจีน มีรายละเอียด ดังนี้ 5-6 คะแนน หมายถึงดี 3-4 คะแนน หมายถึงพอใช้ 0-2 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

教务主任หัวหน้าฝ่าย

校长ผู้อำนวยการ

<p>教学步骤</p> <p>กระบวนการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน</p> <p>☐ 组织教学</p> <p>☐ 复习旧课</p> <p>☒ 新课导入</p> <p>☒ 课堂活动</p> <p>☐ 课堂练习</p> <p>☐ 总结</p> <p>☒ 家庭作业</p> <p>(若不够 写, 可另附 页)</p>	<p>ชั่วโมงที่ 1-2</p> <p><u>ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูทักทายนักเรียนโดยใช้คำว่า “同学们好!” - ชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนรู้ - ชี้แจงสิ่งที่ต้องปฏิบัติระหว่างเรียน - ชี้แจงภาระงาน - ทบทวนความรู้ที่ผ่านมา - เริ่มให้นักเรียนดูสื่อของจริงคือ โจ๊ก และถามนักเรียนว่า 这是什么? - ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 吃 และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู - เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง 粥 กินให้นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 吃 และ 粥 มาให้นักเรียนออกเสียงและแปลความหมาย <div style="display: flex; justify-content: center; gap: 20px;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;">吃</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;">粥</div> </div> <ul style="list-style-type: none"> - ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 粥 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 吃 แปลว่า กิน 粥 แปลว่า โจ๊ก ดังนั้น 不吃粥 จะแปลว่าอะไร <div style="display: flex; justify-content: center; gap: 20px;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;">不</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;">吃</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;">粥</div> </div> <ul style="list-style-type: none"> - ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 粥 และอธิบายว่า 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 粥 แปลว่า โจ๊ก ดังนั้น 爱吃粥 แปลว่าอะไร <div style="display: flex; justify-content: center; gap: 20px;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;">爱</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;">吃</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;">粥</div> </div> <ul style="list-style-type: none"> - ครูนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 粥 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 粥 แปลว่า โจ๊ก ดังนั้น
---	---

不爱吃粥แปลว่าอะไร

不 爱 吃 粥

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนเข้าใจแล้วครูจึงนำสื่อของจริงคือ ต้มข้าวและถามนักเรียนว่า这是什么?

- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์,点心และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง,点心กินให้นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า吃และ点心มาให้นักเรียนออกเสียงและแปลความหมาย

吃 点心

- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不ต่อด้วย吃ต่อด้วย点心และอธิบายว่า不 แปลว่า ไม่吃แปลว่า กิน 点心แปลว่า ต้มข้าว ดังนั้น不吃点心จะแปลว่าอะไร

不 吃 点心

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱ต่อด้วย吃ต่อด้วย点心และอธิบายว่า爱แปลว่า ชอบ 吃แปลว่า กิน 点心แปลว่า ต้มข้าว ดังนั้น爱吃点心แปลว่าอะไร

爱 吃 点心

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不ต่อด้วย 爱ต่อด้วย吃ต่อด้วย点心และอธิบายว่า不 แปลว่า ไม่ 爱แปลว่า ชอบ 吃แปลว่า กิน 点心แปลว่า ต้มข้าว ดังนั้น不爱吃点心แปลว่าอะไร

不 爱 吃 点心

	<p>- เมื่อสังเกตว่านักเรียนเข้าใจแล้วครูจึงนำสื่อของจริงคือ สลัด และถามนักเรียนว่า这是什么?</p> <p>- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 沙拉 ออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู</p> <p>- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง สลัด กิน ให้นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 吃 และ 沙拉 มาให้นักเรียนออกเสียงและแปลความหมาย</p> <p style="text-align: center;">吃 沙拉</p> <p>- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 沙拉 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 吃 แปลว่า กิน 沙拉 แปลว่า สลัด ดังนั้น 不吃 沙拉 จะแปลว่าอะไร</p> <p style="text-align: center;">不 吃 沙拉</p> <p>- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 沙拉 และอธิบายว่า 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 沙拉 แปลว่า สลัด ดังนั้น 爱吃 沙拉 แปลว่าอะไร</p> <p style="text-align: center;">爱 吃 沙拉</p> <p>- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 沙拉 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 沙拉 แปลว่า สลัด ดังนั้น 不爱吃 沙拉 แปลว่าอะไร</p> <p style="text-align: center;">不 爱 吃 沙拉</p> <p>- เมื่อสังเกตว่านักเรียนเข้าใจแล้วครูจึงนำสื่อของจริงคือ ซาลาเปา และถามนักเรียนว่า这是什么?</p> <p>- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 包子 ออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง</p>
--	---

และให้นักเรียนออกเสียงตามครู

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง 包子 กิน ให้นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็น ภาษาจีน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 吃และ 包子 มาให้นักเรียนออก เสียงและแปลความหมาย

吃

包子

- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不ต่อด้วย吃ต่อด้วย 包子 และ อธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่吃แปลว่า กิน 包子แปลว่า ซาลาเปาดังนั้น 不 吃包子 จะแปลว่าอะไร

不

吃

包子

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱ต่อด้วย吃ต่อด้วย 包子 และอธิบายว่า 爱 แปลว่า ชอบ 吃แปลว่า กิน 包子แปลว่า ซาลาเปาดังนั้น ดังนั้น 爱吃 包子แปลว่าอะไร

爱

吃

包子

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不ต่อด้วย 爱ต่อด้วย吃ต่อด้วย 包子 และ อธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 爱แปลว่า ชอบ 吃แปลว่า กิน 包子แปลว่า ซาลาเปาดังนั้น 不爱吃包子 แปลว่าอะไร

不

爱

吃

包子

- เมื่อนักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงให้นักเรียนดูสื่อของจริงคือ นม และถามนักเรียนว่า这是什么?

- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 茶 และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง ชา ตีมให้ นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน

จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 喝และ茶มาให้นักเรียนออกเสียงและแปล
ความหมาย

喝

茶

- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不ต่อด้วย喝ต่อด้วย茶และอธิบายว่า
不 แปลว่า ไม่喝แปลว่า ดื่ม茶แปลว่า ชา ดังนั้น 不喝茶จะแปลว่า
อะไร

不

喝

茶

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱ต่อด้วย喝ต่อด้วย茶และอธิบายว่า爱
แปลว่า ชอบ喝แปลว่า ดื่ม茶แปลว่า ชา ดังนั้น 爱喝茶แปลว่าอะไร

爱

喝

茶

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不ต่อด้วย爱ต่อด้วย喝ต่อด้วย茶และอธิบาย
ว่า不 แปลว่า ไม่爱แปลว่า ชอบ喝แปลว่า ดื่ม茶แปลว่า ชา ดังนั้น 不
爱喝茶แปลว่าอะไร

不

爱

喝

茶

- เมื่อนักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงให้นักเรียนดูสื่อของจริงคือ กาแฟ
และถามนักเรียนว่า这是什么?

- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 咖啡และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียน
ฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู

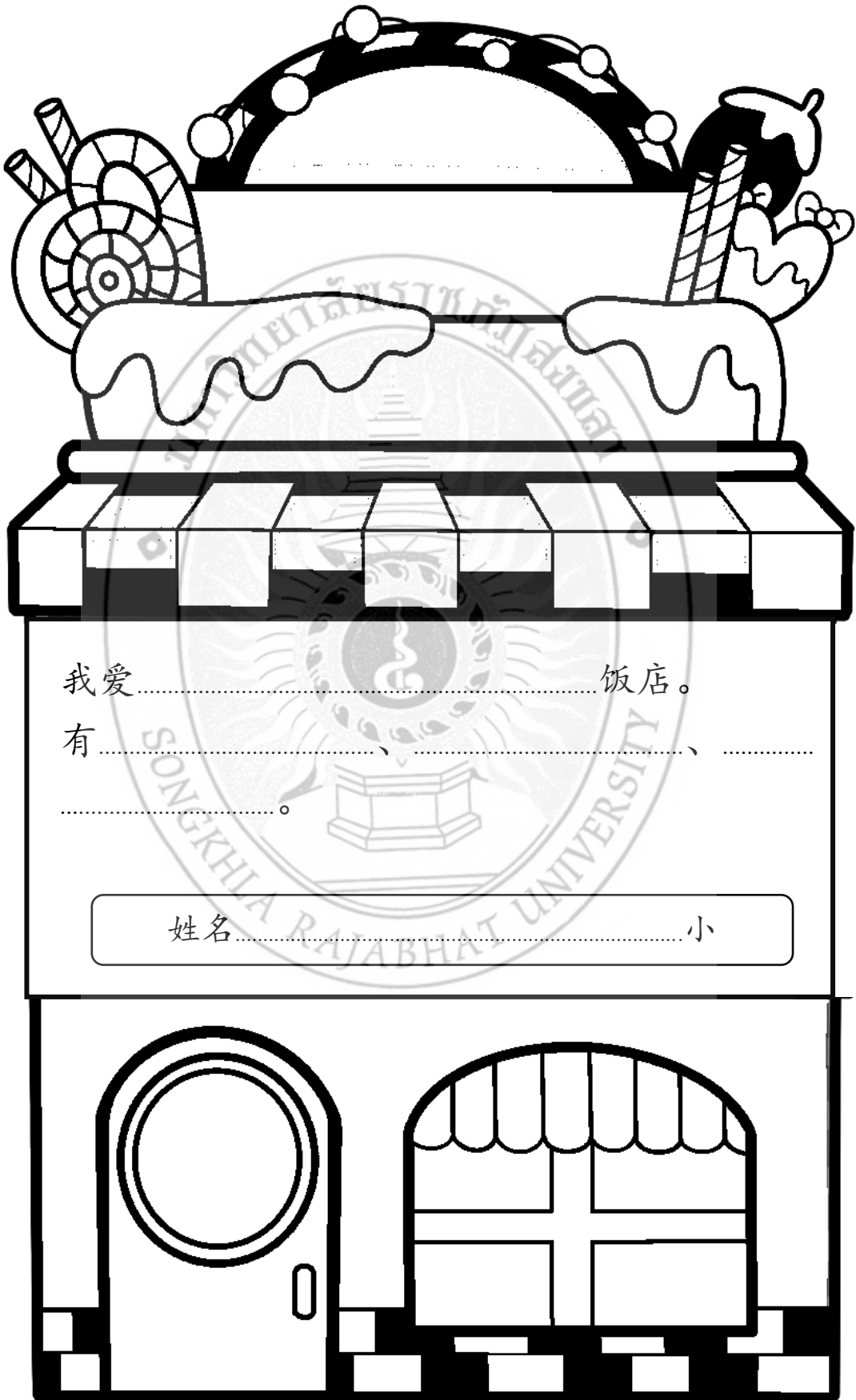
- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง ชา ดื่มให้
นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน
จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 喝และ咖啡มาให้นักเรียนออกเสียงและแปล
ความหมาย

喝

咖啡

	<p>店 ร้านอาหาร ครูถามนักเรียนว่าประโยคดังกล่าวแปลว่าอะไร จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต่อมาในประโยคที่ 2 有粥吗? ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครู ครูถามนักเรียนว่าในประโยคดังกล่าวรู้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้าง ครูแกะคำศัพท์ทีละคำให้นักเรียน 有 粥 ใจ 吗 ไหม ครูถามนักเรียนว่าประโยคดังกล่าวแปลว่าอะไร จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง - ประโยคที่ 3 有粥, 你喝咖啡吗? ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครู ครูถามนักเรียนว่าในประโยคดังกล่าวรู้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้าง ครูแกะคำศัพท์ทีละคำ ให้นักเรียนแปลความหมายจากคำศัพท์ 有 粥 ใจ 你 เธอ 喝 ดื่ม 咖啡 กาแฟ 吗 ไหม - ประโยคที่ 4 我不喝咖啡, 我喝牛奶。 ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครูและครูถามความหมายประโยคดังกล่าว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง - ประโยคที่ 5 你的粥和牛奶。 ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครูและครูถามความหมายประโยคดังกล่าว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง - ประโยคที่ 6 谢谢。 ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครูและครูถามความหมายประโยคดังกล่าว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง - ประโยคที่ 7 不客气。你不爱喝咖啡吗? ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครูและครูถามความหมายประโยคดังกล่าว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง - ประโยคที่ 8 我不爱喝咖啡。 ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครูและครูถามความหมายประโยคดังกล่าว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง - จากนั้นครูให้นักเรียนดูวิดีโอบทสนทนาอีกครั้งพร้อมออกเสียงตาม <p>ชั่วโมงที่ 3-4</p> <p><u>ขั้นระหว่างการศึกษาปฏิบัติงาน</u></p> <p>ขั้นปฏิบัติงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูมอบหมายงานให้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ
--	---

	<p>โดยรับบทเป็นเจ้าของร้านอาหาร แนะนำเมนูอาหารในร้านอาหารของตัวเอง จำนวน 3 เมนู ดังนี้</p> <p>这儿是.....饭店。有.....、.....、.....。</p> <p>- โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษา ได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องแก้ไขข้อบกพร่องระหว่างปฏิบัติการงาน</p> <p>การเตรียมนำเสนอ</p> <p>- นักเรียนเตรียมตัวในการตอบคำถามจากงานที่ครูมอบหมาย ซึ่งครูจะ คอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการใช้คำศัพท์ และการซักซ้อมเพื่อให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจก่อนการนำเสนอ</p> <p>รายงานต่อชั้นเรียน</p> <p>- นักเรียนนำเสนอรายบุคคล</p> <p>- จากนั้นครูให้นักเรียนที่เป็นผู้รับชมเลือกเมนูจากร้านอาหารของ เพื่อนที่ตนเองชื่นชอบจำนวน 3 เมนู เขียนชื่อของเจ้าของร้านและเมนูอาหาร เป็นภาษาไทย ดังนี้</p> <p>我爱.....饭店。有.....、.....、.....。</p> <p>- ครูคอยสังเกตและบันทึกไวยากรณ์ ภาษาที่นักเรียนใช้ไม่ถูกต้อง</p> <p>ขั้นหลังการปฏิบัติงาน</p> <p>วิเคราะห์</p> <p>- ครูวิเคราะห์ความบกพร่องทางการใช้ภาษา ในด้านคำศัพท์ และ ประโยค ที่ใช้ในการรายงานผลหน้าชั้นเรียน</p> <p>- จากนั้นครูให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง</p> <p>ฝึก</p> <p>- ครูทบทวนการถาม-ตอบ ว่าคำถามดังต่อไปนี้สามารถตอบอะไรได้ บ้าง โดยสื่อบัตรภาพในการทบทวน</p> <ul style="list-style-type: none"> • 你吃什么？ • 你喝什么？ • 你不吃什么？ • 你不喝什么？
--	--

我爱.....饭店。
有.....、.....
.....。

姓名.....小

陶华教育慈善学校华文课教学反思

日期： 年 月 日

班级		单元		姓名	
教学教果					
存在问题					
原因					
改进措施					
教务建议	签名：				
校长意见	签名：				

เลขที่	นักเรียนฟังและบอก ความหมาย				นักเรียนพูดเป็นประโยค				คะแนนรวม	เกณฑ์การประเมิน คุณภาพ
	3	2	1	0	3	2	1	0		
21										
22										
23										
24										
25										

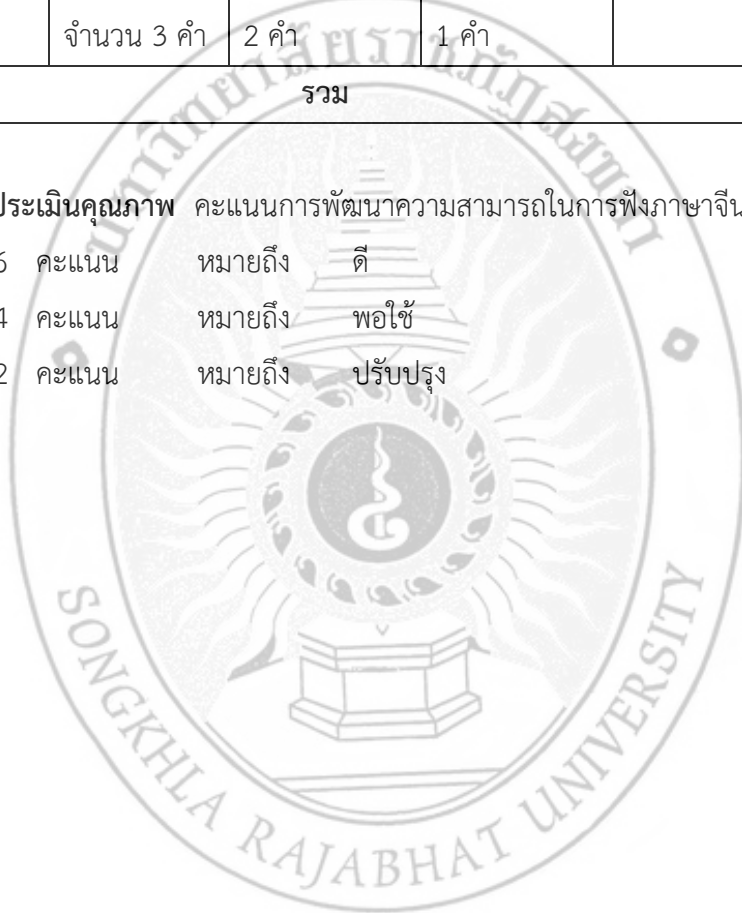
เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
เรื่อง 这儿是我的饭店。

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การประเมินความสามารถ ในการฟัง-พูด ภาษาจีน				คะแนน รวม
	3	2	1	0	
นักเรียนฟัง และบอก ความหมาย	นักเรียนฟัง และบอก ความหมาย จากประโยค ที่เพื่อน นำเสนอ จำนวน 3-4 คำ	นักเรียนฟัง และบอก ความหมาย จากประโยคที่ เพื่อนนำเสนอ จำนวน 2 คำ	นักเรียนฟัง และบอก ความหมาย จากประโยคที่ เพื่อนนำเสนอ จำนวน 1 คำ	นักเรียนฟัง แต่ไม่สามารถ บอก ความหมาย จากประโยค ที่เพื่อน นำเสนอได้	3
นักเรียนพูด เป็นประโยค	นักเรียนพูด เป็นประโยค ถูกต้อง ไวยากรณ์	นักเรียนพูด เป็นประโยค ถูกต้อง ไวยากรณ์	นักเรียนพูด เป็นประโยค ถูกต้อง ไวยากรณ์	นักเรียนไม่ สามารถพูด เป็นประโยค ได้	3

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การประเมินความสามารถ ในการฟัง-พูด ภาษาจีน				คะแนน รวม
	3	2	1	0	
	และได้ใช้คำ ศัพท์ตามที่ กำหนด จำนวน 3 คำ	และได้ใช้คำ ศัพท์ตามที่ กำหนดจำนวน 2 คำ	และได้ใช้คำ ศัพท์ตามที่ กำหนดจำนวน 1 คำ		
รวม					6

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ คะแนนการพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาจีน มีรายละเอียด ดังนี้

- 5-6 คะแนน หมายถึง ดี
- 3-4 คะแนน หมายถึง พอใช้
- 0-2 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

陶华教育慈善学校华文教案

授课老师 ครูผู้สอน	王香梅 นางสาวปริญนันท์ ทวีรัตน์	日期 วันที่	
课型 ประเภทรายวิชา	☒ 综合课 ☐ 拼音课 ☐ 活动课 ☐ 其他 _____		
主题 แผนการเรียนรู้	小学一年级 下学期 第九单元 总课时十二节 题目：我爱吃面条。 หนูชอบกินก๋วยเตี๋ยว 第三课 所用课时四节 题目：你们吃苹果吗？		
教学目标 จุดประสงค์	1. นักเรียนฟังและตอบคำถามได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบได้		
达标 มาตรฐาน ผลการเรียนรู้	มลฐ 1.1 (ป.1/3) ตอบคำถามจากการฟังหรือการอ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ มลฐ 1.2 (ป.1/1) พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง		
教具 สื่อการสอน 	☐ 实物类 ☐ 图片类 ☐ 媒体类 ☒ 其它 (请详细说明) สื่อของจริง: เกี้ยว ขนมปัง ข้าวผัด น้ำเต้าหู้ บัตรภาพ: ภาพเกี้ยว ภาพขนมปัง ภาพข้าวผัด ภาพน้ำเต้าหู้ บัตรคำศัพท์: 饺子、面包、炒饭、豆浆、我、你、爸爸、妈妈、泰国人 วิดีโอ: บทสนทนา你们吃苹果吗? แถบประโยค: 1. 妈妈，苹果在哪儿？ 2. 在那儿。 3. 你们吃苹果吗？ 4. 吃，我爱吃苹果。 5. 吃，谢谢。 6. 谢谢，我不爱吃苹果。		

	<p>7. 爸爸、妈妈，你们吃苹果吗？</p> <p>8. 吃，谢谢。</p> <p>9. 不客气。</p>			
教学内容 เนื้อหาที่จะสอน	<p>生词：饺子、面包、炒饭、豆浆</p> <p>句型： 1. 妈妈，苹果在哪儿？</p> <p>2. 在那儿。</p> <p>3. 你们吃苹果吗？</p> <p>4. 吃，我爱吃苹果。</p> <p>5. 吃，谢谢。</p> <p>6. 谢谢，我不爱吃苹果。</p> <p>7. 爸爸、妈妈，你们吃苹果吗？</p> <p>8. 吃，谢谢。</p> <p>9. 不客气。</p>			
重点 难点 สาระสำคัญ	<p>重点：你们吃苹果吗？</p> <p>难点： การเปลี่ยนประธานในประโยค</p>			
知识技能 สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	<p>- ความสามารถในการสื่อสาร</p>			
道德品行 คุณลักษณะอัน พึงประสงค์	<p>- ใฝ่เรียนรู้</p>			
评估标准 การวัดผลและ ประเมินผล	สิ่งที่ต้องการวัด	方法 วิธีวัดผล	方式 เครื่องมือ	标准 เกณฑ์การประเมิน
	<p>นักเรียนฟังและ ตอบคำถามได้ ถูกต้อง</p>	<p>สังเกตการฟัง และตอบ คำถาม</p>	<p>แบบสังเกต</p>	<p>ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน</p> <p>3 คะแนน หมายถึง ดี</p> <p>2 คะแนน หมายถึง พอใช้</p> <p>1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง</p>

评估标准 การวัดผลและ ประเมินผล	สิ่งที่ต้องการวัด	方法 วิธีวัดผล	方式 เครื่องมือ	标准 เกณฑ์การประเมิน
	นักเรียนสามารถ พูดโต้ตอบได้	สังเกตการพูด โต้ตอบ	แบบสังเกต	ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาจีน 3 คะแนน หมายถึง ดี 2 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

教务主任หัวหน้าฝ่าย

校长ผู้อำนวยการ

<p>教学步骤 กระบวนการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน</p> <p>☐ 组织教学</p> <p>☐ 复习旧课</p> <p>☒ 新课导入</p> <p>☒ 课堂活动</p> <p>☐ 课堂练习</p> <p>☐ 总结</p>	<p>ชั่วโมงที่ 1-2</p> <p>ขั้นก่อนการปฏิบัติการงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูทักทายนักเรียนโดยใช้คำว่า “同学们好!” - ชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนรู้ - ชี้แจงสิ่งที่ต้องปฏิบัติระหว่างเรียน - ชี้แจงภาระงาน - ทบทวนความรู้ที่ผ่านมา - เริ่มให้นักเรียนดูสื่อของจริงคือ เกี้ยว และถามนักเรียนว่า这是什么? - ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 饺子 และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู - เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง 饺子 กินให้นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 吃 และ 饺子 มาให้นักเรียนออกเสียงและแปลความหมาย
--	---

☑家庭作业

(若不够
写, 可另附
页)

吃

饺子

- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 饺子 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 吃 แปลว่า กิน 饺子 แปลว่า เกี้ยว ดังนั้น 不吃饺子 จะแปลว่าอะไร

不

吃

饺子

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 饺子 และอธิบายว่า 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 饺子 แปลว่า เกี้ยว ดังนั้น 爱吃饺子 แปลว่าอะไร

爱

吃

饺子

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 饺子 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 饺子 แปลว่า เกี้ยว ดังนั้น 不爱吃饺子 แปลว่าอะไร

不

爱

吃

饺子

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนเข้าใจแล้วครูจึงนำสื่อของจริงคือ ขนมปังและถามนักเรียนว่า 这是什么?

- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 面包 และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง 面包 กินให้นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 吃 และ 面包 มาให้นักเรียนออกเสียงและแปลความหมาย

吃

面包

- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 面包 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 吃 แปลว่า กิน 面包 แปลว่า ขนมปัง ดังนั้น 不

吃面包 จะแปลว่าอะไร

不 吃 面包

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 面包 และอธิบายว่า 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 面包 แปลว่า ขนมปัง ดังนั้น 爱吃面包 แปลว่าอะไร

爱 吃 面包

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 爱 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 面包 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 爱 แปลว่า ชอบ 吃 แปลว่า กิน 面包 แปลว่า ขนมปัง ดังนั้น 不爱吃面包 แปลว่าอะไร

不 爱 吃 面包

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนเข้าใจแล้วครูจึงนำสื่อของจริงคือ ข้าวผัด และถามนักเรียนว่า 这是什么?

- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 炒饭 ออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง 炒饭 แปลว่า ข้าวผัด กินให้นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 吃 และ 炒饭 มาให้นักเรียนออกเสียงและแปลความหมาย

吃 炒饭

- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 吃 ต่อด้วย 炒饭 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 吃 แปลว่า กิน 炒饭 แปลว่า ข้าวผัด ดังนั้น 不吃炒饭 จะแปลว่าอะไร

不 吃 炒饭

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱ต่อด้วย吃ต่อด้วย炒饭และอธิบายว่า爱แปลว่า ชอบ 吃แปลว่า กิน炒饭แปลว่า ข้าวผัด ดังนั้น ดังนั้น 爱吃炒饭แปลว่าอะไร

爱

吃

炒饭

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不ต่อด้วย 爱ต่อด้วย吃ต่อด้วย炒饭และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 爱แปลว่า ชอบ 吃แปลว่า กิน炒饭แปลว่า ข้าวผัด ดังนั้น 不爱吃炒饭แปลว่าอะไร

不

爱

吃

炒饭

- เมื่อนักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงให้นักเรียนดูสื่อของจริงคือ น้ำเต้าหู้ และถามนักเรียนว่า这是什么?

- ครูให้นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ 豆浆และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนออกเสียงตามครู

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้แล้วครูจึงนำสื่อของจริง น้ำเต้าหู้ ต้มให้นักเรียนดูและถามว่าครูกำลังทำอะไร โดยกระตุ้นให้นักเรียนพูดเป็นภาษาจีน จากนั้นนำบัตรคำศัพท์คำว่า 喝และ 豆浆มาให้นักเรียนออกเสียงและแปลความหมาย

喝

豆浆

- ต่อมาครูจึงนำบัตรคำศัพท์ 不ต่อด้วย喝ต่อด้วย豆浆และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 喝แปลว่า ต้ม 豆浆แปลว่า น้ำเต้าหู้ ดังนั้น 不喝豆浆จะแปลว่าอะไร

不

喝

豆浆

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 爱ต่อด้วย喝ต่อด้วย豆浆และอธิบายว่า 爱แปลว่า ชอบ 喝แปลว่า ต้ม 豆浆แปลว่า น้ำเต้าหู้ ดังนั้น 爱喝豆浆แปลว่าอะไร

爱

喝

豆浆

- ครูนำบัตรคำศัพท์ 不 ต่อด้วย 爱 ต่อด้วย 喝 ต่อด้วย 豆浆 และอธิบายว่า 不 แปลว่า ไม่ 爱 แปลว่า ชอบ 喝 แปลว่า ต้ม 豆浆 แปลว่า น้ำเต้าหู้ ดังนั้น 不爱喝豆浆 แปลว่าอะไร

不 爱 喝 豆浆

- เมื่อสังเกตว่านักเรียนจำคำศัพท์ได้ทั้งหมดแล้วนั้น ครูจึงเพิ่มประธานในประโยคโดยใช้คำศัพท์ดังต่อไปนี้ 我、你、爸爸、妈妈、泰国人 และให้นักเรียนพูด โดยใช้สื่อบัตรคำศัพท์ เช่น

我 不 爱 喝 豆浆

- ครูเปลี่ยนประธาน กริยา กรรม เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกพูดและแปลความหมาย

- จากนั้นครูให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอบทสนทนา หลังจากดูบทสนทนาจบ ครูสอนบทสนทนาทีละประโยคด้วยสื่อแถบประโยค ประโยคที่ 1. 妈妈，苹果在哪儿？ ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครู ครูถามนักเรียนว่าในประโยคดังกล่าวรู้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้าง ครูแกะคำศัพท์ทีละคำ ให้นักเรียน 妈妈 คุณแม่ 苹果 แอปเปิล 在哪儿 ที่ไหน ครูถามนักเรียนว่าประโยคดังกล่าวแปลว่าอะไร จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง

- ต่อมาในประโยคที่ 2 在那儿。 ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครู ครูถามนักเรียนว่าในประโยคดังกล่าวรู้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้าง ครูแกะคำศัพท์ทีละคำ ให้นักเรียน 在那儿 ที่นั่น ครูถามนักเรียนว่าประโยคดังกล่าวแปลว่าอะไร จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง

- ประโยคที่ 3 你们吃苹果吗？ ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครู ครูถามนักเรียนว่าในประโยคดังกล่าวรู้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้าง ครูแกะคำศัพท์ทีละคำ ให้นักเรียนแปลความหมายจากคำศัพท์ 你们 พวกเธอ 吃 กิน 苹果 แอปเปิล 吗 ไหม

- ประโยคที่ 4 吃，我爱吃苹果。 ครูให้นักเรียนออกเสียง

ตามครูและครูถามความหมายประโยคดังกล่าว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง

- ประโยคที่ 5 吃, 谢谢。 ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครูและครูถามความหมายประโยคดังกล่าว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง

- ประโยคที่ 6 谢谢, 我不爱吃苹果。 ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครูและครูถามความหมายประโยคดังกล่าว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง

- ประโยคที่ 7 爸爸、妈妈, 你们吃苹果吗? ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครูและครูถามความหมายประโยคดังกล่าว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง

- ประโยคที่ 8 吃, 谢谢。 ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครูและครูถามความหมายประโยคดังกล่าว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง

- ประโยคที่ 9 不客气。 ครูให้นักเรียนออกเสียงตามครูและครูถามความหมายประโยคดังกล่าว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามอีกครั้ง

- จากนั้นครูให้นักเรียนดูวิดีโอบทสนทนาอีกครั้งพร้อมออกเสียงตาม

ชั่วโมงที่ 3-4

ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน

ขั้นปฏิบัติงาน

- ครูมอบหมายงานให้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนจับคู่ 2-3 คน เลือกบทสนทนาที่ตอบสนองโครงสร้างประโยคดังต่อไปนี้

1. A: 吃..... 吗?

B:。

C:。

2. A: 喝 吗?

B:

C:

3. A: 爱吃 吗?

B:

C:

4. A: 爱喝 吗?

B:

C:

- ครูกระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องแก้ไขข้อบกพร่องระหว่างปฏิบัติการงาน

การเตรียมนำเสนอ

- นักเรียนเตรียมตัวในการตอบคำถามจากงานที่ครูมอบหมาย ซึ่งครูจะคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการใช้คำศัพท์ และการซักซ้อมเพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจก่อนการนำเสนอ

รายงานต่อชั้นเรียน

- นักเรียนนำเสนอรายบุคคล

- ครูคอยสังเกตและบันทึกไวยากรณ์ ภาษาที่นักเรียนใช้ไม่ถูกต้อง

	<p>ขั้นหลังการปฏิบัติงาน</p> <p>วิเคราะห์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูวิเคราะห์ความบกพร่องทางการใช้ภาษา ในด้านคำศัพท์และประโยค ที่ใช้ในการรายงานผลหน้าชั้นเรียน - จากนั้นครูให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง <p>ฝึก</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูทบทวนการถาม-ตอบ ว่าคำถามดังต่อไปนี้สามารถตอบอะไรได้บ้าง โดยสื่อบัตรภาพในการทบทวน <ul style="list-style-type: none"> • 你吃什么? • 你喝什么? • 你不吃什么? • 你不喝什么? • 你爱吃什么? • 你爱喝什么? • 你不爱吃什么? • 你不爱喝什么?
--	---

เลขที่	นักเรียนฟังและตอบ คำถามได้ถูกต้อง				นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบ ได้				คะแนนรวม	เกณฑ์การประเมิน คุณภาพ
	3	2	1	0	3	2	1	0		
22										
23										
24										
25										

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง 你们吃苹果吗?

ระดับ คะแนน ประเมิน การประเมิน	เกณฑ์การประเมินความสามารถ ในการฟัง-พูด ภาษาจีน				คะแนน รวม
	3	2	1	0	
นักเรียนฟัง และตอบ คำถามได้ ถูกต้อง	นักเรียนฟัง อย่างเข้าใจ ความหมายที่ เพื่อนสื่อและ สามารถตอบ คำถามได้ ถูกต้อง	นักเรียนฟัง เข้าใจ ความหมายที่ เพื่อนสื่อบาง คำและตอบ คำถามได้	นักเรียนฟัง เข้าใจ ความหมายที่ เพื่อนสื่อบาง คำและตอบ คำถามเป็น คำๆ	นักเรียนฟัง อย่างไม่เข้าใจ และไม่ สามารถตอบ คำถามได้	3
นักเรียน สามารถพูด โต้ตอบได้	นักเรียนพูด โต้ตอบเป็น ประโยคถูก หลัก ไวยากรณ์	นักเรียนพูด โต้ตอบเป็น ประโยคถูก หลักไวยากรณ์ และได้ใช้คำ	นักเรียนพูด โต้ตอบเป็น ประโยคถูก หลักไวยากรณ์ และได้ใช้คำ	นักเรียนไม่ สามารถพูด โต้ตอบเป็น ประโยคได้	3

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การประเมินความสามารถ ในการฟัง-พูด ภาษาจีน				คะแนน รวม
	3	2	1	0	
	และได้ใช้คำ ศัพท์ตามที่ กำหนด จำนวน 3 คำ	ศัพท์ตามที่ กำหนดจำนวน 2 คำ	ศัพท์ตามที่ กำหนดจำนวน 1 คำ		
รวม					6

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ คะแนนการพัฒนาศักยภาพในการฟังภาษาจีน มีรายละเอียด ดังนี้

- 5-6 คะแนน หมายถึง ดี
- 3-4 คะแนน หมายถึง พอใช้
- 0-2 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาจีน
หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม

แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาจีน
หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม (สำหรับครู)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ใช้เวลาทำข้อสอบ 60 นาที

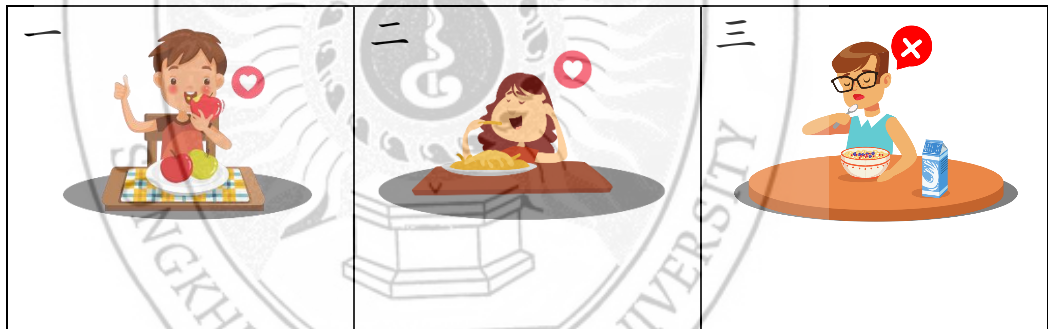
คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาจีน โดยครูผู้สอนให้นักเรียนฟังข้อความ และบทสนทนา โดยใช้เกณฑ์การประเมิน Rubric 3 ระดับ ซึ่งทำการทดสอบเป็นรายบุคคล รวมทั้งหมด 12 ข้อ ดังนี้

1. นักเรียนฟังและระบุภาพได้ จำนวน 4 ข้อ
2. นักเรียนฟังบทสนทนาและตอบคำถาม จำนวน 4 ข้อ
3. นักเรียนฟังและบอกความหมายจากบทสนทนา จำนวน 4 ข้อ

แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวนทั้งหมด 12 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 12 คะแนน

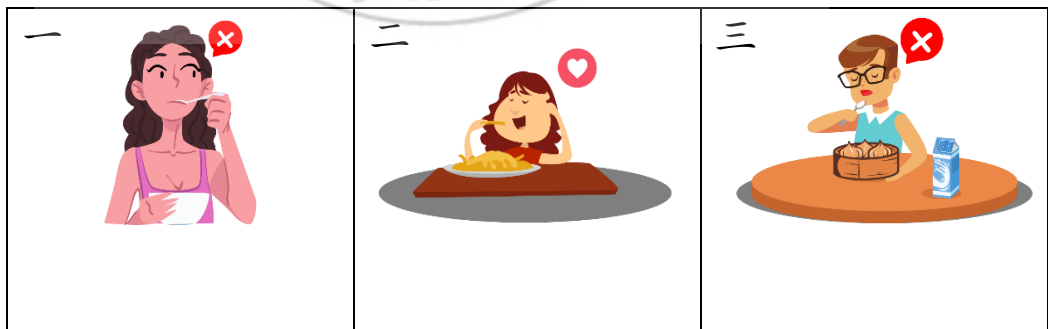
นักเรียนฟังและระบุภาพได้

1. 我爱吃粥。

เฉลย: 一

2. 我不爱吃点心。

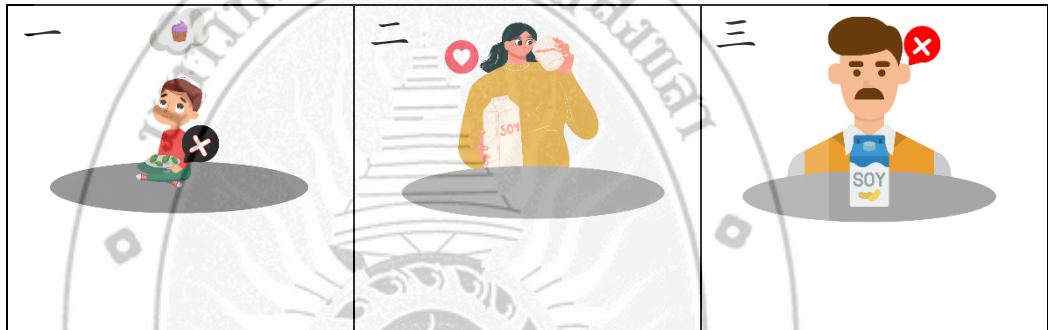
เฉลย: 三

3. 妈妈爱喝茶。

เฉลย: 二

4. 爸爸不爱喝豆浆

เฉลย: 三

นักเรียนฟังบทสนทนาและตอบคำถาม

A: 丹, 你爱喝牛奶吗?
B: 我爱喝牛奶, 谢谢。

9. 丹爱喝什么?

回答: 牛奶

A: 麦克吃点心吗?
B: 谢谢, 我不爱吃。

10. 麦克吃点心吗?

回答: 不吃

A: 妮妮, 你爱吃面条吗?
 B: 我爱吃。你爱吃面条吗?
 A: 我不爱吃, 我爱吃沙拉。

11. 妮妮爱吃什么?

回答: 面条

A: 巴顿, 你爱喝咖啡吗?
 B: 我不爱喝, 我爱喝牛奶, 我妈妈爱喝咖啡。

12. 巴顿的妈妈爱喝什么?

回答: 咖啡

นักเรียนฟังและบอกความหมายจากบทสนทนา

A: 你吃苹果吗?
 B: 谢谢, 我不爱吃苹果。

5. B พูดว่า

เฉลย: ขอขอบคุณ ฉันไม่ชอบกินแอปเปิล

A: 你不爱喝什么?
 B: 我不爱喝豆浆。

6. A พูดว่า

เฉลย: เธอไม่ชอบดื่มอะไร

A: 你不爱喝什么?

B: 我不爱喝茶。

7. B พูดว่า

เฉลย: ฉันไม่ชอบดื่มชา

A: 你爱吃包子吗?

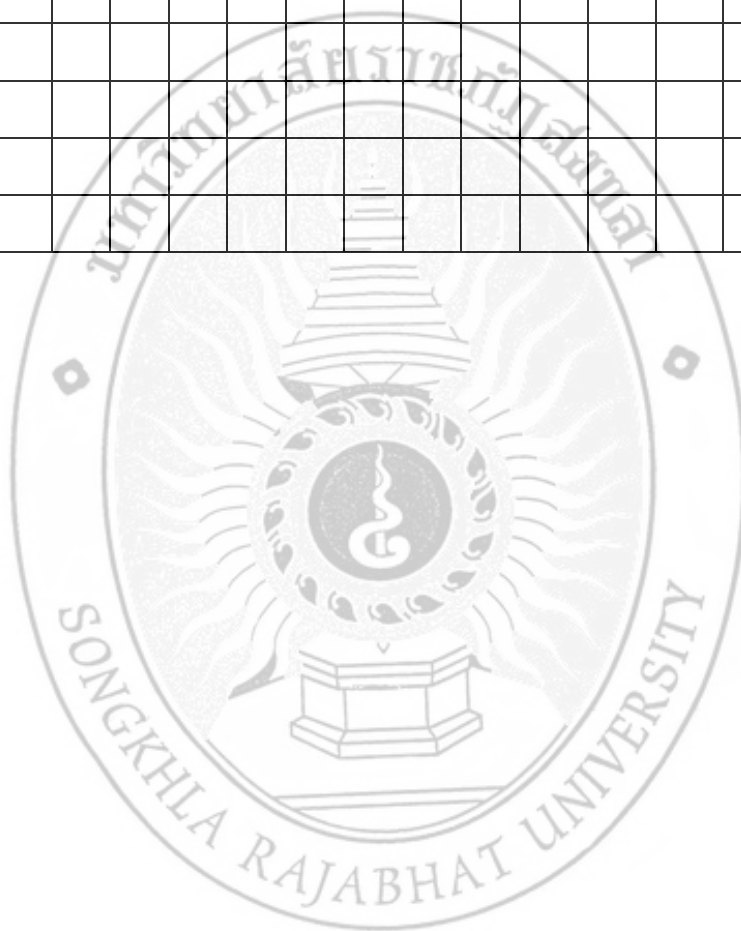
B: 我不吃包子, 我爱吃面包。

8. A พูดว่า

เฉลย: เธอชอบกินซาลาเปาไหม

เลขที่	นักเรียนฟังและ ระบุภาพได้				นักเรียนฟังบท สนทนาและตอบ คำถามได้				นักเรียนฟังและบอก ความหมายจากบท สนทนาได้				คะแนนรวม	เกณฑ์การประเมิน คุณภาพ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
21														
22														
23														
24														
25														

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบการวัดความสามารถในการฟังภาษาจีน
โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม
กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ประเด็นที่ 1 นักเรียนฟังและระบุภาพได้ จำนวน 4 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

เกณฑ์	คะแนน
ตอบถูก	1
ตอบผิด	0

ประเด็นที่ 2 นักเรียนฟังบทสนทนาและตอบคำถาม จำนวน 4 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

เกณฑ์	คะแนน
นักเรียนสามารถฟังบทสนทนาและตอบเป็นภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง	1
นักเรียนสามารถฟังบทสนทนาและตอบเป็นภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง	0.5
นักเรียนสามารถฟังบทสนทนาแต่ไม่สามารถตอบคำถามได้	0

ประเด็นที่ 3 นักเรียนฟังและบอกความหมายจากบทสนทนา จำนวน 4 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

ข้อ	คะแนน		
	1	0.5	0
9	นักเรียนสามารถแปลบทสนทนาได้ดังต่อไปนี้ เช่น ขอบคุณ ฉันไม่ชอบกิน แอปเปิล / ฉันไม่ชอบ แอปเปิล / ฉันไม่กินแอปเปิล *หรือมีใจความใกล้เคียง ข้างต้น	นักเรียนสามารถแปลบทสนทนาได้ดังต่อไปนี้ เช่น ขอบคุณ ฉันไม่ชอบ / ขอบคุณ ฉันไม่กิน / ฉันไม่ชอบ / ฉันไม่กิน / ขอบคุณ / ไม่ชอบ / ไม่กิน / แอปเปิล	นักเรียนไม่สามารถแปลบทสนทนาได้ หรือ แปลได้ข้อความ อื่นนอกเหนือจาก ข้างต้น
10	นักเรียนสามารถแปลบทสนทนาได้ดังต่อไปนี้ เช่น	นักเรียนสามารถแปลบทสนทนาได้ดังต่อไปนี้ เช่น	นักเรียนไม่สามารถแปลบทสนทนาได้

ข้อ	คะแนน		
	1	0.5	0
	เธอไม่ชอบดื่มอะไร / เธอไม่ดื่มอะไร *หรือมีใจความใกล้เคียง ข้างต้น	ไม่ / ไม่ชอบ / ไม่ดื่ม / ไม่ชอบดื่ม	หรือ แปลได้ข้อความอื่นนอกเหนือจากข้างต้น
11	นักเรียนสามารถแปลบทสนทนาได้ดังต่อไปนี้ เช่น ฉันไม่ชอบดื่มชา / ฉันไม่ดื่มชา / ฉันไม่ชอบชา *หรือมีใจความใกล้เคียง ข้างต้น	นักเรียนสามารถแปลบทสนทนาได้ดังต่อไปนี้ เช่น ฉันไม่ชอบ / ชอบคุณ ฉันไม่ดื่ม / ฉันไม่ชอบ / ฉันไม่ดื่ม / ชอบคุณ / ไม่ชอบ / ไม่ดื่ม / ชา	นักเรียนไม่สามารถแปลบทสนทนาได้หรือ แปลได้ข้อความอื่นนอกเหนือจากข้างต้น
12	นักเรียนสามารถแปลบทสนทนาได้ดังต่อไปนี้ เช่น เธอชอบกินชาลาเปาไหม / ชอบกินชาลาเปาไหม / กินชาลาเปาไหม *หรือมีใจความใกล้เคียง ข้างต้น	นักเรียนสามารถแปลบทสนทนาได้ดังต่อไปนี้ เช่น ชาลาเปาไหม / กินไหม / ชอบไหม / ชาลาเปา	นักเรียนไม่สามารถแปลบทสนทนาได้หรือ แปลได้ข้อความอื่นนอกเหนือจากข้างต้น

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน
โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม
กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การประเมินความสามารถ ในการฟัง ภาษาจีน				คะแนน รวม
	3	2	1	0	
นักเรียนฟัง และระบุภาพ ได้	นักเรียนฟัง และระบุภาพ ได้ถูกต้อง จำนวน 3-4 คะแนน	นักเรียนฟัง และระบุภาพ ได้ถูกต้อง จำนวน 2 คะแนน	นักเรียนฟัง และระบุภาพ ได้ถูกต้อง จำนวน 1 คะแนน	นักเรียนฟัง แต่ไม่สามารถ ระบุภาพได้	3
นักเรียนฟัง บทสนทนา และตอบ คำถามได้	นักเรียนฟัง บทสนทนา และตอบ คำถามได้ จำนวน 3-4 คะแนน	นักเรียนฟังบท สนทนาและ ตอบคำถามได้ จำนวน 2 คะแนน	นักเรียนฟังบท สนทนาและ ตอบคำถามได้ จำนวน 1 คะแนน	นักเรียนฟัง บทสนทนา แต่ไม่สามารถ ตอบคำถาม ได้	3
นักเรียนฟัง และบอก ความหมาย จากบท สนทนาได้	นักเรียนฟัง และบอก ความหมาย จากบท สนทนาได้ จำนวน 3-4 คะแนน	นักเรียนฟัง และบอก ความหมาย จากบท สนทนาได้ จำนวน 2 คะแนน	นักเรียนฟัง และบอก ความหมาย จากบท สนทนาได้ จำนวน 1 คะแนน	นักเรียนฟัง แต่ไม่บอก ความหมาย จากบท สนทนาได้	3
รวม					9

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ คะแนนการพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาจีน มีรายละเอียด ดังนี้

- 7-9 คะแนน หมายถึง ดี
 4-6 คะแนน หมายถึง พอใช้
 0-3 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาจีน
หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม (สำหรับครู)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ใช้เวลาทำข้อสอบ 60 นาที

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาจีน โดยครูผู้สอนให้นักเรียนพูดข้อความ และสนทนากับครู โดยใช้เกณฑ์การประเมิน Rubric 4 ระดับ ซึ่งทำการทดสอบเป็นรายบุคคล รวมทั้งหมด 12 ข้อ ดังนี้

1. นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ จำนวน 4 ข้อ
2. นักเรียนพูดเป็นประโยคจากรูปภาพ จำนวน 4 ข้อ
3. นักเรียนพูดโต้ตอบ จำนวน 4 ข้อ

แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวนทั้งหมด 12 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 12 คะแนน

นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ

1. 回答：饺子

2. 回答：面条

3. 回答：牛奶

4. 回答：咖啡

นักเรียนพูดเป็นประโยคจากรูปภาพ

 <p>5. 回答：—爱喝牛奶。</p>	 <p>6. 回答：—爱喝水。</p>
 <p>7. 回答：—吃面条。</p>	 <p>8. 回答：—喝水。</p>

นักเรียนพูดโต้ตอบ

9. 你吃什么? 回答：我吃_____。
10. 你爱吃粥吗? 回答：我爱吃_____。
11. 你喝什么? 回答：我喝_____。
12. 你爱喝水吗? 回答：我爱喝_____。

**เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบการวัดความสามารถในการพูดภาษาจีน
โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม
กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**

ประเด็นที่ 1 นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ ได้ จำนวน 4 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

เกณฑ์	คะแนน
ตอบถูก	1
ตอบผิด	0

ประเด็นที่ 2 นักเรียนพูดเป็นประโยคจากรูปภาพ จำนวน 4 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

เกณฑ์	คะแนน
นักเรียนสามารถดูรูปภาพและพูดเป็นประโยคภาษาจีนโดยมีทั้งประธาน กริยา กรรม หรือมีเพียงกริยาและกรรม	1
นักเรียนสามารถดูรูปภาพและพูดเป็นประโยคภาษาจีนโดยมีประธาน กริยา / กริยา กรรม / ประธาน / กริยา / กรรม	0.5
นักเรียนดูรูปภาพแต่ไม่สามารถพูดเป็นประโยคภาษาจีนได้ หรือตอบ นอกเหนือจากเกณฑ์ที่กล่าวมาข้างต้น	0

ประเด็นที่ 3 นักเรียนพูดโต้ตอบได้ โดยเป็นคำถามปลายเปิดที่นักเรียนต้องตอบกรรมให้ได้ เลือก คำศัพท์มาเป็นกรรมให้สอดคล้องกับคำกริยาข้างต้น จำนวน 4 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

เกณฑ์	คะแนน
นักเรียนสามารถโต้ตอบเป็นประโยคได้อย่างสมบูรณ์โดยมี ประธาน กริยา กรรม และเลือกคำศัพท์มาเป็นกรรมได้สอดคล้องกับคำกริยาข้างต้น	1
นักเรียนสามารถโต้ตอบได้เป็นคำโดยมีกริยา กรรม และเลือกคำศัพท์มาเป็นกรรมได้สอดคล้องกับคำกริยาข้างต้น	0.5
นักเรียนไม่สามารถโต้ตอบ / ตอบนอกเหนือ / หรือเลือกคำศัพท์มาเป็นกรรมไม่สอดคล้องกับคำกริยาข้างต้น	0

เกณฑ์การวัดและประเมินความสามารถในการพูดภาษาจีน
โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม
กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การประเมินความสามารถ ในการพูดภาษาจีน				คะแนน รวม
	3	2	1	0	
นักเรียนพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้	นักเรียนพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้ จำนวน 3-4 คะแนน	นักเรียนพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้ จำนวน 2 คะแนน	นักเรียนพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้ จำนวน 1 คะแนน	นักเรียนไม่ สามารถพูด เป็นคำ สั้น ๆ ได้	3
นักเรียนพูด เป็นประโยค จากรูปภาพ	นักเรียนพูด เป็นประโยค จากรูปภาพ ได้จำนวน 3- 4 คะแนน	นักเรียนพูด เป็นประโยค จากรูปภาพ ได้จำนวน 2 คะแนน	นักเรียนพูด เป็นประโยค จากรูปภาพ ได้จำนวน 1 คะแนน	นักเรียนไม่ สามารถพูด เป็นประโยค จากรูปภาพ ได้	3
นักเรียนพูด โต้ตอบ ได้	นักเรียนพูด โต้ตอบ ได้จำนวน 3- 4 คะแนน	นักเรียนพูด โต้ตอบ ได้จำนวน 2 คะแนน	นักเรียนพูด โต้ตอบ ได้จำนวน 1 คะแนน	นักเรียนไม่ สามารถพูด โต้ตอบได้	3
รวม					9

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ คะแนนการพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาจีน มีรายละเอียด ดังนี้

- 7-9 คะแนน หมายถึง ดี
 4-6 คะแนน หมายถึง พอใช้
 0-3 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจ

เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม ซึ่งพิจารณา 4 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ 4) ด้านการวัดและประเมินผล จึงขอความร่วมมือนักเรียน โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนโดย

3 หมายถึง พึงพอใจในระดับมาก

2 หมายถึง พึงพอใจในระดับปานกลาง

1 หมายถึง พึงพอใจในระดับน้อย

ข้อ	ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ		
		3	2	1
ด้านเนื้อหา				
1	เนื้อหาที่เรียนมีความน่าสนใจ			
2	เนื้อหาที่เรียนเข้าใจง่าย ไม่ยากเกินไป			
ด้านการจัดการเรียนรู้				
3	นักเรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีความสุข			
4	นักเรียนได้ฝึกฝนการฟัง-พูด			
5	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น			
6	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก			
7	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาจีนมากยิ่งขึ้น			
ด้านสื่อการเรียนรู้				
8	สื่อที่นำมาใช้มีความน่าสนใจ			
9	สื่อที่นำมาใช้ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็ว			
ด้านการวัดและประเมินผล				
10	นักเรียนมีความพอใจและภูมิใจในคะแนนของตนเอง			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน (.....)

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง 你爱吃面条吗?

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	SD	แปลผล
	1	2	3			
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/สาระสำคัญและกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
1.2 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
1.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	5	4.33	0.58	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
3. เนื้อหา						
3.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
3.3 เนื้อหาไม่ยากเกินไป นักเรียนเข้าใจได้ง่าย	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
4.2 มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4.3 เร้าความสนใจ กระตุ้นให้	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	SD	แปลผล
	1	2	3			
อยากเรียนรู้ และเข้าร่วมกิจกรรม						
4.4 มีความเหมาะสมกับเวลา และวัยของนักเรียน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4.5 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
4.6 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5.3 มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวัยของนักเรียน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
5.4 ได้รับความสนใจนักเรียน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
5.5 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6. การวัดและการประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
6.2 มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6.3 ใช้เครื่องมือวัดผลได้อย่างเหมาะสม	4	4	5	4.33	0.58	มาก
6.4 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6.5 การวัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	SD	แปลผล
	1	2	3			
7. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้						
7.1 ถูกต้องและครบถ้วน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
7.2 มีความสอดคล้องกันในทุกองค์ประกอบ	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.79	0.30	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง **这儿是我的饭店。**

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	SD	แปลผล
	1	2	3			
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/สาระสำคัญและกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
1.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
3. เนื้อหา						
3.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
3.3 เนื้อหาไม่ยากเกินไป	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	SD	แปลผล
	1	2	3			
นักเรียนเข้าใจได้ง่าย						
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 ได้รับความสนใจ กระตุ้นให้อยากเรียนรู้ และเข้าร่วมกิจกรรม	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
4.4 มีความเหมาะสมกับเวลาและวัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.5 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.6 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 มีความหลากหลายสอดคล้องกับวัยของนักเรียน	5	4	4	4.33	0.58	มาก
5.4 ได้รับความสนใจนักเรียน	5	4	4	4.33	0.58	มาก
5.5 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6. การวัดและการประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	SD	แปลผล
	1	2	3			
6.2 มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6.3 ใช้เครื่องมือวัดผลได้อย่างเหมาะสม	4	5	5	4.67	0.58	มาก
6.4 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6.5 การวัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้						
7.1 ถูกต้องและครบถ้วน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
7.2 มีความสอดคล้องกันในทุกองค์ประกอบ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.83	0.24	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง 你们吃苹果吗?

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	SD	แปลผล
	1	2	3			
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/สาระสำคัญและกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
1.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	SD	แปลผล
	1	2	3			
2.3 เหมาะสมกับระดับชั้นและ วัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. เนื้อหา						
3.1 มีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นและ วัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 เนื้อหาไม่ยากเกินไป นักเรียนเข้าใจได้ง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 มีความเหมาะสม ครบถ้วน ทุกขั้นตอนตามการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4.3 ได้รับความสนใจ กระตุ้นให้ อยากเรียนรู้ และเข้าร่วมกิจกรรม	5	4	4	4.33	0.58	มาก
4.4 มีความเหมาะสมกับเวลา และวัยของนักเรียน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4.5 กิจกรรมส่งเสริม ความสามารถในการฟัง-พูดของ นักเรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.6 นักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	SD	แปลผล
	1	2	3			
5.3 มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวัยของนักเรียน	5	4	4	4.33	0.58	มาก
5.4 ได้รับความสนใจนักเรียน	5	4	4	4.33	0.58	มาก
5.5 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้ สื่อ	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6. การวัดและการประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
6.2 มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	4.33	0.58	มาก
6.3 ใช้เครื่องมือวัดผลได้อย่าง เหมาะสม	4	4	5	4.33	0.58	มาก
6.4 มีเกณฑ์การวัดและ ประเมินผลที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	5	4.33	0.58	มาก
6.5 การวัดและประเมินผลเน้น การประเมินตามสภาพจริง	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้						
7.1 ถูกต้องและครบถ้วน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
7.2 มีความสอดคล้องกันในทุก องค์ประกอบ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.73	0.34	มากที่สุด

สรุปผลการพิจารณาความสอดคล้องและเหมาะสม ของแบบประเมินความสามารถ
ในการฟังภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม
ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง
ภาษาจีน

ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3			
1. นักเรียนนักเรียนฟังและระบุภาพได้						
1.1 我爱吃粥。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.2 我不爱吃点心。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.3 妈妈爱喝茶。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.4 爸爸不爱喝豆浆	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2. นักเรียนฟังบทสนทนาและตอบคำถาม						
2.1 A: 丹, 你爱喝牛奶吗? B: 我爱喝牛奶, 谢谢。 คำถาม: 丹爱喝什么?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.2 A: 麦克吃点心吗? B: 谢谢, 我不爱吃。 คำถาม: 麦克吃点心吗?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.3 A: 妮妮, 你爱吃面条吗? B: 我爱吃。你爱吃面条吗? A: 我不爱吃, 我爱吃沙拉。 คำถาม: 妮妮爱吃什么?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.4 A: 巴顿, 你爱喝咖啡吗? B: 我不爱喝, 我爱喝牛奶, 我 妈妈爱喝咖啡。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3			
คำถาม: 巴顿的妈妈爱喝什么?						
3. นักเรียนฟังและบอกความหมายจากบทสนทนา						
3.1 A: 你吃苹果吗?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
B: 谢谢, 我不爱吃苹果。						
คำถาม: B พูดว่า						
3.2 A: 你不爱喝什么?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
B: 我不爱喝豆浆。						
คำถาม: A พูดว่า						
3.3 A: 你不爱喝什么?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
B: 我不爱喝茶。						
คำถาม: B พูดว่า						
3.4 A: 你爱吃包子吗?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
B: 我不吃包子, 我爱吃面包。						
คำถาม: A พูดว่า						
รวม					1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อปฏิบัติกับเกณฑ์การให้คะแนนในแบบ
ประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน

ความสามารถ ในการฟัง ภาษาจีน	เกณฑ์คะแนน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการ พิจารณา	
		1	2	3			
นักเรียนฟัง และระบุภาพ ได้	3	นักเรียนฟังและระบุ คะแนน ภาพ ได้ ถูก ต้อง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
		หมายถึง จำนวน 3-4 คะแนน					
	2	นักเรียนฟังและระบุ คะแนน ภาพ ได้ ถูก ต้อง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
		หมายถึง จำนวน 2 คะแนน					
	1	นักเรียนฟังและระบุ คะแนน ภาพ ได้ ถูก ต้อง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
		หมายถึง จำนวน 1 คะแนน					
	0	นักเรียนฟัง แต่ไม่ คะแนน สามารถระบุภาพได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
		หมายถึง					
นักเรียนฟัง บทสนทนา และตอบ คำถามได้	3	นักเรียนฟังบท คะแนน สนทนาและตอบ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
		หมายถึง คำถามได้จำนวน 3-4 คะแนน					
	2	นักเรียนฟังบท คะแนน สนทนาและตอบ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
		หมายถึง คำถามได้จำนวน 2 คะแนน					
	1	นักเรียนฟังบท คะแนน สนทนาและตอบ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
		หมายถึง คำถามได้จำนวน 1 คะแนน					
	0	นักเรียนฟังบท	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ความสามารถ ในการฟัง ภาษาจีน	เกณฑ์คะแนน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการ พิจารณา	
		1	2	3			
นักเรียนฟัง และบอก ความหมาย จากบท สนทนาได้	คะแนน	สนทนาแต่ไม่					
	หมายถึง	สามารถตอบคำถาม ได้					
	3	นักเรียนฟังและบอก	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	คะแนน	ความหมายจากบท					
	หมายถึง	สนทนาได้ จำนวน 3-4 คะแนน					
	2	นักเรียนฟังและบอก	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	คะแนน	ความหมายจากบท					
	หมายถึง	สนทนาได้ จำนวน 2 คะแนน					
	1	นักเรียนฟังและบอก	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
คะแนน	ความหมายจากบท						
หมายถึง	สนทนาได้ จำนวน 1 คะแนน						
0	นักเรียนฟัง แต่ไม่	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	
คะแนน	บอกความหมายจาก						
หมายถึง	บทสนทนาได้						
		เฉลี่ยรวม				1.00	ใช้ได้

ข้อมูลการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถในการฟังภาษาจีน

Reliable Statistics

Cornbrash'Alpha	N of Item
0.82	3

สรุปผลการพิจารณาความสอดคล้องและเหมาะสม ของแบบประเมินความสามารถ
ในการพูดภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับสื่อประสม
ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด
ภาษาจีน

ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการ พิจารณา	
	1	2	3				
1. นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ							
1.1		+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.2		+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.3		+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.4		+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2. นักเรียนพูดเป็นประโยคจากรูปภาพ							
2.1		+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.2		+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.3		+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
2.4 	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3. นักเรียนนักเรียนพูดได้ตอบ						
3.1 你吃什么?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.2 你爱吃粥吗?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.3 你喝什么?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.4 你爱喝水吗?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
รวม					1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อปฏิบัติกับเกณฑ์การให้คะแนนในแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาจีน

ความสามารถในการฟังภาษาจีน	เกณฑ์คะแนน	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการพิจารณา	
		1	2	3				
นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ ได้	3 คะแนน	นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	หมายถึง	ได้จำนวน 3-4 คะแนน						
	2 คะแนน	นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	หมายถึง	ได้จำนวน 2 คะแนน						
	1 คะแนน	นักเรียนพูดเป็นคำสั้น ๆ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	หมายถึง	ได้จำนวน 1 คะแนน						
		+1 +1 +1	3	1.00	ใช้ได้			

ความสามารถ ในการฟัง ภาษาจีน	เกณฑ์คะแนน	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการ พิจารณา	
		1	2	3				
	0 คะแนน	นักเรียนไม่สามารถพูด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	หมายถึง	เป็นคำสั้น ๆ ได้						
นักเรียนพูด เป็นประโยค	3 คะแนน	นักเรียนพูดเป็นประโยค	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	หมายถึง	จากรูปภาพได้จำนวน 3-4 คะแนน						
จากบท สนทนา	2 คะแนน	นักเรียนพูดเป็นประโยค	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	หมายถึง	จากรูปภาพได้จำนวน 2 คะแนน						
	1 คะแนน	นักเรียนพูดเป็นประโยค	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	หมายถึง	จากรูปภาพได้จำนวน 1 คะแนน						
	0 คะแนน	นักเรียนไม่สามารถพูด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	หมายถึง	เป็นประโยคจากรูปภาพได้						
นักเรียนพูด โต้ตอบ	3 คะแนน	นักเรียนพูดโต้ตอบได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	หมายถึง	จำนวน 3-4 คะแนน						
	2 คะแนน	นักเรียนพูดโต้ตอบได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	หมายถึง	จำนวน 2 คะแนน						
	1 คะแนน	นักเรียนพูดโต้ตอบได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	หมายถึง	จำนวน 1 คะแนน						
	0 คะแนน	นักเรียนไม่สามารถพูด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	หมายถึง	โต้ตอบได้						
		รวม					1.00	ใช้ได้

ข้อมูลการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาจีน

Reliable Statistics

Cornbrash'Alpha	N of Item
0.81	3

ตารางข้อมูลการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3			
ด้านเนื้อหา							
1	เนื้อหาที่เรียนมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	เนื้อหาที่เรียนเข้าใจง่าย ไม่ยากเกินไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านการจัดการเรียนรู้							
3	นักเรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีความสุข	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	นักเรียนได้ฝึกฝนการฟัง-พูด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาจีนมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านสื่อการเรียนรู้							
8	สื่อที่นำมาใช้มีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	สื่อที่นำมาใช้ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็ว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านการวัดและประเมินผล							
10	นักเรียนมีความพอใจและภูมิใจในคะแนนของตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
รวม						1.00	ใช้ได้

ข้อมูลการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ

Reliable Statistics

Cornbrash'Alpha	N of Item
0.83	10

